

CUỘC CHIẾN CỦA CHÚA

Chiến Thắng Những Khó Khăn Của Cuộc Sống Qua Sự Thờ Phụng

JOYCE MEYER

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

CUỘC CHIẾN
CỦA
CHÚA

JOYCE MEYER

CUỘC CHIẾN
CỦA
CHÚA

*Chiến Thắng Những Khó Khăn Của
Cuộc Sống Qua Sự Thờ Phụng*

Dịch giả : Ngô Minh Hoà (Anh-rê)

Nguyên tác : The Battle Belongs to the Lord
Tác giả : Joyce Meyer

Ngoài những phần Kinh Thánh trích có chú thích, tất cả phần Kinh Thánh được trích trong sách này lấy từ BẢN DỊCH MỚI (BDM).

Sách này được dịch và phổ biến tại Việt Nam bởi sự cho phép của tác giả và chức vụ Joyce Meyer Ministries. Ngoài ra, sách này không phản ánh quan điểm thần học của dịch giả.

Mục Lục

PHẦN 1 : Cuộc Chiến Của Chúa

1. Giai Đoạn 1 – Nghe Chúa Trực Tiếp 11
2. Giai Đoạn 2 - Nhìn Nhận Bạn Cần Chúa 25
3. Giai Đoạn 3 – Chuẩn Bị Tư Thế 35
4. Giai Đoạn 4 – Chúa Đem Sự Giải Cứu 53

PHẦN 2 : Được Biến Đổi Qua Thờ Phụng

5. Ê-li Cứ Bám Lấy Vị Trí 69
6. Đừng Tranh Chiến – Hãy Thờ Phụng 75
7. Được Biến Hoá 93
8. Thờ Phụng Và Cầu Nguyện 105
9. Thờ Phụng Và Thay Đổi 125
10. Thờ Chúa Với Lương Tâm Thánh Sạch 133
11. Biến Đổi Và Biến Hoá 145
12. Cứ Nhìn Xem Và Thờ Phụng 161
13. Chúa Ở Về Phía Chúng Ta! 169
14. Chúa Sẽ Chu Cấp 177
15. Chúa Ủng Hộ Chúng Ta 185
16. Bám Lấy Vị Trí 199
17. Vì Chúa Ở Với Bạn 207
18. Ma Quỷ Toan Làm Hại
 Nhưng Chúa Định Làm Ổn 213
- Kết Luận 225
- Cầu Nguyện Để Có Mối Quan Hệ Cá Nhân Với Chúa . 213

Phần

1

Cuộc Chiến Của Chúa

Chương

1

Giai Đoạn 1 – Nghe Chúa Trực Tiếp

Chúa muốn chúng ta được tự do hoàn toàn khỏi sợ hãi. Ngài không muốn sợ hãi ngăn chặn chúng ta không dám làm những việc Ngài bảo chúng ta làm. Khi chúng ta hiểu rõ tình yêu vô điều kiện của Chúa dành cho chúng ta, chúng ta sẽ nhận ra rằng Ngài luôn chăm sóc mọi điều liên quan đến chúng ta – rồi chính sự hiểu biết đó sẽ giải phóng chúng ta khỏi sợ hãi. Khi chúng ta có kinh nghiệm nơi Chúa và hiểu rằng Ngài luôn chăm sóc chúng ta và cung ứng mọi nhu cầu của chúng ta, chúng ta bắt đầu thấy lòng nhẹ nhàng.

Ai không yêu thương thì không biết Đức Chúa Trời vì Đức Chúa Trời là tình yêu thương.

1GIĂNG 4:8

Chúa hành động vì cơ chúng ta khi chúng ta tập trung vào Ngài thay vì vào nỗi sợ hãi của chúng ta. Cảm giác hay ý tưởng sợ hãi chỉ đơn giản là kẻ thù của chúng ta tức satan tìm cách tách chúng ta khỏi Chúa và ý muốn của Ngài dành cho đời sống chúng ta. Lúc này hay lúc khác

chúng ta đều có cảm giác sợ hãi nhưng chúng ta có thể chọn tin cậy Chúa và nếu cần thiết, hãy “làm dù vẫn sợ”.

Ý niệm “xử lý nỗi sợ” là điều mà Chúa đã bày tỏ cho tôi nhiều năm trước đây. Tôi thấy được điều này khi Chúa bảo Giôsuê “chớ sợ” trong Giôsuê 1, Ngài cảnh báo ông rằng sợ hãi muốn ngăn chặn ông, nhưng thay vì để cho nỗi sợ kiểm soát mình, ông được khích lệ hãy mạnh mẽ, can đảm và hãy tiến lên.

Vì Thánh Linh Đức Chúa Trời ban cho chúng ta không làm cho chúng ta nhút nhát ,nhưng trái lại, Thánh Linh Ngài khiến chúng ta nên mạnh mẽ, giàu tình thương và biết tự chủ.

2 TIMÔTHÊ 1:7

Mỗi khi thử thách đến, sợ hãi thường là điều trước tiên chúng ta cảm nhận. Satan tiêm nhiễm ý tưởng “chuyện gì sẽ xảy ra nếu . . .” vào đầu óc chúng ta, và chúng ta thường bắt đầu nhìn thấy những hậu quả tồi tệ có thể xảy ra. Ngay khi chuyện đó xảy ra, chúng ta nên nhận biết việc gì đang diễn ra - satan đang cố kéo chúng ta bước ra khỏi ý muốn và kế hoạch tốt lành của Chúa dành cho đời sống chúng ta.

Khi chúng ta cảm thấy sợ hãi hay bắt đầu có những suy nghĩ sợ hãi, điều trước tiên chúng ta nên làm là hãy cầu nguyện. Tôi hay nói, “Chuyện gì cũng cầu nguyện nhưng không nên sợ chuyện gì” cả. Chúng ta nên sửa soạn để tìm kiếm Chúa cho đến khi chúng ta biết rằng chúng ta chiến thắng linh sợ hãi trong tâm trí và tình cảm của mình. Khi chúng ta tìm kiếm Chúa, chúng ta tập trung vào Ngài thay vì tập trung vào sự sợ hãi. Chúng ta thờ

phượng Ngài vì Ngài là ai và bày tỏ lòng ngưỡng mộ của chúng ta đối với Ngài vì những điều tốt lành Ngài đã làm, đang làm và sẽ tiếp tục làm.

Chúa đang cất trữ nhiều phước hạnh và những cơ hội mới cho chúng ta. Để nhận những điều đó, chúng ta phải đi những bước đức tin. Thường điều này có nghĩa là làm những việc chúng ta không cảm thấy muốn làm hay chúng ta nghĩ nó không mang lại kết quả, nhưng sự tin cậy và tôn kính của chúng ta đối với Chúa phải lớn hơn những gì chúng ta ước muốn, suy nghĩ hay cảm nhận.

Chúng ta thấy một ví dụ tiêu biểu cho ý này trong Luca chương 5. Phierơ và một số các môn đồ khác của Chúa Giê-su đã đánh cá suốt đêm; họ không bắt được con nào; họ mệt mỏi và rã rời; họ cần ngủ; tôi đoán chắc là họ cũng đói nữa. Họ vừa giặt lưới xong và đang cuốn xếp lưới lại cất. Đây quả là một công việc nặng nhọc. Chúa Giê-su xuất hiện bên bờ hồ và bảo họ nếu họ muốn bắt một mẻ cá đầy thì họ nên quăng lưới xuống nước lại, nhưng lần này hãy quăng lưới xuống sâu hơn. Phierơ giải thích với Chúa rằng họ quá mệt rồi; họ đã không bắt được gì, nhưng ông vẫn thưa, “Theo lời Thầy chúng con thả lưới xuống lần nữa.” Đây là thái độ mà Chúa muốn chúng ta có. Chúng ta có thể cảm thấy không thích hay không muốn làm điều gì đó; chúng ta có thể nghĩ đây không phải là một ý tưởng hay; chúng ta có thể ngại rằng không việc nào mang lại kết quả, nhưng chúng ta phải sẵn sàng vâng lời Chúa hơn là làm theo nỗi sợ hãi hay cảm xúc của mình.

Ma quỷ cố dùng sợ hãi trong nhiều hình thức khác nhau để giữ chúng ta ở chỗ nước cạn. Nhưng dù chúng ta cảm thấy sợ hãi, chúng ta vẫn cần tập trung vào Chúa,

và theo lời Ngài chúng ta nên chèo ra sâu để nhận những phước hạnh mà Chúa dành cho chúng ta.

Sau đó, người Mô-áp, Am-môn cùng với người Mao-nít gây chiến cùng vua Giê-hô-sa-phát.

2 SỬ KÝ 20:1

Có phải “các dân” đuổi theo bạn không? Trong khúc Kinh Thánh này, các dân đó là dân Mô-áp, dân Am-môn và dân Mao-nít là những kẻ đang đuổi theo vua Giê-hô-sa-phát và dân Giu-đa. Ở chỗ khác trong Cựu Ước thì đó là dân Giê-bu-sít, dân Hê-tít và dân Ca-na-an là những kẻ gây rối cho dân sự của Chúa.

Nhưng áp dụng cho chúng ta ngày nay thì đó là những đám dân : “đám dân sợ hãi,” “đám dân bệnh tật,” “đám dân nghèo thiếu,” “đám dân hôn nhân đổ vỡ,” “đám dân trầm uất,” “đám dân hàng xóm khó ưa” “đám dân bất an,” “đám dân bị khước từ,” và nhiều thứ dân “nổi đình nổi đám” khác nữa.

Có bao nhiêu “đám dân” đang rượt đuổi bạn? Dầu có bao nhiêu đi nữa, chúng ta hãy xem những gì vua Giê-hô-sa-phát đã làm để hướng sự chú ý của ông nơi Chúa thay vì tập trung vào “các đám dân” đang tìm cách nổi lên cai trị.

TÌM KIẾM MỘT “LỜI” TỪ CHÚA

Người ta đến báo cho vua Giê-hô-sa-phát rằng, có đạo quân lớn từ Ê-dôm, từ bên kia biển kéo đến, kìa, chúng đang ở tại Hát-sát-son Tha-ma, tức là Ên-ghê-đi. Vua Giê-hô-sa-phát sợ

*hãi; vua để lòng tìm kiếm Chúa. Vua kêu gọi toàn thể Giu-đa
kiêng ăn.*

2 SỬ KÝ 20:2,3

Khi vua Giê-hô-sa-phát hay rằng “các dân này” đang chống lại ông, điều đầu tiên ông gặp là sợ hãi. Nhưng sau đó ông làm một điều khác : Ông dọn lòng tìm kiếm Chúa. Quyết tâm nghe cho được tiếng Chúa, ông đã công bố một kỳ kiêng ăn khắp xứ cho mục đích này. Ông biết ông cần nghe từ Chúa. Ông cần một chiến thuật, và chỉ có Chúa mới ban cho ông một kế hoạch bảo đảm thành công.

Chúng ta nên phát triển thói quen chạy đến Chúa mỗi khi gặp hoạn nạn thay vì chạy đến con người. Chúng ta phải tìm kiếm Chúa thay vì tìm kiếm quan điểm của chúng ta hay của người khác. Hãy tự hỏi, “Khi thử thách đến, tôi chạy đến người ta hay chạy đến Đức Giê-hô-va?” Chúa có thể hướng dẫn chúng ta đến với một người nào đó để tìm lời khuyên, nhưng chúng ta luôn đến với Chúa trước tiên để bày tỏ rằng chúng ta tôn trọng và tin cậy Ngài.

Giai đoạn 1 chiến thuật của Chúa là chống lại sợ hãi bằng cách nghe tiếng Chúa. Rôma 10:17 dạy chúng ta rằng **đức tin đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe là khi Lời Chúa được rao giảng**. Câu này không nói đến Lời thành văn của Chúa, mà là Lời phát ngôn của Chúa. Lời này được gọi là rhema trong tiếng gốc Hy Lạp của Tân Ước. Nói cách khác, khi chúng ta nghe tiếng Chúa, đức tin sẽ đẩy dấy tấm lòng chúng ta và xua tan nỗi sợ hãi. Vua Giê-hô-sa-phát biết ông phải nghe tiếng Chúa, và chúng ta cũng cần làm như vậy.

Chúa có thể phán bằng cách ban cho chúng ta sự bình an sâu xa trong lòng; Ngài cũng có thể ban cho một ý tưởng sáng tạo; Ngài có thể làm dịu đi tình cảm bối rối của chúng ta; Ngài có thể ban cho chúng ta sự bảo đảm trong lòng. Chúa phán bằng nhiều cách, nhưng nếu chúng ta tìm kiếm Ngài, chúng ta sẽ gặp Ngài. Ngài sẽ dẫn dắt chúng ta nếu chúng ta nhận biết Ngài trong mọi đường lối mình. (Châm 3:5,6)

Ai mà bạn quen biết cũng đều bảo bạn hãy tin cậy Chúa, và bạn cũng muốn tin, nhưng “cách nào để tin” thì bạn lại “mù tịt.” Nỗi sợ hãi kêu gào, đe dọa bạn. Các bạn của bạn đều khuyên, “Mọi sự rồi sẽ tốt đẹp,” nhưng không biết sao lời đó không trấn áp được nỗi sợ hãi cho đến khi Chúa phán sâu xa trong lòng bạn rằng, “Con có thể tin cậy Ta; Ta sẽ lo liệu chuyện này; mọi sự đều sẽ tốt đẹp.”

Năm 1989 tôi đi khám bác sĩ định kỳ. Bác sĩ phát hiện một khối u nhỏ trong ngực tôi và muốn tôi đi làm hoá trị ngay. Tôi tưởng không có gì, nhưng kết quả là tôi bị một chứng bệnh ung thư lây lan rất nhanh, và cần phải mổ ngay.

Tôi còn nhớ có lần khi đi lại trong phòng ăn ở nhà tôi, nỗi sợ ập đến tôi cách bất ngờ đến nỗi tôi có cảm giác như muốn ngã xuống. Hai đầu gối tôi muốn sụm xuống. Hàng đêm khi lên giường, tôi không ngủ được. Ngay cả khi đã ngủ rồi tôi cũng không ngủ ngon được mà chỉ ngủ chập chờn. Và thường khi tôi thức giấc thì nỗi sợ ập đảo tâm trí tôi.

“Ung thư” là một chữ thường đi kèm với nỗi sợ khủng khiếp. Dù có rất nhiều người trong gia đình và bạn bè của tôi trấn an tôi là Chúa sẽ lo liệu, tôi vẫn cứ tranh

chiến với nỗi sợ cho đến một tối nọ khoảng ba giờ sáng, Chúa phán sâu xa trong lòng tôi rằng, “Joyce ơi, con có thể tin cậy Ta.” Sau biến cố đó, tôi không còn bị ám ảnh bởi nỗi sợ nữa. Tôi hơi lo khi tôi chờ kết quả xét nghiệm khối u của tôi, không biết là tôi có cần điều trị thêm không, nhưng tôi vẫn biết rằng tôi ở trong tay Chúa, và dù chuyện gì xảy ra, Ngài sẽ lo liệu cho tôi.

Hoá ra là tôi không cần điều trị thêm gì nữa. Chúng tôi nhận biết nhờ phát hiện sớm mà Chúa cứu mạng sống tôi. Kết cuộc là thay vì sợ hãi tôi cảm tạ Chúa, và satan đã thua cuộc.

VUA GIÊ-HÔ-SA-PHÁT CẦN NGHE TIẾNG CHÚA

Khi vua Giê-hô-sa-phát nghe rằng một đạo quân đông đảo đang dàn trận chống lại dân Giu-đa, ông biết nên làm gì. Ông cần sửa soạn tìm kiếm Chúa – không phải tìm lời khuyên của con người – bạn bè, gia đình hay các cố vấn – mà là cần nghe tiếng Chúa.

Có lẽ vua Giê-hô-sa-phát đã từng tham chiến trước đây - sao vua không dùng những chiến thuật mà vua đã dùng trước đó? Cho dù một việc nào đó đã mang lại kết quả trong quá khứ, không có nghĩa là nó sẽ giải quyết được những khó khăn hiện tại nếu Chúa không xúc dầu cho công việc đó cách tươi mới. Chúa có thể xúc dầu cho một phương pháp cũ, nhưng Ngài cũng có thể ban cho chúng ta hướng đi mới mà chưa hề biết trước đây. Chúng ta phải ngửa trông nơi Chúa chứ không phải các phương pháp. Ngài có thể dùng phương pháp, nhưng phương pháp không có quyền năng gì cả nếu Chúa không hành động qua phương pháp đó. Chúng ta không thể tập trung vào

phương pháp cũng như không tập trung vào sợ hãi. Sự tập trung của chúng ta, nguồn cung cấp của chúng ta phải là Chúa và chỉ Chúa mà thôi. Câu trả lời không nằm ở phương pháp mà ở mối quan hệ với Chúa.

Khốn cho những kẻ đi xuống Ai cập để cầu cứu; nhờ những ngựa, cày các xe vì chúng nó đông; tin cậy vào kỵ binh vì chúng nó mạnh. Nhưng không nhìn xem Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên. Và không tìm kiếm Chúa .

ÊSAI 31:1

Tôi chưa biết hết ý nghĩa của chữ “khốn” là gì? Nhưng tôi biết tôi không muốn bị cho là “khốn.” Bị “khốn” rõ ràng là một điều đáng buồn; nó quả là một điều rắc rối và bất hạnh. Khi chúng ta tìm kiếm Chúa, chúng ta có sự bình an và vui mừng, vậy sao chúng ta lại chọn cái khốn này khi tìm kiếm thế gian?

NHU CẦU SỐNG CÒN CỦA VUA GIÊ-HÔ-SA-PHÁT

Vua Giê-hô-sa-phát biết rằng nếu không nghe tiếng Chúa, ông sẽ không thắng được. Nhu cầu của ông theo bản dịch *The Amplified Bible* dịch là “nhu cầu sống còn.” Có những điều chúng ta có thể làm mà không cần nó, nhưng có những điều chúng ta không thể làm mà không có nó. Vua Giê-hô-sa-phát biết việc ông cần sự hướng dẫn của Chúa là điều sống còn.

Có thể bạn cũng rơi vào hoàn cảnh tương tự như hoàn cảnh của vua Giê-hô-sa-phát. Bạn cũng cần một lời nào đó từ Chúa. Có thể bạn cảm thấy cứ như một người sắp chết đuối, bạn đã bị “chìm xuống” sâu lắm rồi. Bạn rất cần một lời nào đó của Chúa cho riêng bạn nếu bạn muốn sống sót.

Chúa muốn phán với bạn hơn là bạn muốn nghe Ngài. Hãy để thì giờ tìm kiếm Ngài thì bạn sẽ không bị thất vọng.

Vua Giê-hô-sa-phát đã công bố một kỳ kiêng ăn cả xứ Giu-đa, và dân Giu-đa nhóm lại tìm kiếm Chúa xin cứu giúp, hết lòng khao khát Ngài .

Người Giuđa từ khắp các thành đến tìm kiếm Chúa. Vua Giê-hô-sa-phát đứng giữa cộng đồng Giuđa và Giêrusalem, phía trước sân mới của đền thờ Chúa; vua Cầu Nguyện : Lạy Chúa, Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng con, chẳng phải Ngài là Đức Chúa Trời trên trời, Ngài cai trị mọi vương quốc, mọi quốc gia sao? Quyền năng và sức mạnh ở trong tay Ngài, không ai địch nổi.

2 SỬ KÝ 20:4-6

Vua Giê-hô-sa-phát đã tuyên bố một kỳ kiêng ăn để tỏ lòng thành của ông với Chúa. Không ăn vài bữa và để thì giờ tìm kiếm Chúa không phải là ý tưởng xấu. Tất ti vi và dâng cho Chúa thì giờ mà bạn thường dùng để xem ti vi cũng không phải là một ý tưởng tồi. Ở nhà vài buổi chiều và dành thêm thì giờ với Chúa thay vì đi chơi với bạn bè và cứ kể lể nan đề của bạn cho họ nghe. Làm những việc như trên tỏ cho thấy việc nghe tiếng Chúa là điều quan trọng. Tôi học được rằng từ *tìm kiếm* nghĩa là đeo đuổi, khao khát và hết sức theo đuổi. Nói cách khác, chúng ta hành động như một người đói đang tìm thức ăn để sống còn.

Tôi cũng muốn nói thêm rằng chúng ta cần tìm kiếm Chúa luôn luôn, chứ không chỉ khi chúng ta gặp thử thách. Lần nọ Chúa phán với tôi rằng lý do nhiều người cứ gặp thử thách luôn là vì đó là thời gian duy nhất họ tìm kiếm

Ngài. Ngài tỏ cho tôi biết rằng nếu Ngài loại bỏ mọi nan đề thì người đó sẽ không có thì giờ nào dành cho Ngài. Ngài phán, “Hãy tìm kiếm Ta như thể lúc nào con cũng rất cần Ta thì trong thực tế con sẽ không thấy cùng cực.” Tôi nghĩ đây là lời khuyên hay và đáng để hết thảy chúng ta làm theo.

NÓI VỚI CHÚA VỀ NGÀI

Thay vì dâng nan đề cho Chúa ngay, vua Giê-hô-sa-phát liền nói với Chúa về việc Ngài là Đấng quyền năng thế nào. Ông hướng sự tập trung nơi Chúa thay vì hướng về nỗi sợ nan đề.

Vua cầu nguyện : Lạy Chúa, Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng con, chẳng phải Ngài là Đức Chúa Trời trên trời, Ngài cai trị mọi vương quốc, mọi quốc gia sao? Quyền năng và sức mạnh ở trong tay Ngài, không ai địch nổi.

2 SỬ KÝ 20:6

Thay vì chỉ nói với Chúa về nan đề của chúng ta, chúng ta cần nói với Chúa về Ngài. Chúng ta cần nói với Ngài về việc Ngài là ai, về quyền năng của Danh Ngài và quyền năng của huyết Chúa Giê-su, về những điều lớn lao chúng ta biết là Ngài có thể làm và đã từng làm. Sau khi chúng ta ngợi khen và thờ phượng Ngài như vậy, rồi chúng ta mới bắt đầu đề cập đến nan đề. Tôi không thích nếu các con tôi chỉ đến nói với tôi khi chúng có vấn đề - tôi muốn chúng có sự thông công với tôi luôn.

Đến đây tôi nghĩ đến một vài người bạn mà họ chỉ

gọi tôi khi họ có vấn đề, và điều này làm tôi khó chịu. Tôi cảm thấy họ thật sự không quan tâm đến tôi, mà chỉ quan tâm đến điều họ muốn tôi làm cho họ. Tôi đoán chắc là bạn cũng kinh nghiệm và cảm nhận tương tự. Những người này tự cho là bạn hữu, nhưng thực tế thì họ không phải là bạn gì cả. Bạn bè là để giúp nhau trong lúc khó khăn, nhưng bạn bè không chỉ có thế. Là bạn, chúng ta cần bày tỏ lòng biết ơn và để thì giờ khích lệ những người chúng ta quen biết. Chúng ta phải tránh trở thành hạng người mà tôi gọi là “người chỉ biết có nhận” thôi. Những người này lúc nào cũng muốn nhận chứ không bao giờ muốn cho.

Tôi muốn làm bạn của Chúa. Ngài đã gọi Ápraham là bạn Ngài, tôi cũng muốn thế. Chúa không chỉ là Đấng giải quyết nan đề của tôi, mà Ngài là mọi sự của tôi, và tôi vô cùng biết ơn Ngài.

“LẠY CHÚA, HÃY ĐOÁI XEM NAN ĐỀ CHÚNG CON”

Lạy Đức Chúa Trời của chúng con, chẳng phải Ngài đã đánh đuổi cư dân xứ này khỏi trước mặt dân Y-sơ-ra-ên của Ngài và ban lãnh thổ cho dòng dõi Áp-ra-ham, bạn Ngài, đời đời sao? Họ đã sống trong xứ, xây một đền thánh cho danh Ngài. Họ nói: ‘Nếu chúng con gặp tai họa, gươm giáo, hình phạt, dịch lệ hay đói kém, chúng con sẽ đứng trước đền thờ này, trước sự hiện diện của Ngài vì danh Ngài ngự trong đền thờ này. Trong cơn khốn khổ chúng con sẽ cầu khẩn Ngài thì Ngài sẽ nghe và giải cứu chúng con.’ Giờ đây, kìa, người Am-môn, người Mô-áp và người vùng núi Sê-i-ơ là những dân mà khi người Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai-cập Ngài đã không cho họ tấn công chúng nó nên họ đã tránh không huỷ diệt chúng. Nhưng kìa, chúng báo trả chúng con như thế đó; chúng đến

CUỘC CHIẾN CỦA CHÚA

để đuổi chúng con ra khỏi sản nghiệp mà Ngài đã ban cho chúng con.

2 SỬ KÝ 20:7-11

Đây là những lời lẽ của chiến trận. Nếu chúng ta lắng nghe điều Chúa muốn phán với chúng ta qua những lời này, chúng ta sẽ học được một điều sẽ thay đổi vĩnh viễn kế hoạch chiến trận của chúng ta và ban cho chúng ta hết chiến thắng này đến chiến thắng khác.

Sau khi cầu nguyện nhìn nhận Chúa là Đấng lớn lao, đáng kính, quyền năng và kỳ diệu thế nào, vua Giê-hô-saphát bắt đầu kể lại những công việc quyền năng mà Chúa đã làm ở quá khứ nhằm bảo vệ dân sự Ngài và giữ lời hứa Ngài đã hứa với họ. Và trong lời cầu nguyện kết thúc, vua bắt đầu bày tỏ lòng tin quyết của ông rằng Chúa sẽ giải quyết vấn đề. Vua nói đại ý, “Ôi Chúa, kẻ thù của chúng con đang chống lại chúng con để cướp đi tài sản mà Ngài ban cho chúng con làm cơ nghiệp. Con nghĩ nan đề quá nhỏ không cần nhắc đến vì Ngài quá vĩ đại; con biết Ngài hoàn toàn kiểm soát chuyện này.”

Khi chúng ta xin Chúa giúp đỡ, chúng ta phải biết rằng Ngài nghe chúng ta ngay từ lúc chúng ta xin Ngài điều đó. Chúng ta không cần phải để thì giờ cầu nguyện xin Chúa lặp đi lặp lại cùng một nhu cầu. Chúng ta vẫn có thể nói với Ngài về nhu cầu của chúng ta cho đến khi chúng ta biết chắc trong lòng rằng chúng ta nhận được sự đáp lời, nhưng chúng ta không cần phải nói hoài để lay động Chúa.

Chúa có kế hoạch giải cứu chúng ta trước khi nan đề xảy ra. Chúa không ngạc nhiên khi kẻ thù tấn công. Ngài

không ở trên thiên đàng mà vất óc suy nghĩ nên làm gì. Phần của chúng ta là tập trung nơi Ngài và quyền năng của Ngài, thờ phượng Ngài và ngợi khen Ngài về giải pháp mà Ngài sẽ bày tỏ và lắng nghe lời chỉ dẫn từ Ngài.

Chương

2

Giai Đoạn 2 - Nhìn Nhận Bạn Cần Chúa

Lạy Đức Chúa Trời của chúng con, Ngài không trừng phạt chúng nó sao? Thật, chúng con không đủ sức chống lại đoàn quân đông đảo này đương tấn công chúng con và chúng con cũng không biết phải làm sao, nhưng mắt chúng con ngưỡng trông nơi Ngài.

2 SỬ KÝ 20:12

Bây giờ chúng ta sẽ đến giai đoạn hai của chiến lược của Chúa dành cho vua Giê-hô-sa-phát. Điều này được tìm thấy ở câu 12. Ở đây Giê-hô-sa-phát công khai nhìn nhận với Chúa rằng ông không tài nào giải quyết nan đề.

Chúng ta cần nhận biết rằng chúng ta không thể giải quyết những nan đề chúng ta gặp trong đời. Chúng ta không có câu trả lời cho mỗi vấn đề. Chúng ta không biết cách xử lý mỗi tình huống chúng ta đối diện. Như vua Giê-hô-sa-phát, chúng ta không biết nên làm gì.

Thay vì chạy đôn chạy đáo, cố giải quyết vấn đề mà

chúng ta không đủ tài trí để giải quyết cho đến khi chúng ta hoàn toàn kiệt quệ và thất vọng muốn bỏ cuộc, chúng ta cần để Chúa làm cho chúng ta điều mà tự thân chúng ta không thể làm được.

Trong nhiều năm, tôi cố gắng hết sức để thay đổi bản thân mà không thành. Tôi dồn hết nỗ lực và thì giờ để bỏ đi những thói quen xấu nhưng thất bại ê chề. Tôi đã cố thay đổi nhiều điều trong đời sống tôi để được thịnh vượng, để làm cho chức vụ tôi phát triển và để được chữa lành. Tôi liên tục tranh chiến với mọi “đám dân.” Tôi nhớ có lần tôi muốn bỏ cuộc vì tôi quá kiệt quệ vì phải tranh chiến trong những cuộc chiến mà tôi đối diện.

Tôi trải qua những điều này thường xuyên cho đến một ngày nọ tôi thật sự phóng đại vấn đề, tìm cách gây áp lực với Chúa rằng tôi đau khổ biết bao. Tôi nói đại ý, “Chúa ơi, con đã chịu nhiều điều rồi. Con làm hết sức rồi. Mọi cách con thử đều không kết quả. Con bỏ cuộc. Con sẽ không cố gắng nữa.”

Ngay lúc đó, sâu xa trong lòng tôi, tôi nghe Thánh Linh phán, “Vậy sao?” Tiếng phán của Ngài mang đến sự phấn khích thật sự. Điều này xảy ra bởi vì cơ hội duy nhất Ngài bắt đầu hành động trong chúng ta là khi chúng ta trở nên quá bất lực đến độ chúng ta quyết định, “Thay vì tự sức làm, mình sẽ buông xuôi và để Chúa là Chúa.”

Cố thể chỗ Chúa sẽ sớm khiến bạn kiệt quệ. Sao không thôi nỗ lực đi và làm như vua Giê-hô-sa-phát đã làm trong câu 12? Hãy nhìn nhận với Chúa là bạn không đủ sức chống lại kẻ thù và bạn không biết nên làm gì, ngoại trừ ngửa trông Ngài để được hướng dẫn và giải cứu.

BA ĐIỀU QUAN TRỌNG NÊN LÀM

Ba điều vua Giê-hô-sa-phát đã làm đều rất quan trọng. 1) Ông nhìn nhận ông không đủ sức chống lại kẻ thù. 2) Ông nhìn nhận ông không biết nên làm gì. 3) Ông nói rằng ông chỉ ngửa trông Chúa.

Khi nói những lời này, vua Giê-hô-sa-phát đã đặt mình vào vị trí để nhận phép lạ, và dường như ông không phải mất thời gian lâu để nhận được. Ông chỉ mất mười hai câu. Phần lớn trong chúng ta mất tới mười hai năm mà vẫn chưa nhận được phép lạ, hướng hồ chỉ đến mười hai câu.

VỊ TRÍ LỆ THUỘC HOÀN TOÀN NƠI CHÚA

Chúa Giê-su phán, . . . **Ngoài Ta các con chẳng làm chi được** (Gi15:5). Lúc đầu đọc câu Kinh Thánh này, tôi còn hơi ngờ ngợ không biết câu này có thật hay không. Lúc đó tôi là con người thích độc lập, và Chúa bắt đầu phán câu Kinh Thánh này với tôi lúc tôi mới theo Chúa. Một trong những quy luật thuộc linh để nhận phước từ Chúa là hoàn toàn lệ thuộc nơi Ngài. Không có đức tin không thể làm đẹp lòng Chúa. Đức tin là ống dẫn qua đó chúng ta nhận phước nơi Ngài. Đức tin được bản *The Amplified Bible* dịch là nương nhờ Chúa với cả con người của mình và với lòng tin tưởng tuyệt đối nơi quyền năng, khôn ngoan và lòng nhân từ của Ngài. (Xem 2 Timôthê 1:5)

Chúng ta phải nương nhờ, nương dựa, và hoàn toàn lệ thuộc nơi Chúa, trút bỏ khỏi chúng ta mọi gánh nặng và đặt hết thầy lên nơi Chúa. Khi tôi ngã mình trên cái ghế

bành, tôi đặt mình lệ thuộc nơi cái ghế sẽ đỡ tôi. Tôi trút hết trọng lượng của tôi lên cái ghế. Có điều hơi lạ là nhiều khi chúng ta lại tin tưởng cái ghế hơn là tin cậy Chúa.

Chúng ta nói chúng ta nương nhờ Chúa, và có lẽ chúng ta nhờ Chúa phần nào, nhưng chúng ta thấy khó mà nương nhờ Chúa cách hoàn toàn. Chúng ta thường lên kế hoạch dự phòng trừ phi Chúa không ra tay.

Tóm lại, khi “các dân ngoại” chống lại vua Giê-hô-sa-phát, ông đã làm gì để được hướng dẫn cách để chiến trận? Điều trước tiên ông làm là đặt mình tìm kiếm Chúa : “Đầu phải làm gì đi nữa, ta sẽ tìm kiếm Chúa. Tình hình quả là rất nghiêm trọng nên ta sẽ kiêng ăn vì ta biết ta cần nghe tiếng Chúa.”

Sau đó ông bắt đầu nói với Chúa về bản tánh Ngài. Cuối cùng, ông mới nói đến nan đề nhưng chỉ sau khi ông đã ngợi khen và thờ phượng Chúa. Kế đến là ông công khai nhìn nhận là ông hoàn toàn lệ thuộc nơi Chúa. Ông nói những lời mà thường thì chúng ta thấy khó nói : “Tôi không biết nên làm gì đây.”

Đối với nhiều người trong chúng ta, việc nói, “Tôi không biết nên làm gì đây” là điều bối rối. Chúng ta cảm thấy chúng ta phải có bản phận tìm ra giải pháp. Chúng ta cảm thấy thật ngu ngốc hay kém cỏi nếu chúng ta không thể đưa ra câu trả lời. Đó là lý do chúng ta thường cứ cố gắng làm nhiều điều khác nhau, ngay cả những điều này không kết quả gì cả. Bản chất xác thật cố hữu trong con người muốn được tiếng khen và được người ta biết đến, nhưng Chúa mọi vinh hiển đều thuộc về Ngài. Dù Ngài có tôn vinh chúng ta, ấy cũng là vinh hiển của

Ngài ban cho chúng ta, chứ không phải điều gì đó chúng ta đoạt được.

Tôi tin rằng ma quỷ sai các tà linh vào mỗi sáng để ngồi trên vai mỗi người trong chúng ta và thì thầm vào tai chúng ta, “Người sẽ làm gì đây? Người sẽ làm gì đây? Người sẽ làm gì đây?”

Vua Giê-hô-sa-phát không thấy ngu khi nói vậy, chúng ta cũng nên nói như vậy. Ông nói với Chúa, “Chúng con không biết nên làm gì và ngay cả chúng con biết làm gì, chúng con cũng không đủ sức để làm.” Khi nói thật như vậy, ông tự đặt mình ở vị trí hoàn toàn lệ thuộc Chúa. Và ông đã nhờ cậy Chúa ngay khi bắt đầu cuộc chiến – càng lệ thuộc hoàn toàn nơi Chúa sớm chừng nào, ta càng chiến thắng sớm chừng ấy.

Không có Chúa giúp, chúng ta chẳng thay đổi được gì trong đời sống. Chúng ta không thể thay đổi bản thân, vợ chồng, gia đình, bạn bè hay hoàn cảnh của chúng ta. Thật vậy, ngoài Ngài, chúng ta chẳng thể làm gì được!

Chúng ta đánh mất bình an và niềm vui vì không để Chúa làm Chúa của chúng ta. Chúng ta cố toan tính nhiều việc mà tâm trí chúng ta không nghĩ ra được. Có những việc quá cao xa hoặc quá sâu sắc đối với chúng ta. Không có điều gì quá khó hay quá kỳ diệu đối với Chúa, nhưng có nhiều điều quá khó và quá diệu kỳ đối với chúng ta. Chúa là Đấng vô hạn, còn chúng ta là con người hữu hạn. Chúa có sự hiểu biết trôi vượt, còn hiểu biết của chúng ta bị giới hạn. 1Côrinhtô 13:9 nói sự hiểu biết của chúng ta là hơi hợt và chỉ một phần. Chúng ta biết một số điều nhưng chúng ta không biết mọi điều. Có những điều chúng ta

không cần nghĩ tới. Chúng ta không biết mọi sự, nhưng chúng ta có thể tăng trưởng đến chỗ chúng ta thích thú biết Đấng biết mọi sự. Khi chúng ta đạt đến vị trí này, chúng ta bước vào sự yên nghỉ của Chúa, cũng chính là điều phóng thích niềm vui trong đời sống chúng ta. Trong Thi Thiên 131:1, Đavít viết : Lạy CHÚA, lòng tôi không tự cao, mắt tôi không tự đắc. Tôi cũng không theo đuổi những việc quá vĩ đại hay quá diệu kỳ cho tôi. Đó là thái độ của tấm lòng mà Chúa muốn hết thấy chúng ta có.

Nên không ngần ngại khi cầu nguyện, “Lạy Chúa, con không biết nên làm gì, và ngay cả con biết đi nữa, con cũng không thể làm. Nhưng lạy Chúa, chúng con ngửa trông nơi Ngài. Con sẽ chờ xem Ngài sẽ làm gì trong hoàn cảnh này – bởi vì con hoàn toàn bất lực về hoàn cảnh này.”

Khi đối diện với những nan đề bất năng hay khó khăn, chúng ta nghe những lời văng vẳng trong đầu, “Người sẽ làm gì đây?” Rồi bạn bè chúng ta cũng nói, “Tớ nghe về hoàn cảnh của bạn. Vậy bạn nên làm gì đây?”

Đó là lúc chúng ta nên nói với họ, “Tôi sẽ làm điều vua Giê-hô-sa-phát đã làm trong 2Sứ ký 20. Tôi sẽ giao phó cho Chúa - và chờ đợi Ngài. Ngài sẽ làm những điều kỳ diệu, và tôi sẽ vui mừng ngắm xem Ngài làm!”

CHỜ ĐỢI CHÚA

Toàn thể người Giu-đa cùng vợ và con cái họ đều đứng trước mặt CHÚA.

2 SỨ KÝ 20:13

Tôi rất thích câu Kinh Thánh này. Tôi cho rằng câu này là câu Kinh Thánh đầy quyền năng. Đứng yên là một hành động trong *cơ chế* của Chúa. Đây là hành động thuộc linh. Trong đời sống tự nhiên thì chúng ta cần ra tay hành động nhưng trong đời sống thuộc linh thì chúng ta không cần làm gì cả, chỉ chờ đợi Chúa và đứng yên trước mặt Ngài. Về phương diện thuộc linh, vua Giê-hô-sa-phát đã hành động. Ông đại ý muốn nói, “Lạy Chúa, con sẽ chờ đợi Ngài cho đến khi nào Ngài làm điều gì đó trong tình huống này. Trong lúc chờ Ngài hành động, con sẽ vui hưởng cuộc sống của con đang khi con chờ Ngài hành động tiếp.”

Satan ghét việc chúng ta vui mừng. Vui mừng là điều trái ngược với điều nó tìm cách kích động. Nó muốn thấy chúng ta nổi giận, bức xúc, khóc lóc, tự thương hại, làm bầm, than phiền, trách móc Chúa và người khác về hoàn cảnh của mình. Nó muốn nhìn thấy những cảnh trên trời ra niềm vui; *Nêhêmi 8:10 nói vì niềm vui trong CHÚA là sức mạnh của ông bà anh chị.*

Vui hưởng cuộc sống trong khi chờ đợi Chúa giải quyết nan đề thì không phải là thiếu trách nhiệm. Chúa Giê-su phán, **Kẻ trộm chỉ đến để cướp, giết và huỷ diệt; còn Ta đã đến để chiên được sống và sống sung mãn** (Giăng 10:10).

Chúng ta thường bị cám dỗ để nghĩ rằng chúng ta sẽ không làm tròn phận sự nếu chúng ta không lo lắng hay không tìm ra câu trả lời, nhưng chúng ta phải chống cự sự cám dỗ đó bởi vì nó cản trở sự giải cứu của chúng ta thay vì giúp đỡ chúng ta.

Đối mặt với một thế lực áp đảo muốn chèn ép họ làm nô lệ và tiêu diệt xứ sở của họ, hết thảy dân Giuđa đều tụ họp và đứng yên trước mặt Chúa.

Ma quỷ lúc nào cũng gào thét với họ, “Các người sẽ làm gì đây? Các người sẽ làm gì đây? Các người sẽ làm gì đây?”

Nhưng họ chỉ đứng đó, chờ đợi Chúa.

Trong Êsai 40:31, chúng ta đọc . . . **Nhưng ai trông cậy nơi CHÚA sẽ được phục hồi sức mới, cất cánh bay cao như chim phượng hoàng; chạy mà không mệt nhọc, đi mà không kiệt sức.**

Chúng ta có thể cần sức mạnh đang khi chờ Chúa để làm bất cứ điều gì Chúa chỉ dạy chúng ta làm khi Ngài hướng dẫn chúng ta. Những người chờ đợi Chúa là những người sẽ nhận được câu trả lời và là những người mạnh mẽ đủ để làm theo sự hướng dẫn của Chúa một khi họ nhận được.

CHỜ ĐỢI CÂU TRẢ LỜI

Bấy giờ, tại giữa cộng đồng, thần của CHÚA đến trên Gia-ha-xi-ên, con trai Xa-cha-ri, cháu Bê-na-gia, chắt Giê-hi-ên, chít Ma-tha-nia, là người Lê-vi thuộc dòng dõi A-sáp. Người nói: Tâu vua Giê-hô-sa-phát, toàn thể người Giu-đa, cư dân Giê-ru-sa-lem, hãy nghe đây, CHÚA phán như vậy: ‘Chính các người chớ sợ hãi và hốt hoảng trước đám quân đông đảo này vì trận chiến này không phải của các người nhưng của Đức Chúa Trời.’

2 SỰ KÝ 20:14,15

Khi hết thầy dân Giuđa nhóm hiệp trước mặt Chúa, một người trong họ bắt đầu nói tiên tri. Thánh Linh đến trên người này bởi vì hết thầy họ đều chờ đợi Chúa.

Khi chúng ta học tìm kiếm Chúa và chờ đợi Ngài, Ngài sẽ ban cho chúng ta câu trả lời. Câu trả lời đó có thể rất đơn giản và dễ hiểu. Chúa bảo dân Giuđa là đừng sợ bởi vì cuộc chiến không phải là của họ mà là của Chúa. Điều đó nghe có vẻ không mấy mâu nhiệm hay sâu nhiệm thuộc linh gì cả, nhưng đó là điều họ cần nghe.

Chắc hẳn đây là một tin mừng cho yua Giê-hô-sa-phát và toàn thể dân chúng. **CUỘC CHIẾN KHÔNG PHẢI CỦA CÁC NGƯỜI MÀ LÀ CỦA CHÚA.** Điều này không có nghĩa là họ không làm gì cả; mà nghĩa là Chúa sẽ chỉ cho họ phần của họ. Họ có thể làm bởi sức mạnh và sự khôn ngoan của Chúa, nhưng cuộc chiến vẫn là của Ngài và để Ngài chiến thắng.

Sau lời khích lệ thì tiếp đến là lời huấn thị, như chúng ta sẽ đọc thấy. Chúng ta phải chờ đợi Chúa cho đến khi Ngài bảo chúng ta nên làm gì – rồi thì hãy làm bởi sức mạnh mà chúng ta nhận được khi chờ đợi Ngài.

Chương

3

Giai Đoạn 3 – CHUẨN BỊ TƯ THẾ

Ngày mai hãy tiến lên tấn công chúng nó. Kìa, chúng đang leo lên đèo Xit, các người sẽ thấy chúng nó ở cuối thung lũng, đối diện với sa mạc Giê-ru-ên. Các người không phải chiến đấu trận này; hãy dàn quân và đứng yên, xem CHÚA, Đấng ở cùng các người, sẽ giải cứu các người. Hỡi Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, chớ sợ hãi và hốt hoảng. Ngày mai, hãy đi ra, đối diện chúng nó, CHÚA ở cùng các người.”

2 SỰ KÝ 20:16,17

Đoạn Kinh Thánh này hướng dẫn dân Giuđa chuẩn bị tư thế để chiến trận. Tôi luôn luôn cho rằng tư thế của họ và của chúng ta là đứng yên. Dù điều này đúng, vẫn còn một huấn thị khác quan trọng không kém. Sau khi nhận huấn thị này của Chúa, vua Giê-hô-sa-phát quỳ sấp mặt xuống thờ phượng Chúa. Thật tuyệt vời! Thờ phượng là tư thế đích thực của họ, và trong sự thờ phượng họ cũng được đứng yên. Quỳ gối là tư thế chiến trận của chúng ta – tư thế sấp mặt xuống tôn kính Chúa là tư thế chiến trận. Quỳ gối đưa hai tay lên là tư thế chiến trận. Đavít nói về Chúa, “Ngài tập tay tôi đánh trận.” Tôi tin ông được dạy đưa tay lên trong sự thờ phượng và phủ phục Chúa, và Chúa cho đó là tư thế chiến trận.

Hãy ca tụng CHÚA, vầng đá của tôi; Ngài huấn luyện tay tôi cho chiến tranh, luyện ngón tay tôi để chiến đấu.

THI THIÊN 144:1

Có lẽ khi Đavít chơi nhạc cụ, các ngón tay của ông đang chiến trận. Ngợi khen, thờ phượng, ca hát, Lời Chúa, vui mừng – tất cả đều là vũ khí của cuộc chiến thuộc linh.

Định nghĩa chính của từ *ngợi khen* trong từ điển các từ Cựu ước của Vine đã liệt kê các thuật ngữ như là “tôn vinh, ca ngợi, bài hát ca ngợi; hành động ngợi ca.” Trong Tân ước, *ngợi khen* được định nghĩa trong từ điển các từ Hylạp của Vine gồm một số nghĩa sau : “một câu chuyện kể, một bài tường thuật.” Từ điển này cho biết rằng sự *ngợi khen* được quy cho Chúa, đặc biệt nói về sự vinh hiển Ngài (phô bày bản tánh và công việc của Ngài). Nói cách khác, ngợi khen nghĩa là nói hay hát về sự tốt lành, ân sủng và sự vĩ đại của Chúa.

Trong Cựu ước, thờ phượng được mô tả là “phủ phục xuống, cúi xuống.” Trong Tân ước thờ phượng được định nghĩa là “cúi mình, bày tỏ lòng tôn kính”. Nó được hình thành từ hai từ Hy Lạp có nghĩa “hướng đến” và “hôn” dùng để nói đến lòng tôn kính hay kính sợ” đối với Chúa. Trong phần chú thích ở Công vụ 17:25 có nói đến một từ nghĩa là “phục vụ hay hầu việc Chúa” được dịch là “thờ phượng” trong một số bản dịch Kinh Thánh. Ngoài ra trong phần chú thích từ điển Vine giải thích thế này : “Sự thờ phượng Chúa không thấy Kinh Thánh định nghĩa chỗ nào. Xem xét các động từ nói trên cho thấy nghĩa của nó không chỉ giới hạn trong việc ngợi khen mà còn có nghĩa rộng hơn, nói đến sự nhìn nhận trực tiếp đối với Chúa về bản tánh, thuộc tính và lời tuyên bố của Ngài qua đó tấm

lòng dâng lên lời ngợi khen và cảm tạ Chúa hay bày tỏ hành động nào đó khi nhìn nhận như vậy.”

Đây là những định nghĩa căn bản và đơn giản, nhưng tôi cảm thấy đây là những điều chúng ta cần biết. Nếu Chúa thấy không cần thiết định nghĩa sự thờ phượng trong Kinh Thánh thì rõ ràng là Ngài biết dân sự Ngài hiểu khái niệm căn bản thờ phượng là gì.

Vì vũ khí chiến đấu của chúng tôi không phải là loại vũ khí xác thịt nhưng là quyền năng Đức Chúa Trời để phá huỷ các thành lũy, đánh đổ các lý luận

2CÔRINTHÔ 10:4

Vũ khí của chúng ta không phải là vũ khí tự nhiên. Những vũ khí này thế gian không hiểu được hay thậm chí chúng ta không thấy xuất hiện trong lãnh vực tự nhiên. Nhưng trong Nước Chúa, nó rất công hiệu. Khi dân Y-sơ-ra-ên lâm trận, họ thường cử chi phái Giuđa đi trước. Giuđa là chi phái tượng trưng cho sự ngợi khen; đó là nghĩa của từ Giuđa. Chúng ta phải học chiến trận theo cách của Chúa, chớ không phải theo cách thế gian. **Vì chúng ta chiến đấu, không phải với người phàm, nhưng chống lại những kẻ lãnh đạo, giới thẩm quyền, và những bậc quyền thế của thế giới tối tăm này cùng những thần linh gian ác trên các tầng trời** (Êphêô 6:12).

Chúng ta không chiến đấu với thịt và huyết mà là với satan, kẻ thù của linh hồn chúng ta. Vì thế, chúng ta chuẩn bị tư thế chiến đấu trong lãnh vực thuộc linh là hãy đứng vững tại vị trí của chúng ta và thờ phượng Chúa.

Vì thế, hãy nhận lấy toàn bộ vũ khí của Đức Chúa Trời để anh chị em có thể chống cự nổi trong ngày gian khổ và sau khi thực hiện mọi sự, anh chị em đứng vững. Vậy, anh chị em hãy đứng lên . . .

ÊPHÊSÔ 6:13,14

Tôi cũng rất ngạc nhiên khi biết rằng tư thế của chúng ta trong chiến trận là tư thế thờ phượng. Tôi không biết tại sao trước kia tôi lại không thấy điều này, và tất nhiên là satan đã che mắt khiến tôi không hiểu được và nó khiến tôi cứ bận rộn với những công việc của xác thịt mà không mang lại kết quả nào cả.

Đứng nghĩa là cứ ở hay bước vào sự yên nghỉ của Chúa. Đây không nói về nghỉ ngơi thể xác mà là nghỉ yên thuộc linh. Khi tôi đứng vững tức là tôi không chịu thua. Tôi nhất quyết tin rằng Chúa sẽ giải cứu tôi. Tôi cứ ở (duy trì và tiếp tục) trong Ngài.

Êphêsô 6 cũng bảo chúng ta hãy đứng vững . . . **Sau khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng** (câu 13).

Trong cuộc chiến chống lại các kẻ thù thuộc linh, tư thế của chúng ta là ở trong Chúa Giê-su, tức là cứ ở và yên nghỉ trong Ngài, là thờ phượng và ngợi khen Ngài.

Khi bạn đối diện với sự khủng hoảng mà không biết nên làm gì, hãy làm theo những chỉ dẫn Chúa ban cho vua Giê-hô-sa-phát và dân chúng. Hãy chuẩn bị tư thế (thờ phượng); đứng yên và nhìn xem sự giải cứu của Chúa. Hãy lấy bình tĩnh. Hãy bình tâm lại. Hãy bảo tâm trí của bạn chấm dứt tìm câu trả lời. Hãy tập trung nơi Chúa.

Hãy mở miệng ra và hát những bài ca có trong lòng bạn. Chúa phán trong Lời Ngài rằng Ngài sẽ ban cho chúng ta những bài hát giải cứu. Chúa ban cho bài hát nhưng chúng ta phải hát để những bài ca này thành vũ khí chống lại satan.

*Ngài là nơi trú ẩn cho tôi, Ngài gìn giữ tôi khỏi hoạn nạn,
Ngài bao phủ tôi bằng những bài ca giải cứu.*

THI THIÊN 32:7

Chúa bảo vua Giê-hô-sa-phát là chớ kinh hãi. Kinh hãi là sự pha trộn giữa sợ hãi, lo lắng, kinh hồn và lo âu. Khi một trong những thứ “kinh” này cố lôi kéo sự chú ý của chúng ta, chúng ta cần bước ra chống lại những tư tưởng và cảm giác đó.

Ngày mai, hãy đi ra, đối diện chúng nó, CHÚA ở cùng các người.”

2 SỬ KÝ 20:17

Chúng ta cần đứng yên, và bước ra chống lại nỗi sợ hãi bằng cách thờ phượng Chúa. Thờ phượng Chúa không chỉ dành cho những lúc chúng ta nhóm lại tại buổi nhóm mà còn dành cho đời sống mỗi ngày – thờ phượng cá nhân. Thờ phượng Chúa là điều mà chúng ta cần làm suốt cả ngày.

Kinh Thánh có mô tả những tư thế thờ phượng. Sau khi Chúa phán với vua Giê-hô-sa-phát và dân Giuđa qua tiên tri, dân chúng phản ứng bằng cách sắp mình thờ phượng Chúa. Không phải bất cứ lúc nào hay chỗ nào

chúng ta cũng có thể sắp mình thờ phượng được. Nhưng trong tấm lòng, chúng ta có thể thờ phượng Chúa bất cứ lúc nào và bất cứ nơi đâu.

TƯ THẾ THỜ PHƯỢNG

Vua Giê-hô-sa-phát cúi mặt sát đất; toàn thể Giu-đa và cư dân Giê-ru-sa-lem quì xuống trước mặt CHÚA và thờ phượng CHÚA.

2SỬ KÝ 20:18

Tôi tin rằng câu này mô tả tư thế mà chúng ta cần luôn có trước mặt Chúa. Như đã nói, không phải lúc nào chúng ta cũng làm được tư thế này, nhưng chúng ta nên thực hành cúi đầu trước mặt Chúa trong sự tôn kính và thờ phượng Ngài. Tôi thực sự tin rằng mỗi cơ đốc nhân nên sắp mình xuống trước mặt Chúa là điều tốt. Làm thế nhắc chúng ta về vị trí hạ mình trước mặt Ngài.

Tôi đã nghiên cứu từ “thờ phượng” và khám phá ra rằng có nhiều cách mô tả nó. Rõ ràng là cần phải có thái độ trong lòng trước tiên, nhưng cũng có từ mô tả sự thờ phượng ám chỉ đến tư thế bên ngoài, như ta thấy trong 2Sử ký 20:18.

ĐỨNG LÊN NGỌI KHEN CHÚA

Bấy giờ những người Lê-vi thuộc họ Kê-hát và Cô-rê đều đứng dậy và cất tiếng lớn ca ngợi CHÚA, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.

2 SỬ KÝ 20:19

Hãy hình dung cảnh tượng xảy ra trong tình huống này. Trước hết, mọi người sắp mình xuống thờ phượng Chúa. Kế đó, một số người đứng lên và bắt đầu lớn tiếng ngợi khen Chúa.

Chúng ta không nên rập khuôn theo tư thế này, nhưng chúng ta cần liên tục thờ phượng Chúa. Chúng ta thờ phượng Chúa vì tin rằng Ngài xứng đáng để chúng ta thờ phượng, và chúng ta cũng nên nhận biết rằng satan ghét chúng ta thờ phượng Chúa vì chính sự thờ phượng Chúa sẽ đánh bại nó.

Có người tin rằng có một đạo satan đã từng là thiên sứ trưởng cai quản sự thờ phượng ở thiên đàng cho đến khi nó nổi loạn với Chúa và bị đuổi khỏi đó và rằng thân thể nó được tạo nên bởi các nhạc cụ, nên mỗi cử động của nó đều tạo ra tiếng nhạc. Không lạ gì nó khinh khi sự thờ phượng của chúng ta; nó thấy thèm thuồng. Đây là vị trí của nó trước đây và đã bị đánh mất do nổi loạn và kiêu ngạo. (Xem Êxêchiên 28:13,14 ,17).

TIN VÀ CỨ TIN

Sáng sớm hôm sau, họ thức dậy và tiến ra sa mạc Thê-cô-a. Đang khi họ ra đi, vua Giê-hô-sa-phát đứng tại đó và nói: Hãy nghe ta, hỡi Giu-đa và cư dân Giê-ru-sa-lem, hãy tin tưởng CHÚA, Đức Chúa Trời các ngươi thì các ngươi sẽ đứng vững, hãy tin các tiên tri của Ngài thì các ngươi sẽ thành công.

2 SỬ KÝ 20:20

Sau khi thờ phượng và ngợi khen Chúa, dân chúng

bước ra đối diện kẻ thù. Hãy để ý là họ bước ra đối diện kẻ thù sau khi họ đã thờ phượng và ngợi khen Chúa. Khi họ bước ra, vua Giê-hô-sa-phát nhắc họ rằng họ cần nhớ lời của Chúa phán hôm qua và chớ có nghi ngờ.

Một số người trong chúng ta có lẽ cần quay trở lại những lời mà Chúa đã ban cho chúng ta. Chúa có thể phán một lời an ủi hay một lời chỉ dẫn và lúc đó chúng ta rất là phấn khởi, đầy dẫy đức tin, cảm thấy can đảm và chiến thắng kẻ thù. Tuy nhiên, chúng ta cũng có thể quên những lời ấy nên chúng ta cần quay trở lại. Timôthê đã đâm ra sợ hãi và nản lòng nên Phaolô khích lệ ông hãy nhớ lời tiên tri đã ban cho ông lúc ông được tấn phong và được các trưởng lão đặt tay.

Vua Giê-hô-sa-phát bảo dân chúng hãy tin các tiên tri, hãy nhớ lời tiên tri đã phán hôm trước rằng cuộc chiến này không phải của họ mà là của Chúa. Tôi khích lệ bạn đừng nghe ma quỷ nói. Nó là kẻ nói dối và là cha đẻ nói dối. Nó là kẻ gây nản lòng, là kẻ luôn thì thầm, “Sự thay đổi của mây không đến đâu.” Hãy đến với Lời Chúa hay nhớ lại lời mà có lần Ngài đã ban cho cá nhân bạn, và nhớ rằng Chúa không hề nói dối. Những lời hứa của Ngài là chắc chắn, và chúng ta có thể nương cậy những lời này.

Hãy duy trì sự vững vàng thì bạn sẽ được giải cứu. Chúng ta thừa hưởng các lời hứa của Chúa là bởi đức tin và kiên nhẫn.

HÁT NGỢI KHEN

Sau khi hội ý dân, vua lập những người ca ngợi CHÚA để ca ngợi sự uy nghi thánh khiết của CHÚA. Những người này đi

trước đoàn quân, hô: Hãy cảm tạ CHÚA. Vì tình yêu thương Ngài còn đến đời đời.

2 SỬ KÝ 20:21

Trong câu Kinh Thánh này chứa đựng điểm mấu chốt trong chiến thuật của Chúa dành cho vua Giê-hô-sa-phát và dân sự ông : Hãy hát cho Chúa; hãy ngợi khen và cảm tạ Ngài. Những người ngợi khen hãy nói : **Hãy cảm tạ CHÚA. Vì tình yêu thương Ngài còn đến đời đời.**

Ca hát và cảm tạ có thể là những điều ta thấy khó làm trong lúc gặp thử thách, nhưng hãy tin tôi đi, đó chính là điều chúng ta cần phải làm. Nhiều điều mà tâm trí chúng ta cho là phi lý, nhưng điều này không có nghĩa là chúng ta không làm. Chúng ta ỷ lại vào tâm trí quá nhiều nên không nhận ra nhiều điều sai trật theo kiểu thế gian đã được lập trình trong đó từ nhiều năm. Kinh Thánh nói trong Rôma 12:2 rằng tâm trí phải được đổi mới hoàn toàn bởi Lời Chúa để chúng ta kinh nghiệm ý muốn tốt lành của Ngài dành cho đời sống chúng ta.

Hãy để tôi nêu cho bạn một ví dụ từ chính kinh nghiệm của tôi và kinh nghiệm của người bạn tôi.

Cách đây nhiều năm, tôi bị chứng đau đầu nghiêm trọng, nên bác sĩ kê thuốc cho tôi. Những viên thuốc này làm cho tôi cảm thấy đầu óc choáng váng thêm. Tôi bị nhức đầu rất nặng đến độ tôi thấy phát điên luôn.

Tôi uống thuốc được một ngày, và tối đó khi đi ngủ, tôi không ngủ được. Tôi bị đau bụng; đầu tôi nhức nhối, và ma quỷ cứ nói dối với tôi. Có ai đó trong gia đình tôi đã bị bệnh tâm thần, và satan lợi dụng chuyện này để nói với

tôi rằng tôi sắp mất trí. Lúc đó khoảng hai ba giờ sáng nên nhà tôi ngủ say; nhà tôi rất yên tĩnh nên tôi cảm thấy bị đau đớn một mình. Tôi cảm thấy như thể tôi ngã bệnh, nên tôi ngồi dậy và đi đến phòng tắm.

Tôi ngồi trên sàn phòng tắm, đầu và mặt tựa trên bàn cầu. Ngay lúc đó tôi nghe một bài hát vang lên từ trong lòng tôi, và tôi nghe Thánh Linh phán “Hãy hát lên.”

Tôi tự nghĩ, “Hát ư?”

Tôi cảm thấy không muốn hát. Tôi cảm thấy nôn mửa, có lẽ muốn bỏ cuộc – muốn buông xuôi chứ không muốn đứng lên và ca hát. Tuy nhiên, lời của Chúa cứ phán, “Hãy hát lên.” Tôi cảm thấy chán nản, muốn khóc, cảm thấy thương hại cho mình và thậm chí muốn nổi khùng với ông chồng tôi, bởi vì chồng tôi thì cứ lo ngủ trong lúc tôi đau đớn như thế này. Chúng ta không thể vừa chịu theo cảm xúc vừa kinh nghiệm sự đắc thắng của Chúa trong đời sống chúng ta.

Bài hát tuôn tràn trong tôi là một bài lâu lắm rồi tôi chưa được nghe, có tựa là “In the Garden.” Bài hát này nhắc tôi về Chúa Giê-su và việc Ngài chịu khổ tại vườn Ghết-sê-ma-nê. Nếu Ngài chiến thắng được thì tôi cũng vượt qua được. Vâng lời Chúa, tôi mở miệng và bắt đầu bập bẹ hát bài thánh ca này. Tôi hát nghe thiếu não đến độ tôi không thể nói là tôi đang ca ngợi Chúa, nhưng tôi đang cố gắng vâng lời Chúa, và tôi thấy đỡ hơn.

Ví dụ thứ hai là của người bạn làm kiểm toán, chuyện này kể ra cũng không hay ho gì lắm. Dù anh bạn này biết anh không làm gì sai, song một người phụ nữ cùng làm việc trong ngành của anh không mấy thiện chí và đường

như muốn kiếm chuyện để gây rắc rối cho anh bạn này. Họ đã hẹn gặp hai lần, và anh bạn này đang lái xe đến cuộc hẹn thứ ba. Anh đang nghĩ xem nên nói gì và nên tiếp cận vấn đề như thế nào thì tình hình anh bạn này nghe một bài hát mà anh đã viết khá lâu trước đây vang vọng trong lòng anh. Anh kể là bài hát này cứ văng vẳng trong anh và làm anh khó chịu bởi vì anh cảm thấy anh cần chuẩn bị kế hoạch, chứ không phải để ca hát lúc này.

Anh bạn này là người hướng dẫn thờ phượng, nên viết bài hát và ca hát là chuyện bình thường đối với anh, nhưng lúc đó anh cảm thấy làm chuyện này không đúng lúc. Anh cứ chống cự lại không chịu hát, thậm chí anh thưa với Chúa, “Đây không phải lúc để sáng tác thánh ca.” Cuối cùng, Chúa làm anh để ý và Ngài chỉ cho anh thấy đây thực sự là bài hát giải cứu dành cho anh, nhưng anh cần phải hát lên. Đây là một bài hát nói Chúa là Nơi Nương Náu và là Đấng Giải Cứu trong lúc thử thách.

Thế là anh vẫn đến buổi hẹn, ca ngợi Chúa suốt đường đi. Lúc anh đến nơi thì lòng anh tràn ngập niềm vui và anh có một thời gian thú vị. Anh kể người cộng sự của anh thì khó chịu và bối rối và thậm chí không tin nổi điều mà cô ta nhìn thấy. Anh bạn này thì rất là vui vẻ và thân thiện với cô, trong khi cô này cứ chua chát và sâu thẳm. Bất chợt cô ta nói, “Cuộc hẹn chấm dứt, tôi sẽ gọi cho anh để lên cuộc hẹn khác.” Ba tuần trôi qua anh bạn này nhận một lá thư qua bưu điện cho biết mọi việc đều ổn, không cần cuộc hẹn nào nữa. Vụ việc đã kết thúc.

Tôi hy vọng từ hai ví dụ này bạn được khích lệ để ca hát khi thử thách đến, thay vì bạn bị cám dỗ để làm những việc khác.

Vua Giê-hô-sa-phát có lẽ cũng cảm thấy tương tự như tôi có khi tôi ngồi trên sàn phòng tắm hay như người bạn của tôi khi lái xe đến điểm hẹn, nhưng vua Giê-hô-sa-phát đã vâng lời Chúa, và điều đó đã mang lại kết quả như bạn sẽ thấy.

CHỈ THỜ PHƯỢNG

Khi chúng ta có nhu cầu trong đời sống, chúng ta nên thờ phượng Chúa hơn là nài nỉ Chúa. Kinh Thánh phán chúng ta không có vì chúng ta không xin (Giacơ 4:2). Nên chúng ta cần cầu xin – chúng ta cần nói ra nhu cầu của mình – nhưng chúng ta không nhất thiết phải cứ nài nỉ ỉ ôi hoài. Chúng ta là những người tin chứ không là những người “ăn xin.” Mathiơ 6 dạy khi chúng ta cầu nguyện, chúng ta không nên lặp đi lặp lại cùng một nhu cầu, cho rằng do nói nhiều mà được Chúa nghe. Chất lượng quan trọng hơn số lượng. Chúng ta thường có quan niệm sai trật cho rằng nếu lời cầu nguyện dài thì nó sẽ hiệu quả, nhưng điều này không đúng.

Cá nhân tôi tin rằng đôi khi chúng ta nói nhiều đến độ chúng ta không biết chắc những gì chúng ta cầu xin. Thực tế tôi thấy mình nói nhiều trong lúc cầu nguyện đến nỗi tôi rối trí luôn. Cách đây vài năm Chúa xử lý tôi về việc này và thách thức tôi hãy bắt đầu xin Ngài điều tôi muốn và xin thật đơn giản, nói càng ít càng tốt. Tôi phải học kỹ luật làm chuyện này, nhưng tôi đã bắt đầu làm. Kể từ đó tôi để phần lớn thì giờ chờ đợi trong sự hiện diện của Ngài hoặc giả là chỉ thờ phượng Ngài. Tôi thấy đời sống cầu nguyện của tôi rất tươi mới và hiệu quả. Tôi cũng thường thấy mình quay lại thói quen cũ, nghĩ rằng cầu nguyện cách cũ tốt hơn, và thế là Chúa lại phải nhắc

tôi rằng tính đơn giản thật là quyền năng.

Điều duy nhất chúng ta cần làm là xem lại Lời Cầu Nguyện Của Chúa (Bài Cầu Nguyện Chung). Các môn đồ của Ngài thưa, . . . **Lạy Chúa, xin dạy chúng con cầu nguyện . . .** Bài cầu nguyện mẫu mà Chúa Giêsu dạy cực kỳ đơn giản nhưng chắc chắn hiệu quả. Tấm lòng chân thật là điều quan trọng đối với Chúa, chứ không phải nói ra toàn những lời rỗng tuếch mà thật sự không để lòng vào đó.

Tôi không có ý nói rằng không nên để nhiều thì giờ với Chúa mà rằng nên để thì giờ chờ đợi và thờ phượng Chúa cũng như thưa chuyện với Tôi thấy cách tốt nhất để kinh nghiệm nhu cầu chúng ta được đáp ứng là hãy xin Chúa điều mình muốn hay mình cần, rồi sau đó thờ phượng Chúa rằng Ngài là “muôn nhu cầu của con”. Ngài không chỉ ban cho điều chúng ta cần mà Ngài chính là điều chúng ta cần.

Khi chúng ta cần bình an, Ngài là sự bình an của chúng ta. Ngài là sự nên thánh, sự công chính của chúng ta. Ngài là Giê-hô-va Di-rê, là Đấng Chu Cấp của chúng ta. Chính sự vui mừng của Chúa là sức mạnh của chúng ta. Ngài không chỉ ban cho chúng ta vui mừng mà Ngài chính là sự vui mừng, hy vọng và đường đi của chúng ta.

Một trong những điều tôi để ý đã xảy ra trong đời sống tôi đó là khi tôi thờ phượng Chúa về thuộc tính nào của Ngài thì tôi thấy thuộc tính đó phóng thích trong đời sống tôi. Nếu chúng ta cần sự thương xót, chúng ta nên bắt đầu thờ phượng và ngợi khen Chúa về sự thương xót của Ngài. Nếu chúng ta cần sự chu cấp hay cần tài chánh,

chúng ta nên bắt đầu thờ phượng và ngợi khen Chúa rằng Ngài đã hứa với chúng ta là chúng ta sẽ không bao giờ thiếu bất cứ điều tốt lành nào. (Xem Thi Thiên 84:11). Chúng ta có thể vui mừng vì sự kiện Ngài là Đấng Chấn Giữ chúng ta nên chúng ta sẽ không thiếu thốn gì.

Bạn có thể nói với Ngài đại ý như vậy:

“Lạy Cha, con đến với Ngài trong Danh Chúa Giê-su, và con thờ phượng Ngài về sự oai nghi cả thể của Ngài. Chúa ơi, con biết Ngài làm được mọi sự. Con luôn nhớ rằng Ngài đã từng giúp đỡ con và giải cứu con, và con muốn cảm tạ Ngài vì sự tốt lành của Ngài trong đời sống con. Chúa ơi, Ngài là Đấng Cứu Giúp con, là Ngọn Tháp Cao của con, là Nơi Trú Ẩn trong cơn bão tố; Ngài là Nơi Ẩn Náu của con.

“Ngài là thành tín, và con quyết định đặt đức tin nơi Ngài. Cha ơi, Ngài biết bây giờ con có nhu cầu. Kẻ thù đang chống lại con mà con không biết nên làm gì. Dầu có biết làm gì thì con cũng không đủ sức để làm nếu không có Ngài. Chúa ơi, con chờ đợi Ngài, Chúa ơi, xin ban cho con sự chiến thắng. Chúa ơi, cuộc chiến là của Ngài, chứ không phải của con.”

“Xin hãy giải cứu con cách nào Ngài muốn. Xin ý Ngài được nên, chứ không phải ý con. Thời gian của con ở trong tay Ngài. Chúa ơi, con ngợi khen và thờ phượng Ngài rằng Ngài có một kế hoạch mà không một ai hay thế lực ma quỷ nào có thể đảo ngược được. Con cảm ơn Ngài là Ngài đang giải cứu con ngay giờ phút này, và chính mắt con sẽ nhìn thấy sự giải cứu đó. Chúa ơi, con cảm ơn Ngài vì ban cho con sự bình an trong lúc chờ đợi. Con cảm tạ

Ngài vì bạn sức mạnh giúp con không bỏ cuộc. Xin giúp con bước đi trong bông trái của Thánh Linh, cho dù ngay bây giờ con đang bị áp lực của kẻ thù. Xin hãy giữ con trên con đường hẹp dẫn đến sự sống. Con yêu Ngài không sao tả xiết.”

Nếu mấy ngày sau mà nhu cầu vẫn hiện lên trong trí, hãy bắt đầu ngợi khen, thờ phượng và cảm tạ vì Chúa đã nghe lời cầu nguyện của bạn và đang hành động để bạn cho bạn sự đắc thắng. Lời cầu nguyện như vậy sẽ khích lệ bạn và thêm lên đức tin cho bạn.

KHAI PHÓNG QUA THỜ PHƯỢNG

Có sự khai phóng qua thờ phượng. Đôi khi chúng ta cần sự khai phóng trong tâm trí hay tình cảm. Khi chúng ta thờ phượng Chúa, chúng ta vứt bỏ gánh nặng trong tình cảm hay tâm trí đang đè nặng chúng ta. Những gánh nặng đó sẽ bị “nuốt sống” bởi sự oai nghiêm của Chúa.

Hãy bắt đầu thờ phượng Chúa vào sáng sớm. Tôi đề nghị bạn hãy bắt đầu thờ phượng Chúa trước khi ra khỏi giường. Hãy thờ phượng đang khi bạn chuẩn bị đi làm; hãy thờ phượng đang khi đến sở làm. Bạn sẽ ngạc nhiên khi thấy nhiều điều bắt đầu thay đổi ở nhà cũng như ở sở làm. Thờ phượng sẽ tạo ra bầu không khí mà Chúa sẽ hành động.

Than phiền, lầm bầm, bắt lỗi – thái độ tiêu cực – sẽ tạo nên bầu không khí mà satan sẽ ra tay, nhưng thờ phượng sẽ tác dụng ngược lại. Một số người hay cảm râm, và họ cần nhằn suốt đoạn đường đến sở làm. Họ nói xấu người này người kia ở sở làm, than phiền về ông chủ hay

điều kiện làm việc, nên tôi đoán chắc với bạn là không có gì thay đổi tại sở làm bởi những lời than phiền hay làm bầm của họ ngoại trừ làm cho tình hình càng tồi tệ hơn.

Biết ơn và cảm tạ Chúa sẽ bắt đầu thay đổi chúng ta. Chúng ta nên cảm tạ Chúa rằng chúng ta có được việc làm trong khi nhiều người thất nghiệp. Tôi thường cảm tạ Chúa là tôi không phải ngủ ngoài đường và xếp hàng để chờ xin thức ăn. Hãy tập trung vào những điều bạn có, chứ đừng tập chú vào những điều bạn không có.

Hãy cảm tạ mà vào các cổng Ngài; hãy ca ngợi mà vào sân Ngài; hãy cảm tạ Ngài, hãy ca ngợi danh Ngài.

THI THIÊN 100:4

Tôi luôn luôn cảm tạ CHÚA, miệng tôi hằng ca ngợi Ngài.

THI THIÊN 34:1

Thờ phượng sẽ biến đổi chúng ta. Khi bắt đầu thờ phượng Chúa về những thay đổi Ngài đã hành động trong chúng ta rồi, chúng ta sẽ thấy những thay đổi này bắt đầu hiện rõ hơn, rồi chúng ta kinh nghiệm vinh hiển của Chúa, tức sự biểu lộ về tất cả mỹ đức của Ngài ở cấp độ mới mẻ hơn. Nói cách khác, Chúa sẽ tuôn đổ sự tốt lành của Ngài lên người thờ phượng Ngài.

Đừng quên những lời hứa của Chúa và những lời Ngài đã phán với bạn. Trong lúc chờ đợi Chúa bày tỏ điều bạn ước ao như Ngài đã hứa, bạn hãy để cả ngày lẫn đêm đầy dẫy thái độ tích cực, sự ngợi khen, thờ phượng và cảm tạ Chúa.

Nếu chúng ta quên mất Lời Chúa phán với chúng ta, chúng ta sẽ cảm thấy ngay nản lòng, thất vọng, thiếu kiên nhẫn, tiêu cực và giận dữ. Lúc đó điều gì ở trong lòng sẽ tuôn ra nơi miệng, nên lẽ tự nhiên là chúng ta sẽ bắt đầu nói bậy. Lời Chúa dạy chúng ta rằng nói sao nhận vậy. Chúa gọi những sự chưa có như đã có rồi (Rôma 4:17). Chúng ta nên theo gương Ngài và nói tương tự.

Khi chúng ta thờ phượng, chúng ta duy trì vị thế nhận lãnh.

Chương

4

Giai Đoạn 4 – Chúa Đem Sự Giải Cứu

Khi họ bắt đầu hát và ca ngợi, CHÚA đặt phục binh đánh quân Am-môn, Mô-áp và người miền núi Sê-i-rơ đang tiến đánh Giu-đa; như vậy, chúng bị đánh bại.

2 SỬ KÝ **20:22**

Câu Kinh Thánh này nói rằng đang khi dân Giuđa hát ngợi khen Chúa, Ngài đặt phục binh chống lại kẻ thù của họ, và kẻ thù tự giết lẫn nhau. Sự ngợi khen làm kẻ thù rối loạn.

Tôi nghĩ đây là một tin tức rất tuyệt vời! Hãy suy nghĩ về điều này. Dân sự Chúa hạ mình tìm kiếm Chúa thay vì sống trong sợ hãi. Họ thưa với Chúa là Ngài là Đáng đáng kính; họ đứng lên và chờ đợi nơi Chúa. Rồi Ngài sai tiên tri nói sứ điệp cho họ, bảo họ cuộc chiến không phải của họ mà là của Ngài. Ngài bảo họ hãy chuẩn bị tư thế và đứng yên. Họ thờ phượng và ngợi khen Chúa. Vua Giê-hô-sa-phát lập ban hát để ca hát và ngợi khen Chúa, và Chúa đánh bại kẻ thù của họ bằng cách khiến cho kẻ thù rối loạn đến độ chúng giết lẫn nhau!

Trong sách Các Quan Xét, chúng ta thấy một ví dụ

khác về sự giải cứu của Chúa qua một chiến lược mà theo lẽ tự nhiên thì không thể nào thắng được.

Sáng hôm sau, Giê-ru-ba-anh cùng tất cả quân binh dậy sớm và đến hạ trại bên suối Ha-rót; còn trại của dân Ma-đi-an thì nằm trong thung lũng, về phía bắc của họ, dưới chân đồi Mô-rê. CHÚA phán với Ghi-đê-ôn rằng: Đạo binh theo ngươi đông quá. Nếu Ta phó dân Ma-đi-an vào tay họ, thì dân Y-sơ-ra-ên sẽ tự phụ mà nói rằng: Chính tay ta đã tự giải thoát lấy ta. Vậy bây giờ ngươi hãy truyền lệnh trong đạo binh rằng: Ai cảm thấy run sợ và kinh hãi, thì hãy rời khỏi núi Ga-la-át mà trở về nhà đi. Thế là có hai mươi hai ngàn người ra về, chỉ còn mười ngàn người ở lại.

CÁC QUAN XÉT 7:1-3

Thay vì nói với Ghi-đê-ôn, người đang đối diện cuộc chiến quan trọng, rằng Ngài sẽ cho ông thêm người, Chúa lại bảo ông là ông có quá đông quân nên Chúa không thể ban sự chiến thắng được. Thú vị thay, đôi khi Chúa hành động qua sự yếu đuối của chúng ta hơn là sức mạnh của chúng ta. Nhiều khi chúng ta có nhiều thứ hậu thuẫn cho chúng ta về phương diện tự nhiên nên Chúa không thể ban sự chiến thắng. Chúng ta chưa thích hợp để nhận phép lạ nếu có mọi người ngoại trừ Chúa hứa giúp chúng ta. Chúa bảo Ghi-đê-ôn rằng họ quá hùng mạnh về sức người nên Ngài muốn họ ở vào chỗ mà họ phải lệ thuộc hoàn toàn nơi Ngài.

Kiêu ngạo và khoe khoang sẽ làm hỏng đi nét tinh tuyền của chúng ta nên Chúa phải giúp chúng ta giữ khiêm nhường, chịu ở dưới cánh tay quyền phép của Ngài, hoàn toàn lệ thuộc nơi Ngài. Dân Y-sơ-ra-ên đã trải qua kinh nghiệm tương tự nhiều lần từ khi họ ra khỏi Ai cập.

Họ phải nương dựa hoàn toàn nơi Chúa rồi Ngài mới cứu giúp họ. Sau đó họ lại tự mãn, bất phục và nổi loạn, cho rằng họ không cần Chúa, và rồi hoàn cảnh của họ một lần nữa lại trở nên tồi tệ hơn. Khi họ tin cậy Chúa, họ đánh bại kẻ thù; khi họ không tin, kẻ thù đánh bại họ.

ĐỂ NHỮNG KẸ SỢ VỀ NHÀ

Chúa truyền Ghi-đê-ôn nói cho dân chúng rằng những ai sợ hãi nên quay về nhà; thế là 22.000 người trong số họ bỏ về, để lại 10.000 người đối mặt với kẻ thù.

Điều này cho thấy có nhiều người sợ hơn là người không sợ. Có bao nhiêu lần Chúa đặt để điều gì đó trong lòng chúng ta để chúng ta làm, nhưng rồi sự sợ hãi liền xuất hiện theo và chúng ta bắt đầu do dự và lại phân vân? Như đã nói trước đó, chúng ta có thể cảm thấy sợ, nhưng dù có sợ cũng làm nếu cần. Chúa phán, “Đừng sợ, vì Ta ở cùng ngươi.” Đây là lý do số một vì sao chúng ta không nên khuất phục dưới nỗi sợ hãi và để cho nó kiểm soát số phận của chúng ta. Chúa ở với chúng ta và sẽ bảo vệ chúng ta nếu chúng ta tin cậy nơi Ngài.

CHÚA lại phán với Ghi-đê-ôn: Đao binh hãy còn đông quá. Hãy bảo họ xuống uống nước, rồi tại đó Ta sẽ lựa ra cho ngươi. Khi Ta phán: Kẻ này được đi với ngươi, thì kẻ ấy sẽ đi với ngươi; và khi Ta phán: Kẻ này không được đi với ngươi, thì kẻ ấy sẽ không được đi với ngươi. Vậy, ông truyền cho đao binh xuống uống nước; và Chúa phán với Ghi-đê-ôn rằng : Tất cả những kẻ dùng lưỡi liếm nước như chó uống nước, thì ngươi hãy để họ ra một bên. Còn những ai cúi xuống uống nước, nhưng lấy tay bụm mà đưa lên miệng, thì ngươi hãy để họ ra một bên”. Chỉ có ba trăm người là bụm nước và đưa lên miệng uống, còn tất cả đều hụp xuống mà uống nước. Chúa

CUỘC CHIẾN CỦA CHÚA

lại phán với Ghi-đê-ôn : Ta sẽ dùng ba trăm người bụm tay uống nước đó mà giải cứu các ngươi, và Ta sẽ phó dân Ma-đi-an vào tay ngươi. Hãy cho tất cả những người khác trở về nhà.

CÁC QUAN XÉT 7:4-7

Lần đầu khi đọc khúc Kinh Thánh này, tôi tự nhủ, “Việc liếm nước và cúi xuống uống nước có nghĩa gì?” Lúc đó tôi không hiểu được chuyện này, nên tôi hỏi Chúa bài học ẩn ý của câu chuyện là gì. Ngài dẫn tôi đến phần chú thích của một bản dịch Kinh Thánh khác mà thường thì tôi không dùng, để giải thích ý nghĩa câu chuyện này cho tôi.

Sự thể là vậy : Những người theo Ghi-đê-ôn đều khát nước. Khi thấy nước, một số người chạy đến, quỳ xuống và liếm nước uống. Những người khác lấy tay bụm nước lại rồi đưa lên miệng uống. Những người lấy tay bụm nước lại vẫn có thể quan sát chung quanh và xem chừng kẻ thù đang khi họ uống nước. Họ vẫn cảnh giác và sẵn sàng chiến đấu trong khi những người khác, những người quỳ mọp xuống liếm nước uống chỉ nghĩ đến nhu cầu trước mắt trong khi đó quên không canh chừng kẻ thù. Ba trăm người bụm tay uống nước chứng tỏ là họ khôn ngoan và siêng năng. Đó là mẫu người Chúa chọn để hành động qua họ.

TRÁNH NHỮNG VƯỚNG BẬN

Khi Chúa bảo chúng ta làm điều gì đó, Ngài đặt sự kêu gọi trong đời sống chúng ta. Một trong những điều chúng ta không được phép làm là bị mắc kẹt quá sâu vào những nhu cầu của chúng ta đến độ chúng ta không làm

những việc Chúa đã giao cho.

Chúng ta có khuynh hướng bị vướng bận nhiều việc. Phaolo dạy Timôthê rằng không người lính nào ra trận mà còn vướng lụy việc đời. Chúng ta phải tránh những vướng bận của thế gian. Chúng ta vẫn còn ở trong thế gian nhưng phải tránh trở thành thế gian hay yêu mến thái quá thế gian và những thứ thuộc thế gian.

Những vướng bận sẽ khiến chúng ta trật mục tiêu và ngăn chúng ta không hoàn tất ơn gọi của Chúa trong đời sống. Nhiều khi chúng ta lại vướng bận vào những nan đề của người khác. Đương nhiên là chúng ta phải biết nan đề của người ta và giúp đỡ họ, nhưng chúng ta không nên mất quân bình. Có sự khác biệt giữa sự can thiệp thuộc linh và sự vướng bận. Thậm chí chúng ta cũng có thể bị vướng bận vào những nhu cầu của chính mình nữa. Chúng ta có thể quá bận rộn lo nuôi thân đến nỗi bỏ qua ý muốn của Chúa. Thực ra, đây là điều đã xảy ra cho các binh sĩ của Ghi-đê-ôn, là những người quý mọp xuống liếm nước uống. Họ nóng lòng muốn làm thoả cơn khát của họ đến độ họ quên ý muốn của Chúa dành cho họ. Chúng ta phải canh chừng để khỏi bị vướng bận và mắc bẫy.

Vậy nên, vì chúng ta có cả một đám mây nhân chứng rất lớn bao quanh, hãy vứt bỏ mọi gánh nặng và tội lỗi để vẫn vương, kiên trì chạy trong cuộc đua đã dành sẵn cho mình.

HÊBƠƠ 12:1

Nếu bạn và tôi muốn làm bất cứ việc gì cho Chúa, chúng ta phải tránh đi vướng bận. Hãy để tôi nêu ra một ví dụ:

Có thời điểm để phát triển chức vụ, chúng tôi cần mua một miếng đất và xây văn phòng cho chức vụ của chúng tôi. Đây là một dự án lâu dài và có hàng khối công việc phải làm, nhưng chúng tôi không có sự lựa chọn nào khác. Chúng tôi hoặc phải dậm chân một chỗ hoặc phải xây dựng một cơ sở. Chúng tôi cũng đã để một thời gian dài tìm những toà nhà xây sẵn để chúng tôi dọn đến khỏi phải xây, nhưng chúng tôi không thể tìm được một toà nhà nào thích hợp để sau này còn mở rộng ra nữa.

Lúc đầu, tôi phản đối việc mua đất và xây toà nhà bởi vì tôi cần phải làm nhiều việc, và tôi cứ khăng khăng, “Tôi không muốn bị vướng bận vào dự án xây dựng.” Tôi có nhiều việc để làm và không muốn đảo lộn những lịch trình làm việc của tôi như cầu nguyện, nghiên cứu, giảng dạy và viết lách.

Mặc dầu tôi là hạng người theo tánh tự nhiên rất thích tham gia vào bất cứ hoạt động nào diễn ra, nhưng tôi nói với nhà tôi là Dave, “Em không muốn vướng bận vào việc mua đất đai, xin giấy phép xây dựng, vẽ bản thiết kế, và nhiều thứ khác. Em không được xúc dầu để làm những việc này.” Nhà tôi được xúc dầu để làm những công việc như thế và anh thật sự thích thú nữa, nên tôi phải kỷ luật mình để không nhúng tay vào và dâng mình cho sự kêu gọi của tôi.

Khi có việc cần phải giải quyết và việc đó khiến bạn xao lãng những ưu tiên của bạn, hãy tìm người khác và để họ làm giúp, hoặc giả nếu cần hãy thuê họ làm.

Có những lúc tôi hầu như phải cương quyết bởi vì tôi cảm thấy công việc cứ lôi kéo tôi vào. Tôi phải liên tục nói

với mình và người khác, “Tôi không thể nào vương bận vào dự án này.” Dĩ nhiên, có những việc tôi phải can dự vào và tôi không bị ảnh hưởng gì, nhưng cương quyết là không nhúng tay sâu vào đó. Thế là dự án xây dựng đó từ lúc xây cho đến khi hoàn tất mất năm năm, và tôi tạ ơn Chúa về toà nhà của chúng tôi. Một công trình thật đẹp và điều tốt đẹp hơn nữa là không mắc nợ gì cả.

Bởi vì tôi thật sự không muốn dính dáng vào, thỉnh thoảng tôi nhìn thấy những công việc đang được thực hiện và tôi thường nghĩ, “Tôi không thích cái này, cái kia.” Nhưng rồi tôi phải tự nhắc nhở mình hay nhà tôi nhắc tôi rằng tôi đã chọn không dính dáng gì dù ít hay nhiều, nên tôi nhận ra mọi việc có thể không diễn tiến như tôi đã mong đợi. Chọn không vương bận vào một dự án mất tới năm năm thì xứng đáng để chịu đựng một vài thứ mà không thuộc trách nhiệm của tôi.

Tôi phát hiện ra rằng hoặc là tôi tự mình làm hết mọi việc và sống cuộc đời đầy dẫy căng thẳng và áp lực, hoặc là tôi tin tưởng người khác và giao quyền cho họ. Có nhiều cách để làm việc hơn là cách của tôi. Có nhiều đường để tới đích, nhưng mất bao lâu không thành vấn đề miễn là tới đích. Tôi khuyên bạn hãy giao quyền cho người khác giúp bạn, chứ đừng giao trách nhiệm mà không quyền hạn. Làm thế sẽ khiến họ nản lòng và rốt cuộc họ không thể làm những điều bạn muốn họ làm.

Trong cuộc sống bất cứ việc gì cần phải làm, đều có những người được xúc dầu cho việc đó. Sự thật thì nếu chúng ta không cho phép họ làm phần việc Chúa sai họ làm, họ sẽ bối rối và chúng ta cũng vậy.

Đến lúc làm nội thất toà nhà thì tôi đã can dự vào nhiều thứ, nhưng đây là dự án ngắn hạn và là điều tôi thích làm. Những phần việc còn lại, tôi chọn không nhúng tay vào, và nhà tôi đã làm việc cách xuất sắc.

Thỉnh thoảng chúng ta nên đánh giá hoạt động của chúng ta, và bảo đảm là chúng ta cam kết cho những ưu tiên hàng đầu. Nếu chúng ta thấy mình vướng bận vào những việc không đem lại kết quả cho chúng ta hoặc cho Chúa, chúng ta cần chấn chỉnh lại và quay lại với việc nào ưu tiên hơn hết.

NGŨA MẮT TRÔNG CHÚA

Vậy Ghi-đê-ôn cho tất cả những người Y-sơ-ra-ên ấy về nhà, mà chỉ giữ lại có ba trăm người. Rồi họ nhận lương thực và cầm những chiếc kèn trong tay. Và, trại quân của dân Ma-đi-an nằm trong thung lũng, ở phía dưới. Đêm đó, CHÚA phán với Ghi-đê-ôn : Hãy đứng dậy, xuống tấn công trại quân Ma-đi-an, vì Ta sẽ phó nó vào tay ngươi. Nhưng nếu ngươi sợ tấn công, thì hãy dẫn Phu-ra, đây tớ ngươi, rồi cùng nó đi xuống đó. Ngươi hãy nghe điều chúng nói, rồi sau đó ngươi sẽ được phần chí mà tấn công trại giặc. Vậy Ghi-đê-ôn cùng Phu-ra, đây tớ ông, lên tới gần trạm canh, ở đầu trại. Và, dân Ma-đi-an, dân A-ma-léc, và các dân tộc phương Đông dựng trại trong thung lũng đông như cỏ cào; lạc đà của chúng đông vô số, chẳng khác gì cát nơi bờ biển. Khi Ghi-đê-ôn đến, ông nghe một tên lính nói với bạn đồng đội hẳn rằng: Tôi nằm mơ, thấy có một cái bánh lúa mạch tròn lăn vào trại quân Ma-đi-an. Bánh ấy đụng vào trại làm cho trại bật ngã, khiến nó lật ngược từ trên ra dưới, và làm cho trại bị sụp đổ.

CÁC QUAN XÉT 7:8-13

Ở đây chúng ta thấy Ghi-đê-ôn nhận được lời mà ông cần nghe nơi Chúa - chỉ có lần này thì lời Chúa đến qua

giấc mơ. Ghi-đê-ôn cần một lời khích lệ như thế bởi vì từ một đạo quân 32.000 người, ông chỉ có 300 người còn lại. Đối phương thì đông vô số kẻ và chúng đóng trại dàn quân trải rộng như cát bãi biển. Giác mơ tiết lộ cho Ghi-đê-ôn biết rằng trại của kẻ thù sẽ bị san bằng và bị tiêu diệt bởi quyền năng siêu nhiên.

Lời chú thích về bánh lúa mạch (câu 13) trong bản *The Amplified Bible* có ghi, “Ấm chỉ đến sự bé nhỏ của Ghi-đê-ôn và gia đình ông hoặc có lẽ là toàn bộ đội quân của ông. “Lúa mạch” thì lúc nào cũng khác với “bột mì.” Lời chú thích cũng trích lời của Giám mục Joseph Hall mà bản Kinh Thánh *The Cambridge Bible* trích dẫn : “Khi nghe mình là cái bánh lúa mạch không làm cho Ghi-đê-ôn thấy khó chịu. Vấn đề không phải chúng ta nghĩ chúng ta thấp kém thế nào mà là chúng ta chiến thắng ra làm sao.”

Điều này nên khích lệ chúng ta rằng về phương diện tự nhiên chúng ta không cần nhiều thứ mới chiến thắng cuộc chiến thuộc linh. Chúng ta không cần phải khảo sát nguồn lực tự nhiên của chúng ta. Điều duy nhất chúng ta cần làm là ngừng mắt trông Chúa.

Chúa tỏ cho Ghi-đê-ôn biết như cái bánh lúa mạch nhỏ bé được dùng để phá đổ trại quân kẻ thù như thế nào thì ông cũng có thể được Chúa dùng như vậy. Chúa không có ý hạ thấp Ghi-đê-ôn. Ngài đang cố đem ông đến chỗ mà tất cả chúng ta phải đến – biết rằng không có Chúa, ông không làm gì được.

NHẬN LỜI CHÚA VÀ THỜ PHƯỢNG CHÚA

Người bạn hán đáp: Điem đó chẳng khác gì gương của Ghi-đê-ôn, con trai Giô-ách, người Y-sơ-ra-ên. Trời đã phó dân Ma-đi-an và tất cả đội quân này vào tay người ấy rồi. Khi Ghi-đê-ôn nghe được diêm chiêm bao và nghe rõ lời giải nghĩa thì ông thờ lạy Đức Chúa Trời; rồi ông trở về trại quân Y-sơ-ra-ên và nói: Hãy thức dậy! Vì CHÚA đã phó đội quân của dân Ma-đi-an vào tay anh em.

CÁC QUAN XÉT 7:14-15

Ngay khi nhận được lời Chúa cho cá nhân ông, Ghi-đê-ôn bắt đầu nói về cuộc chiến như thể là ông đã thắng rồi. Ông bắt đầu ngợi khen và thờ phượng Chúa như thể sự chiến thắng đã thành sự thật. Ông không chờ xem kết quả rồi mới tuyên bố sự chiến thắng của Chúa.

Tôi vẫn ngạc nhiên khi thấy thường những người mà Chúa dùng trước đây giờ không còn thờ phượng Chúa nữa. Điều này dạy tôi một bài học quan trọng, và tôi cầu nguyện để bạn cứ duy trì sự thờ phượng Chúa khi bạn đọc sách này. Chúng ta không được phép như mười người phung xin Chúa chữa lành, chín người còn lại không có thời gian quay lại ngợi khen Chúa. Chỉ có một trong số mười người trở lại cảm tạ Chúa. Chúa Giê-su hỏi, . . . **còn chín người kia đâu?** Nói cách khác, Chúa luôn để ý khi chúng ta không chịu thờ phượng Ngài.

Trong sách Xuất Ai cập, dân Y-sơ-ra-ên đã hát đúng bài sau khi họ vượt qua Biển Đỏ trong lúc kẻ thù của họ bị chìm : . . . **Ngài đã liệng xuống biển ngựa và người cưỡi ngựa** (Xuất 15:1). Nhưng họ đã hát khi đã qua bờ bên kia. Lúc đó họ thấy phấn khởi. Họ đánh trống côm

ca hát và nhảy múa. Họ hát một tràng về sự vĩ đại của Chúa. Nhưng họ làm những việc này chỉ sau khi họ chứng kiến Chúa bày tỏ quyền năng. Họ hát đúng bài nhưng họ đã ở sai bờ.

Thật là tai hoạ nếu không ngợi khen và thờ phượng Chúa sau khi được chiến thắng, nhưng Ghi-đê-ôn đã làm điều đúng khi ông thờ phượng Chúa trước đó. Ông chỉ nghe Chúa nói về sự chiến thắng và thế là ông bắt đầu thờ phượng. Hành động làm trước như thế khiến cho Chúa lưu tâm đến.

Tôi tin chúng ta sẽ hiểu tại sao dân Y-sơ-ra-ên đi lang thang ở đồng vắng quá lâu như vậy bằng cách xem cách họ thờ phượng Chúa. Nếu họ hát đúng bài ngay giữa cánh đồng vắng, họ chắc hẳn đã không lưu lạc ở đó suốt bốn mươi năm. Họ có lẽ đã vượt qua Biển Đỏ và sống trong xứ hứa trong vòng hai tuần. Kinh Thánh đã ghi lại sự thật này trong sách Phục Truyền rằng họ phải mất bốn mươi năm để đi một hành trình mất mười một ngày.

Tôi được soi sáng khi biết được có rất nhiều người đến với Chúa Giê-su xin chữa bệnh, sắp mình thờ phượng Ngài trước khi xin Ngài bất cứ điều gì.

Khi Đức Giê-su từ trên núi xuống, có rất đông người đi theo Ngài. Kìa, một người phung đến quỳ gối xin: Thưa Chúa, nếu Chúa muốn, Ngài có thể chữa lành cho con. Ngài đưa tay ra sờ người ấy và phán : Ta muốn, hãy lành bệnh! Lập tức người phung được lành.

MATTHI 8:1-3

CUỘC CHIẾN CỦA CHÚA

Một người phụ nữ Ca-na-an từ vùng biên giới đến kêu xin: Lạy Chúa, con vua Đa-vít, xin thương xót con vì con gái của con bị quỷ ám khổ khổ lắm. Nhưng Ngài không đáp lại một lời nào. Các môn đệ lại gần xin Ngài : Xin Thầy bảo bà này về đi, vì bà ấy cứ theo sau chúng ta kêu van mãi. Ngài trả lời : Ta chỉ được phái đến cho những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên mà thôi. Nhưng người đàn bà tiến đến quỳ xuống thưa : Lạy Chúa! Xin cứu giúp con! Nhưng Ngài đáp : Không nên lấy bánh của con cái quăng cho chó con! Người đàn bà thưa : Lạy Chúa, đúng vậy, nhưng chó con cũng được ăn bánh vụn từ bàn chủ rớt xuống. Đức Giê-su bảo người : Này, con có đức tin lớn thật! Sự việc phải xảy ra như ý con muốn. Ngay giờ đó, con gái của người ấy được chữa lành.

MATTHIƠ 115:22-28

Khi Đức Giê-su và môn đệ đến cùng đoàn dân đông, một người lại gần quỳ xuống xin: Thưa Thầy, xin thương xót con trai tôi đang mắc bệnh kinh phong, đau đớn lắm; nhiều lần nó té vào lửa, lắm lúc lại ngã xuống nước. Tôi đã đưa nó đến cho môn đệ của Thầy nhưng họ không chữa trị nổi. Đức Giê-su đáp : Ôi, dòng dõi vô tín và đôi trụy! Ta phải ở với các người cho đến chừng nào? Ta còn phải chịu đựng các người bao lâu nữa? Hãy đem đứa trẻ đến đây cho Ta. Đức Giê-su quả trách quý, nó liền xuất khỏi đứa trẻ và ngay lúc ấy đứa trẻ được khỏi b
Mathiơ 17:14-18

Chúng ta liên tục nhìn thấy qua tất cả các ví dụ này đó là thờ phượng đến trước chiến thắng.

HÃY ĐỂ CHÚA ĐÁNH TRẬN

Sau khi ông chia ba trăm người thành ba đội, ông trao cho mỗi người một chiếc kèn, một bình không, và một cây đuốc trong bình; rồi ông bảo họ: Anh em hãy để ý tôi. Hễ

tôi làm sao thì anh em làm vậy. Khi tôi đến gần trại giặc, tôi làm thế nào thì anh em cứ làm theo thế ấy. Khi tôi và những người theo tôi thổi kèn, thì anh em cũng hãy thổi kèn quanh trại giặc và la lớn rằng: Vì CHÚA và vì Ghi-đê-ôn! Vậy Ghi-đê-ôn và một trăm người đi với ông đến vòng đai trại giặc vào khoảng giữa khuya, ngay sau khi đổi gác. Họ thổi kèn, đập vỡ bình cầm sẵn trong tay. Vậy cả ba đội cùng thổi kèn, đập vỡ bình, tay trái giơ cao ngọn đuốc, tay phải cầm kèn và thổi [không có cơ hội nào để dùng gươm – theo bản Kinh Thánh tiếng Anh The Amplified Bible], xong họ la lớn: Hãy tuốt gươm vì CHÚA và vì Ghi-đê-ôn!

CÁC QUAN XÉT 16:20

Để ý nhóm từ **không có cơ hội nào để dùng gươm**. Khi Chúa sai mỗi một người trong đạo quân nhỏ bé của Ghi-đê-ôn ra trận chống lại một đạo quân đông đảo của dân Măđian, Ngài chủ ý muốn cả hai tay họ cầm cái gì đó, hàm ý họ không thể tự giúp họ - họ không rảnh tay mà dùng gươm tự vệ. Chúa sai 300 người can đảm và chú tâm vào điều họ được kêu gọi để làm. Ngài sai họ ra trận với hai tay không rảnh để họ không thể tự vệ được - họ phải lệ thuộc nơi Ngài chiến đấu cho họ. Điều duy nhất họ làm đập bể bình, giơ cao đuốc và la lớn, **Hãy tuốt gươm vì CHÚA và vì Ghi-đê-ôn!** Nói cách khác, điều duy nhất họ làm là giơ cao ánh sáng và ngợi khen Chúa.

Những huấn thị dành cho Ghi-đê-ôn khác với những huấn thị dành cho vua Giê-hô-sa-phát. Đó là lý do mỗi lần như vậy là chúng ta phải lắng tiếng Chúa cho mình. Chúng ta không thể bắt chước người khác. Cho dù điều gì đó mang lại kết quả cho người ta không nhất thiết sẽ mang lại kết quả cho ta.

CHUYỆN GÌ XẢY RA

Ai nấy cứ đứng y tại vị trí mình, quanh trại giặc. Bấy giờ cả trại quân đều vỡ chạy; chúng la hét và chạy trốn. Khi họ thối ba trăm chiếc kèn, CHÚA khiến quân giặc rút gươm chém giết lẫn nhau, và cả đội quân tàn sát lẫn nhau. Tàn quân chạy thoát được trốn đến tận Bết Si-ta, về hướng Xê-rê-đa, và tận biên giới A-bên Mê-hô-la, gần Ta-bát.

CÁC QUAN XÉT 7:21-22

Điều xảy ra cho Ghi-đê-ôn cũng giống như đã xảy ra cho vua Giê-hô-sa-phát. Khi đạo quân của Chúa làm những gì Chúa bảo họ làm, theo cách Chúa truyền họ theo thì kẻ thù sẽ tự chém giết lẫn nhau.

Một lần nữa chiến thuật của Chúa khi được thực thi bởi đức tin chắc chắn sẽ thành công.

Phần
2

Được Biến Đổi Qua Thờ Phụng

Chương

5

Ê-Li Cứ Bám Lấy Vị Tri

Ê-li cũng là con người cùng bản chất như chúng ta. Ông khẩn thiết cầu nguyện xin cho đừng mưa thì không có mưa rơi xuống đất suốt ba năm rưỡi. Ông cầu nguyện lại thì trời mưa xuống và đất sinh hoa màu.

GIA CƠ 5:17-18

Trong 1Các vua 17:1, Ê-li một tiên tri của Chúa, bảo vị vua gian ác tên là A-háp rằng sẽ không có mưa trong xứ Y-sơ-ra-ên suốt mấy năm và việc này đã xảy ra theo như lời Chúa nói.

Suốt thời gian bị hạn hán đó, Chúa đã lo liệu cho Ê-li. Trước hết, Ngài giấu ông tại khe Kêrít và sai quạ đem thức ăn đến cho ông (câu 2-6). Sau đó cái khe cạn nên Ê-li không có nước uống, Chúa sai ông đến Sa-rép-ta đến nhà một đàn bà goá, tại đó Ngài làm phép lạ chu cấp cho Ê-li, người đàn bà goá và đứa con trai của bà cho đến khi Ngài quyết định sai mưa đến trên xứ một lần nữa (câu 7-24).

Sau những năm tháng đó, Chúa sai Ê-li gặp lại A-háp để báo cho vua biết trời sắp mưa lại. A-háp là một con người rất gian ác và nơi nào tội ác tràn lan thì luôn gặp đói kém và hạn hán. Khi dân chúng không hầu việc Chúa,

họ sẽ gánh chịu thiếu thốn cả về thuộc linh lẫn thuộc thể.

Ê-LI NÓI SỰ ĐIỆP CHO A-HÁP

Ê-li nói với A-háp: Xin mời vua đi lên, ăn và uống. Vì tôi nghe có tiếng mưa rào.

1 CÁC VUA 18:41

Chúa đem hạn hán và đói kém đến trên Y-sơ-ra-ên để bày tỏ quyền năng của Ngài cho A-háp. Ngài muốn cho A-háp và người vợ gian ác của vua là Giê-sa-bên biết rằng họ cần phải thay đổi lối sống gian ác của họ, còn nếu không thì tình hình sẽ trở nên tội tệ hơn.

Sau ba năm đói kém, Ngài sai tiên tri Ê-li đến gặp vua A-háp và cho ông biết trời sẽ mưa.

Vậy Ê-li đi cho vua A-háp hay, “Vua hãy sẵn sàng bởi vì tôi đã nghe tiếng mưa lớn. Vua hãy chuẩn bị bởi vì sẽ có một trận mưa như trút nước.”

A-háp và Giê-sa-bên không thể đứng nổi trước Ê-li bởi vì ông là một tiên tri và là tôi tớ của Chúa. Bạn có bao giờ để ý những người gian ác thường ghét bạn hoàn toàn vô cớ không? Họ ghét bạn chỉ vì bạn đại diện cho Đấng họ đang chống nghịch. Ê-li ra mắt vua A-háp, và hành động này đủ để làm cho vua A-háp nổi cơn thịnh nộ. Dù vua A-háp muốn thấy mưa xuống, nhưng vua lại không muốn thấy Ê-li là người đang nắm quyền kiểm soát.

Tôi tin là Ê-li không nghe được tiếng cơn mưa thật. Ông nghe mưa trong tâm linh bởi đức tin, chứ không phải nghe mưa tự nhiên. Ông nghe Thánh Linh phán; ông tin

điều Chúa phán và bắt đầu hành động trước khi ông nhìn thấy mưa.

TUYÊN BỐ CHO MA QUỶ NGHE

Giống như Ê-li đã tuyên bố hay nói tiên tri cho vua A-háp rằng trời sẽ đổ mưa thì chúng ta cũng cần tuyên bố cho ma quỷ nghe điều gì sẽ xảy ra trong đời sống chúng ta theo như Lời Chúa nói.

Hãy tuyên bố như vậy : “Hỡi satan, bây giờ ta nói cho người biết rằng người đến đánh ta một đường nhưng người sẽ chạy trốn trước mặt ta bẫy đường. Bây giờ dường như là người thắng, nhưng người đã lầm to. Người tấn công lộn người. Ta thuộc về Chúa, và Ngài sẽ chăm sóc con cái của Ngài.”

Cách đây không lâu, nhà tôi và tôi đối diện cùng một lúc nhiều thử thách ập đến. Ngày nọ nhà tôi về nhà và tuyên bố, “Ma quỷ nghĩ là nó thắng thế, nhưng chẳng bao lâu nó sẽ phải thốt lên, ‘Lép về’ rồi!”

Đó là thái độ và vị trí mà tất cả chúng ta nên có khi đối diện với kẻ thù và những tấn công của nó. Thay vì nghe satan nói với chúng ta rằng nhiều điều khủng khiếp sẽ xảy ra cho mình, chúng ta nên bắt đầu tuyên bố cho nó nghe mọi điều tốt lành mà Chúa dự định cho đời sống chúng ta và mọi điều khủng khiếp sẽ xảy ra cho nó.

Khi Chúa quyết định rằng đã đến lúc sai mưa xuống trên đất, điều trước tiên Ngài làm là sai tiên tri Ê-li đi tuyên bố cho vua A-háp nghe điều Ngài sắp sửa làm cho dân sự Ngài.

Bạn cần tuyên bố với “A-háp”, tức ma quỷ. Chớ đừng đi loan báo với tất cả bạn bè những điều ma quỷ đã gây cho bạn. Hãy tuyên bố với nó những gì Chúa sắp làm cho bạn và cho nó. Hãy nhắc satan rằng Chúa là công chính và Ngài sẽ mang lại công bằng cho đời sống bạn; Ngài sẽ biến hoạn thành phúc. Hãy để cho nó biết rằng nếu nó bèn mắng gằn bạn thì tất cả những gì nó nghe sẽ là tiếng ca ngợi, tiếng cười, tiếng nói ra Lời Chúa, tiếng ngợi khen, tiếng tôn thờ Chúa và tiếng cảm tạ Ngài.

Hãy học đáp trả lại ma quỷ. Nó lúc nào cũng bận rộn lái nhải với chúng ta, nhưng khi chúng ta bắt đầu đáp trả lại, nó sẽ cứng họng!

BÁM LẤY VỊ TRÍ

Vậy A-háp đi lên, ăn và uống. Ê-li đi lên đỉnh núi Cạt-mên. Tại đó, ông sấp mặt xuống đất, giữa hai đầu gối. Ông nói với người đầy tớ ông : Hãy đi, nhìn về hướng biển. Người ấy đi, nhìn, rồi trở lại nói: Con chẳng thấy gì cả. Ông bảo: Hãy đi trở lại, và làm bảy lần như thế. Lần thứ bảy người ấy nói: “Kìa, con thấy có một đám mây, cỡ bằng bàn tay, đang nổi lên ngoài biển. Ông bảo: Hãy đến nói với A-háp: ‘Xin vua hãy thẳng xe và đi xuống mau, kéo mưa sẽ giữ vua lại. Chẳng mấy chốc, mây đen kéo đến phủ khắp bầu trời và gió cuốn cuộn thổi. Một trận mưa lớn đổ xuống. A-háp vội vàng lên xe, chạy đến Git-rê-ên.

1 CÁC VUA 18:42-45

Sau khi tuyên bố với A-háp một cơn mưa lớn sẽ xảy ra, Ê-li lên đỉnh núi Cạtmên. Tại đó ông quỳ gối và sấp mặt xuống đất.

Quy trong tư thế thờ phượng, Ê-li sai người đầy tớ ra

xem thử trời có mưa chưa. Bảy lần người đầy tớ quay vào cho biết là trời chưa mưa, nhưng Ê-li không ngưng thờ phượng Chúa. Hãy tưởng tượng xem Ê-li đã cảm thấy thế nào mỗi khi người đầy tớ cho hay rằng không có gì xảy ra : “Ngay cả một cụm mây cũng không thấy xuất hiện.” Nhưng mỗi lần như vậy thì Ê-li nói : “Cứ đi xem thử đi.” Bất chấp nghe nói nhiều lần là trời chưa mưa, Ê-li cũng không hề bỏ cuộc. Điều duy nhất ông làm là cứ bám trụ ở đó – cứ thờ phượng Chúa.

Thờ phượng Chúa làm đức tin chúng ta mạnh mẽ. Nghi ngờ có thể khiến Ê-li bỏ cuộc, nhưng sự thờ phượng khiến ông càng mạnh mẽ. Rôma 4 cho biết Áp-ra-ham không còn lý do gì ở đời này để hy vọng. Nghi ngờ và vô tín áp đảo ông, nhưng nó không đánh bại ông được. Ông trở nên mạnh mẽ khi ông ngợi khen và tôn vinh Chúa. Điều tương tự (ngợi khen và thờ phượng) cũng mang lại kết quả cho nhiều người mà chúng ta đọc thấy trong Kinh Thánh; vì thế, chúng ta tin chắc rằng việc này cũng mang lại kết quả cho chúng ta nữa.

Người tôi tớ của Ê-li có lẽ sẽ nói với ông, “Ông Ê-li ơi, lần này ông nghe lộn tiếng Chúa rồi bởi vì không có gì xảy ra cả; không có lấy một cụm mây nữa.” Nhưng mỗi lần nghe như vậy, Ê-li chỉ nói, “Cứ đi xem thử.” Ông nhất quyết không bỏ cuộc!

Cuối cùng, người tôi tớ của Ê-li quay lại và cho ông biết, “Nào, tôi thấy một cụm mây nhỏ bằng bàn tay.”

Nghe lời đó, Ê-li đứng lên và la lớn, “Halêlugia! Hãy đi nói với A-háp mau về nhà và tìm chỗ trú ẩn bởi vì trời bắt đầu mưa!”

Khi bạn thờ phượng Chúa, Ngài sẽ sai cơn mưa Thánh Linh trên bạn, và nó sẽ nhận chìm tất cả những “A-háp” và những “đám dân” trong đời sống bạn. Hãy duy trì vị thế của bạn và ngợi khen Chúa, dâng mọi vinh hiển cho Ngài trước hay sau khi bạn thấy sự thay đổi hay sự đột phá xảy ra.

Nếu bạn làm điều đó, nếu bạn tiếp nhận lời Chúa mà bạn học được từ sách này và liên tục áp dụng nó vào đời sống bạn, tôi đảm bảo với bạn rằng bạn sẽ được phước và nhìn thấy những thay đổi tích cực trong đời sống bạn. Nếu bạn muốn đắc thắng trên mọi thế lực của kẻ thù, hãy học bước theo chiến thuật lạ lùng của Chúa.

Chương

6

Đừng Tranh Chiến – Hãy Thờ Phượng

Vì chúng ta chiến đấu, không phải với người phàm, nhưng chống lại những kẻ lãnh đạo, giới thẩm quyền, và những bậc quyền thế của thế giới tối tăm này cùng những thần linh gian ác trên các tầng trời.

ÊPHÊSÔ 6:12

Khi tiến hành cuộc chiến thuộc linh, chúng ta phải nhớ rằng chúng ta đang chiến đấu với satan và các quỷ sứ, chứ không phải cùng thịt và huyết – tức con người.

Tôi muốn nói thêm rằng chúng ta không chiến đấu với những người xung quanh mà cũng không chiến đấu với bản thân chúng ta.

Có lẽ cuộc chiến khốc liệt nhất mà chúng ta tham gia là chiến đấu với chính chúng ta, tranh chiến với vị trí thuộc linh hiện tại của chúng ta so với vị trí cần phải đạt đến trong tương lai. Chúng ta tranh chiến với suy nghĩ rằng chúng ta cần phải thành đạt nhiều hơn trong đời so với những gì chúng ta hiện có; chúng ta có thể cảm thấy đang thất bại về tài chánh hay thất bại trong nhiều điều

khác. Nhưng có sự thật đó là chúng ta không thể thay đổi điều gì bởi sự bối rối và tranh chiến. Hãy nhớ chỉ có Chúa mới chiến trận và chiến thắng cho chúng ta. Mỗi cuộc chiến đều khác nhau, nhưng nó cũng là những cuộc chiến. Nên chúng ta phải đối phó với nó tương tự như những cuộc chiến khác.

Thật khó để chúng ta đạt đến chỗ vừa thành thật với chính mình về tội lỗi và thất bại của chúng ta mà cũng vừa biết rằng chúng ta vẫn còn công chính trước mặt Chúa bởi vì Chúa Giê-su đã khiến chúng ta được công chính khi Ngài chết thay cho chúng ta và sống lại từ kẻ chết. Việc chúng ta là ai trong Chúa khác với những gì chúng ta làm. Nên chúng ta phải nhìn hai vấn đề này theo hai cách khác nhau.

Ôn cứu rồi là một phước hạnh lớn lao nhất của chúng ta. Tuy nhiên tôi cảm thấy có nhiều cơ đốc nhân được lên thiên đàng vì họ đã được tái sinh nhưng thật sự không hề vui hưởng cuộc hành trình về thiên quốc bởi vì họ chưa hề học để vui hưởng chính mình và chính Chúa.

Lý do những cơ đốc nhân này không hề vui hưởng chính mình là vì trong chính họ luôn có sự tranh chiến nội tâm về những khiếm khuyết của họ. Lý do họ chưa hề thoả thích Chúa là vì hầu như lúc nào họ cũng ngờ ngợ là Chúa không đẹp lòng họ, thậm chí là nổi giận với họ vì cơ những khiếm khuyết của họ. Họ lúc nào cũng vật lộn, lúc nào cũng tranh chiến, lúc nào cũng khắc khoải với chính họ.

Nếu bạn đang tranh chiến với chính mình thì lời này là lời của Chúa dành đặc biệt cho bạn.

CÓ PHẢI BẠN CHÍNH LÀ CƠN THỬ THÁCH CHO BẠN KHÔNG?

Có đạo tôi dạy đề tài “Có phải bạn chính là cơn thử thách cho bạn không?”

Chúng ta thường hay nói về những thử thách của chúng ta, nhưng thử thách khốc liệt nhất là trong chính chúng ta. Chúng ta gặp rắc rối với chính chúng ta hơn là với ma quỷ hay người nào khác ở thế gian.

Chúng ta đã nói trước đây trong sách này về quyền năng của sự thờ phượng. Giờ chúng ta sẽ tiếp tục nghiên cứu cùng đề tài này, đặc biệt nói đến việc chúng ta được biến đổi thể nào khi chúng ta thờ phượng Chúa và chiêm ngưỡng Ngài – chứ không phải khi chúng ta nhìn bản thân mình, phát hiện thêm nhiều lỗi lầm của chúng ta – mà là khi chúng ta nhìn xem Ngài.

CHÚNG TA ĐANG THAY ĐỔI

Và tất cả chúng ta, với mặt trần không bị màn che, đều phản chiếu vinh quang của Chúa và được biến đổi theo hình ảnh Ngài từ vinh quang này đến vinh quang khác nhờ Chúa là Thánh Linh.

2CÔRINH TÔ 3:18

Tôi muốn thay đổi, và tôi đoán chắc bạn cũng muốn vậy. Tôi muốn thấy những thay đổi trong cách cư xử của tôi. Tôi muốn nhìn thấy sự tăng trưởng đều đều. Chẳng hạn, tôi muốn vững vàng hơn, tôi muốn bày tỏ tình yêu thương và các bông trái khác của Thánh Linh ở mức độ lớn hơn. Tôi muốn tử tế và tốt đẹp với mọi người, dù tôi

cảm thấy khó chịu hay gặp phải một ngày không may. Cho dù mọi thứ đang chống lại tôi và tôi không được như ý trong cuộc sống, tôi vẫn muốn được vững vàng và bày tỏ tâm tánh của Chúa Giê-su.

Nhưng chúng ta không thể tự mình làm được những việc này, chúng ta được ban cho Đấng Giúp đỡ là Thánh Linh để giúp chúng ta trong nỗ lực giống Chúa Giê-su. Hãy nhớ rằng chúng ta không thể tự mình làm bất cứ việc gì.

Nhờ quyền năng của Thánh Linh trong chúng ta, chúng ta có thể mềm mại, tử tế và tốt bụng, ngay cả khi chúng ta không được như ý. Chúng ta vẫn bình tĩnh khi mọi thứ quanh ta dường như đảo lộn, dường như nghịch lại chúng ta để khiến chúng ta mất kiên nhẫn rồi nổi giận và bực bội.

Cách đây vài năm con trai út của chúng tôi nhận được bằng lái xe. Chúng tôi đã giúp cháu mua chiếc xe hơi, và thật ra thì chiếc xe hơi đã nằm ở ga-ra rồi, chỉ chờ cháu đủ tuổi để lái, nên con trai tôi rất hăm hở muốn tự lái.

Sự thật thì như bất kỳ cậu thanh niên nào, con trai tôi dự định lái chiếc xe ngay đêm đầu tiên cháu có bằng lái. Cháu muốn lái xe đến buổi nhóm học Kinh Thánh tư gia ở một quận khác. Quãng đường này thật khá xa và nhà tôi bảo là nhà tôi không muốn cháu lái xe đến đó vì đường sá đây tuyết phủ.

Cháu xin phép sau buổi học Kinh Thánh về nhà thì cháu muốn chạy thử có được không và chúng tôi đồng ý để cháu chạy thử. Tuy nhiên, lúc về nhà thì tuyết rơi dày hơn lúc đi nhóm, và một lần nữa, cháu quả thất vọng khi

chúng tôi bảo cháu không thể lái xe chạy ra ngoài.

Con trai tôi rủ bạn nó ngủ lại đêm tối đó và các cháu dự tính mai dậy sớm và chạy thử xe. Lúc nhà tôi dậy và mặc đồ thì hai cháu đã đánh xe ra ngoài cổng và chuẩn bị chạy ra phố. Nhà tôi phải chạy xe ra phố xem trước khi hai cháu chạy xe ra sau. Khi chạy xe ra phố thì nhà tôi phát hiện đường rất trơn trượt do tuyết rơi nhiều. Nhà tôi gọi điện cho tôi và dặn tôi con trai tôi không được chạy xe ra phố. Tôi thật sự không muốn báo tin không vui, nên tôi đưa điện thoại cho con tôi nghe rằng nhà tôi bảo cháu phải ở nhà. Tất nhiên, con trai tôi rất thất vọng, và thậm chí còn nổi giận. Cháu muốn thực hiện ý đồ của cháu, mặc dù tôi đoán chắc là trong thâm tâm của cháu, cháu biết làm thế là không khôn ngoan.

Tôi kể cho bạn nghe câu chuyện này bởi vì đó là phần ứng thông thường của tất cả chúng ta khi chúng ta không được như ý. Chúng ta bức xúc và nổi khùng lên.

Tôi bảo con trai tôi hãy bình tĩnh lại. Tôi nói, “Đây chỉ mới là ngày đầu trong đời con. Con còn nhiều ngày khác nữa để lái xe của con.” Tôi cố gắng thuyết phục cháu là Chúa thử thách chúng ta và muốn kéo giãn chúng ta ra qua những thử thách này, thường là để chuẩn bị chúng ta cho những phước hạnh tương lai. Những lời khích lệ của tôi dường như không giúp gì nhiều cho cháu lúc đó, nhưng tôi biết rõ cháu sẽ cảm nhận thế nào bởi vì chính tôi cũng đã từng bị như thế hàng trăm lần rồi, và có lẽ bạn cũng vậy.

Một trong những mục tiêu cá nhân của tôi là luôn giữ sự mềm mại, cho dù tôi không vừa ý. Sau nhiều năm tôi đã cải thiện rất nhiều, nhưng tôi có thể làm chứng rằng

tôi sẽ không có chút tiến bộ tích cực nào cho đến khi tôi học biết rằng tôi không thể thay đổi chính mình. Tôi phải đến với Chúa và duy trì vị trí chờ đợi và thờ phượng Ngài và học để cho Ngài chiến trận thay cho tôi.

Tôi cần thay đổi rất nhiều. Lúc thiếu thời tôi đã bị lạm dụng về tình dục, về tâm trí và về tình cảm, và tôi gặp nhiều nan đề do hậu quả tôi bị đối xử như thế. Trước đây tôi hay nổi loạn với những người trên tôi, đặc biệt là đàn ông. Tôi đã nhiễm thái độ xấu. Tôi không tin tưởng ai. Tôi cảm thấy tội nghiệp cho mình. Tôi rất dễ nổi cáu, chưa kể là nhiều nan đề khác nữa, và tôi cảm thấy như thể là đời này vẫn còn nợ tôi.

Đừng phí cuộc đời để cố lấy lại cho bằng được món nợ mà người ta không bao giờ trả nổi cho bạn. Chúa phán Ngài sẽ là Đấng Biện Minh, là Đấng Ban Thưởng và là Đấng Báo Trả lại cho chúng ta. Thật ra thì Ngài hứa ban cho chúng ta phước hạnh gấp đôi bù lại những thử thách mà chúng ta phải chịu trước đây, nhưng chúng ta phải tin cậy Ngài mà không cố gắng tự mình ra tay.

Thật đúng vậy, trước đây tôi có rất nhiều nan đề, nhưng khi ngẫm nghĩ lại những năm tháng qua tôi đã thay đổi nhiều. Nhà tôi sẵn sàng làm chứng về việc này. Khi chúng tôi mới lấy nhau vào năm 1966, nếu nhà tôi làm tôi giận, tôi sẽ không nói chuyện suốt hai ba tuần. Bây giờ thì tôi không thể chịu nổi nếu giận hơn vài phút. Tôi sinh trưởng trong một gia đình mà lớn nhỏ gì cũng bị cơn giận và sợ hãi kiểm soát, nên đó là cách phản ứng duy nhất mà tôi làm khi tôi không được như ý. Nhưng Chúa đã dạy tôi những phương cách mới để hành xử và phản ứng sao cho phải lẽ.

Tôi đã đổi khác rồi, nhưng phải nói là trước đây tôi đã đau khổ trong nhiều năm tháng tranh chiến với bản thân – tôi không ưa tôi chút nào, cảm thấy như Chúa đang nổi giận với tôi và buồn cho tôi. Tôi cảm thấy tội lỗi và lúc nào cũng bị định tội; điều này làm tôi rất khổ. Chung quy lại tôi không giây phút nào thanh thoi.

Tôi cố gắng thay đổi nhưng kết quả chẳng bao nhiêu, và rồi tôi đã học biết về ân sủng của Chúa rằng Ngài thay đổi chúng ta bởi ân sủng của Ngài, chứ không nhờ sự tranh chiến của chúng ta.

Khi ngẫm nghĩ lại những năm tháng qua, tôi nhận ra tôi đã đi được một quãng đường dài, nhưng những việc này xảy ra từng hồi từng lúc. Đó là cách Chúa thay đổi chúng ta. Ngài bày tỏ điều gì đó cho chúng ta và rồi chờ đợi cho đến khi chúng ta quyết định phó thác cho Ngài điều đó trước khi Ngài thể hiện tâm tính của Ngài trong chúng ta về lãnh vực đó.

Phải mất bao lâu chúng ta mới thay đổi thì còn tùy thuộc vào (1) việc chúng ta đồng ý với Chúa là chúng ta thật sự có nan đề như Ngài cho chúng ta biết sớm hay muộn; (2) việc chúng ta chấp dứt biện hộ hay đổ lỗi cho người khác nhanh hay chậm; (3) việc chúng ta dồn nỗ lực để thay đổi bản thân ít hay nhiều; (4) việc chúng ta để bao nhiêu thì giờ học Lời Chúa, chờ đợi và thờ phượng Ngài, tin rằng Ngài đang làm việc trong chúng ta đang khi chúng ta tìm kiếm Ngài.

Chúa luôn tìm cách làm việc trong chúng ta, trong gia đình và hoàn cảnh của chúng ta. Ngài là Đấng hằng có. Ngài có danh là “Đấng TỰ HỮU HẰNG HỮU.” Ngài

không phải là Đấng “ĐÃ HIỆN HỮU” hay Đấng “SẼ HIỆN HỮU” mà Ngài là Đấng “TỰ HỮU HÀNG HỮU” ngay bây giờ và sẵn sàng tác động trong đời sống chúng ta. Ngài là Đấng rất lịch thiệp và Ngài không áp đặt đường lối Ngài trong đời sống chúng ta; chúng ta phải mời Ngài. Khi chúng ta thanh thản dưới cánh tay quyền phép của Ngài, Ngài bắt đầu uốn nắn chúng ta theo ý định nguyên thủy của Ngài trước khi thế gian nhào nặn chúng ta. Ngài sẽ làm công việc này cách tốt đẹp nếu chúng ta đặt mình dưới cánh tay quyền phép của Ngài.

ĐỂ CHÚA TỰ DO LÀM

Chúng ta để Chúa tự do làm việc khi chúng ta khai phóng đức tin của chúng ta. Chúa có thể thay đổi bạn đang khi bạn đọc sách này, nếu bạn tin Ngài làm việc này. Ngài sẽ làm việc trong bạn lẫn hoàn cảnh của bạn đang khi bạn ngồi xuống trong sự hiện diện của Ngài và thoả thuê Ngài.

Chúng ta thường tranh chiến và vất vả để thay đổi bản thân. Đôi khi chúng ta nổi khùng với mình và thậm chí ghét cả bản thân do tình trạng hiện tại của chúng ta.

Con gái út của chúng tôi là Sanra đã được thay đổi lạ lùng khi lần đầu nghe tôi giảng sứ điệp “Cuộc Chiến Của Chúa.” Cháu nhận ra là cháu không tin cậy Chúa là Đấng thay đổi cháu. Cháu nổi giận với bản thân nhiều lần về những khiếm khuyết của cháu, nhưng cơn giận của cháu đã làm cho người khác nghĩ cháu giận với họ luôn. Cháu ghét tính nóng giận, cau cú và bực dọc, nhưng dường như cháu bất lực không thể thay đổi được mình cho đến khi cháu nghe sứ điệp này.

Cháu làm chứng rằng cháu bắt đầu khóc ròng rã khi nghe sứ điệp này trong một buổi nhóm mà tôi đã giảng lần đầu. Cháu nhận ra là cháu không có thờ phượng Chúa và tin cậy Ngài gì cả; trái lại, cháu muốn thay đổi bản thân để không thấy khó chịu và hãnh diện về điều đó. Cháu được tự do tối hôm đó và kể từ đó cháu đã áp dụng thành công các nguyên tắc này.

Một số người lại thái quá muốn cho ta đây là người hoàn hảo. Mỗi khi họ phạm lỗi lầm là họ đâm ra ghét chính họ. Ghét bản thân và không chấp nhận bản thân đã trở thành những nan đề trầm trọng đối với những người này. Thái độ này không chỉ gây ra những nan đề nơi họ và mối quan hệ của họ với Chúa mà còn gây ra những nan đề trong mối quan hệ với người khác. Mọi mối quan hệ của chúng ta đều bắt đầu trên nền tảng về cách chúng ta cảm nhận thế nào về bản thân. Nếu chúng ta không thích mình thì chúng ta sẽ không thích ai cả.

Tôi tin rằng vai trò của tôi là một giáo sư Kinh Thánh và là tác giả không chỉ giúp người ta thay đổi mà còn giúp họ học cách để vui hưởng cuộc hành trình dẫn họ tới đích. Thật ra thì tôi đã viết cả một quyển sách về chủ đề này. Để tìm hiểu thêm về cuốn sách này, xin hãy xem danh sách các sách của tác giả phía sau cuốn sách này.

Tôi nghĩ bi kịch lớn nhất trong đời là sống mà không vui hưởng cuộc sống gì cả. Nếu lúc nào bạn cũng tranh chiến với mình thì bạn chưa vui hưởng cuộc sống của bạn. Bởi vì Kinh Thánh nói chúng ta không tranh chiến với con người nên cuộc chiến của bạn không phải là với bản thân. Mà chính là với các thế lực và chủ quyền của ma quỷ đã dùng sự lừa dối xây các thành lũy trong đời sống

bạn nhiều năm qua. Những sự lừa dối này đang được phơi bày hằng ngày bởi lẽ thật trong Lời Chúa. Kinh Thánh nói lẽ thật sẽ giải thoát chúng ta nếu chúng ta tiếp tục ở trong lẽ thật. Hãy bám lấy chiến thuật của Chúa thì bạn sẽ thấy kết quả.

Chúa sẽ thay đổi chúng ta từ vinh quang đến vinh quang, nhưng đừng quên vui hưởng vinh quang mà bạn hiện đang có khi bạn đang hướng đến vinh quang kế tiếp. Đừng so sánh vinh quang bạn đang có với vinh quang của người khác hay của thành viên khác trong gia đình mà có vẻ được vinh quang hơn bạn. Mỗi chúng ta là những cá thể riêng biệt, và Chúa đối xử với mỗi chúng ta cách khác nhau, theo như những gì Ngài biết chúng ta cần và có thể đảm đương được.

Có lẽ bạn chưa thấy những thay đổi mỗi ngày, nhưng khi nhìn lại sau nhiều năm, bạn sẽ thấy những thay đổi rõ ràng trong chính bạn. Tôi muốn khích lệ đức tin của bạn là ngay cả khi bạn chưa thấy thay đổi nào, bạn vẫn tin là Chúa đang hành động như Ngài đã phán. Chúng ta phải giống như Êli nhất quyết không bỏ cuộc cho đến khi chúng ta thấy được kết quả. Khi ma quỷ hay ngay cả bạn bè nói với chúng ta rằng chúng ta không thay đổi gì cả, chúng ta cũng nên tiếp tục chờ đợi và thờ phượng Chúa mà bỏ qua những nhận xét tiêu cực của họ.

Hãy nhớ là thấy sau khi tin, không phải trước khi tin. Chúng ta vật lộn và tranh chiến với bản thân vì những chuyện không đâu vào đâu, trong khi đáng lý ra chúng ta nên ngợi khen và thờ phượng Chúa về mọi sự chúng ta đang có. Khi chúng ta thờ phượng Chúa vì Ngài là ai, chúng ta sẽ thấy những điều Chúa mang đến đời sống

chúng ta mà tự chúng ta không thể nào tạo ra được.

Khi chúng ta thờ phượng Chúa, chúng ta được tự do khỏi sự thất vọng. Mọi cảm xúc đè nén và khó chịu nào cần phải ra đi sẽ bắt đầu biến mất. Khi chúng ta thờ phượng, tâm tánh của Chúa được khai phóng vào đời sống chúng ta và bắt đầu lộ ra.

Một trong những tranh chiến của tôi là có được tính dịu dàng. Tôi trước đây là hạng người khắt khe, khó chịu, hay áp đặt. Tôi có thể nhờ ai đó đem rác ra đổ nhưng tôi thường quát tháo la ó như ra lệnh. Tôi không muốn hành xử như thế nữa, nhưng dù tôi có cố gắng thay đổi đến đâu đi nữa thì người ta cứ hỏi tôi tại sao tôi vẫn còn cộc cằn và khó tính như vậy.

Tôi đã bị đối xử theo cách đó nên khi lớn lên tôi cũng bị nhiễm theo. Khi tôi nghiên cứu bản tánh của Chúa, tôi nhận ra rằng Ngài không hành xử như vậy và đương nhiên là tôi cũng không muốn mình như thế, nhưng tôi không thể thay đổi được. Lý do tôi không thể thay đổi được là vì tôi cố tự thay đổi tôi. Tôi không tin cậy Chúa làm. Tôi muốn thành *người có thành tích* thay vì làm *người có đức tin* nơi Chúa.

Ngày nào tôi cũng lên kế hoạch, và khi kế hoạch của tôi không thành (luôn luôn là vậy) thì tôi lại càng tức giận với mình hơn hôm trước. Nên trong một số lần, việc học Lời Chúa đối với tôi là một cực hình. Trước khi tôi học biết Lời Chúa, tôi có nhiều nan đề mà tôi không biết. Tôi nghĩ ai đó có nan đề chứ không phải tôi. Sau khi học Lời Chúa, tôi phát hiện là tôi có rất nhiều nan đề, nhưng tôi bất lực không thể thay đổi được cho đến khi tôi khám phá ra chiến thuật của Ngài khi tôi tiếp tục học Lời Chúa. Đó

là lý do chúng ta phải liên tục ở trong Lời Chúa nếu muốn được giải thoát.

Nếu trước đây tôi bỏ cuộc sớm và không tiếp tục ở trong Lời Chúa, tôi chắc có lẽ thành con người bất hạnh hơn hết. Cảm tạ Chúa là ngay cả chúng ta muốn bỏ cuộc, Chúa không bỏ chúng ta. Ngài vẫn thành tín dù chúng ta thất tín (2Timôthê 2:13).

Như đã nói, khi chúng ta thờ phượng Chúa về các thuộc tánh của Ngài, những thuộc tánh này sẽ được khai phóng vào đời sống chúng ta. Một trong những thuộc tánh được hình thành là sự mềm mại. Hãy đoán là do đâu? Khi tôi thờ phượng Chúa vì Ngài là ai, tôi được thay đổi và tôi không còn gắt gỏng nữa.

Nếu bạn chưa được như ý bạn muốn trong lĩnh vực nào đó của đời sống bạn, hãy bắt đầu thờ phượng Chúa trong lĩnh vực đó. Khi bạn thờ phượng Ngài về một thuộc tánh nào đó của Ngài như sự thành tín, sự trung thành, sự tốt lành, sự nhân từ, tình yêu thương, sự ban ơn, sự chịu đựng, sự chậm nóng giận, sự thương xót dư dật, sự kiên nhẫn của Ngài – thì bất cứ thuộc tánh nào mà bạn thờ phượng Ngài sẽ bắt đầu bày tỏ trong tâm tánh của bạn.

MỤC TIÊU : GIỐNG CHÚA

Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã định trước cho họ nên giống như hình ảnh Con của Ngài để Con này trở thành con cả giữa nhiều anh chị em.

RÔMA 8:29

Là cơ đốc nhân, mục tiêu số một trong đời phải là giống Chúa. Chúa Giê-su là hình ảnh thấy được của Chúa Cha, và chúng ta nên noi dấu chân Ngài. Ngài đến làm Đấng Tiên Phong của đức tin chúng ta để làm gương cho chúng ta cách chúng ta nên sống và cư xử chính mình.

Chúng ta nên cư xử với người khác như Chúa Giê-su đã làm. Mục tiêu không phải là để xem công việc chúng ta thành công thế nào hay chúng ta nổi tiếng ra làm sao. Mục tiêu không phải là để được giàu có, được nổi tiếng hay thậm chí là đánh bóng chức vụ mà là giống Chúa.

Thế gian không chỉ cần nghe một bài giảng mà họ cũng cần thấy những hành động đằng sau những lời chúng ta nói là chúng ta tin. Đời sống chúng ta nên khiến cho người đời thêm thuồng những gì chúng ta có trong Chúa. Kinh Thánh gọi chúng ta là **muối**, tức làm cho người ta khát, và là **ánh sáng**, tức phơi bày tối tăm.

Nhiều tín đồ dán câu gốc trên xe, hay đeo dây chuyền có cây thánh giá ám chỉ rằng họ là tín hữu tin lành. Nhưng người đời không được ảnh hưởng bởi những câu gốc chúng ta dán trên xe hay dây chuyền thánh giá chúng ta đeo; họ muốn thấy bông trái của nếp sống tin kính.

Họ muốn thấy những người tuyên bố là tín đồ tin lành sống theo điều mình giảng, chứ không chỉ giảng cho người khác trong khi đời sống mình thì không kinh nghiệm gì cả.

Kinh Thánh nói với chúng ta về sự thay đổi. Nếu chúng ta để Ngài làm, Chúa sẽ thay đổi chúng ta từ vinh quang đến vinh quang khi chúng ta học hỏi Lời Ngài. Chúng ta nhìn thấy hình ảnh của Ngài trong Kinh Thánh

và hình ảnh Chúa thành gương soi cho chúng ta. Nói cách khác, chúng ta thấy mình theo ánh sáng của Kinh Thánh và nhận biết rằng chúng ta cần thay đổi.

Khi chúng ta bắt đầu cầu nguyện về những thay đổi chúng ta ước ao và tìm kiếm Chúa để được đổi thay thì từng hồi từng lúc Ngài sẽ thay đổi chúng ta để ngày càng giống Ngài hơn.

Tôi thường thấy những câu dán xe ghi, “Xin hãy kiên nhẫn với tôi, Chúa chưa làm xong cho tôi.” Thật ra thì Ngài đã làm xong rồi; công việc của Ngài đã hoàn tất khi Ngài chết trên thập tự. Chúng ta chỉ cần tin và nhận lãnh. Xét về mặt thuộc linh, công việc Ngài đã hoàn tất, nhưng xét kinh nghiệm, công việc Ngài phải được thể hiện ra trong đời sống chúng ta mỗi ngày.

Kinh Thánh nói Đáng khởi sự làm việc lành trong chúng ta sẽ làm trọn việc đó.

Tôi tin chắc điều này, Đáng đã bắt đầu làm một việc tốt lành trong anh chị em cũng sẽ hoàn thành việc đó cho đến ngày của Chúa Cứu Thế Giê-su.

PHILÍP 1:6

Khi tôi nói chúng ta cần giống Chúa, tôi nói đến mục tiêu chúng ta đeo đuổi. Chúng ta không cần phải trọn vẹn rồi mới làm chúng cho người khác, nhưng cũng không nên sống xác thịt mà hòng gây ấn tượng cho người đời bằng đức tin của chúng ta.

Những gì chúng ta đeo đuổi trong đời rất quan trọng. Tôi e rằng đôi khi chúng ta là những cơ đốc nhân cũng đeo

đuổi những gì người đời đeo đuổi chỉ có khác là chúng ta gắn cái móc “cơ đốc” lên.

Đây là một thí dụ :

Tôi là một người thiên về việc lên mục tiêu, một người có tâm nhìn và mục đích. Tôi được bình chọn là cô gái có cơ may thành công nhất trong trường trung học. Vào năm 1976, khi Chúa dựng đến đời sống tôi và đồ đầy Thánh Linh cho tôi, tôi bước vào mối quan hệ nghiêm túc và tận hiến với Chúa. Tôi đã tiếp nhận Chúa lúc tôi chín tuổi. Đến năm hai mươi tuổi, tôi bắt đầu đi nhà thờ đều đặn và làm nhiều việc trong hội thánh. Chúng tôi gia nhập đúng “câu lạc bộ”. Chúng tôi tham gia trong nhiều ban bộ của hội thánh; tuy nhiên, thật lòng mà nói, đời sống tôi không khác gì đời sống của người đời mà tôi quen biết và làm việc chung.

Sau khi nhận báp tem của Thánh Linh và nhận ơn gọi bước vào chức vụ, tôi quyết định dâng mình hoàn toàn, nhưng nhiều năm trôi qua tôi nhận ra rằng tôi đang đeo đuổi nhiều điều sai trật. Tôi muốn được thành công trong chức vụ. Tôi muốn đời sống tôi được phước, nhưng tôi lại không đeo đuổi để giống Chúa.

Tôi ước ao được thay đổi, nhưng tôi muốn việc này “tự động” xảy ra. Tôi không sẵn sàng trả cái giá cần thiết để có được sự trưởng thành thuộc linh.

GIÁ PHẢI TRẢ

Vậy, vì Chúa Cứu Thế chịu khổ trong thân thể, hãy trang bị chính mình anh chị em bằng thái độ như thế, người nào đã

chịu khổ trong thân thể được dứt khỏi tội lỗi. Vì kết quả đó, người ấy còn sống bao lâu sẽ không sống theo dực vọng con người, nhưng cho ý muốn của Đức Chúa Trời.

1PHIERO 4:1,2

“Hy sinh” và “chịu khổ” là những từ ngữ không mấy phổ biến giữa vòng cơ đốc nhân, nhưng đây là những từ ngữ Kinh Thánh nói đến và là những từ ngữ Chúa Giê-su và các sứ đồ thường đề cập. Không có sự trưởng thành thuộc linh hay sự giống Chúa nếu không việc “chết chính mình.”

Việc này đơn giản là nói vâng với Chúa và nói không với con người mình khi ý ta và ý Chúa mâu thuẫn.

Phaolô nói đến việc chết mỗi ngày. Ông nói đại ý, “Không phải tôi sống nữa mà Chúa sống trong tôi.” Chúa Giê-su bảo các môn đồ rằng nếu muốn theo Ngài, họ cần phải vác thập tự giá mình mỗi ngày. Bản Kinh Thánh *The Amplified Bible* định nghĩa rõ về thập tự giá mà Chúa Giê-su nói đến.

Sau đó, Đức Giê-su gọi dân chúng và các môn đệ đến truyền dạy rằng: Nếu ai muốn theo làm môn đệ Ta phải từ bỏ [quên đi, chối bỏ, hy sinh bản thân và lợi ích bản thân] bản thân mình, vác thập tự giá mình mà theo Ta.

MÁC 8:34

Để theo Chúa và trở nên giống Ngài, chúng ta phải bằng lòng quên đi hết những gì chúng ta ước muốn – kế hoạch hay ý riêng của chúng ta – và tin cậy Ngài để tỏ cho chúng ta biết ý muốn Ngài dành cho chúng ta là gì.

Ý muốn Ngài luôn dẫn đến niềm vui và sự thoả mãn sâu xa, nhưng chúng ta cần thời gian và kinh nghiệm để nhận ra. Lúc đầu, khi chúng ta bắt đầu từ bỏ nhiều điều và để cho Chúa mang đến những thay đổi trong đời sống chúng ta, chúng ta phải chịu khổ trong xác thịt. Nói cách khác, xác thịt của chúng ta cũng có ý riêng, và nó không muốn từ bỏ kế hoạch của nó. Nó không muốn hy sinh, chịu khó, chịu khổ hay chờ đợi.

1Phierơ 4, những câu Kinh Thánh được trích ở trên, nói rằng chúng ta phải **có tâm trí của Chúa Cứu Thế, là Đấng đã chịu khổ trong xác thịt vì chúng ta.** Nói cách khác, chúng ta phải nghĩ, “Tôi thì chịu khổ trong ý Chúa còn hơn đau khổ ngoài ý Chúa.” Khi chúng ta sẵn sàng trả giá và chịu khổ để được ở trong ý Chúa thì đó loại chịu khổ dẫn tới đắc thắng hiển vinh mà còn đến đời đời.

Khi tôi nói về sự chịu khổ, tôi không có ý nói đến sự nghèo thiếu, bệnh tật và tai ương. Tôi nói đến sự chịu khổ mà xác thịt phải chịu khi không chịu theo ý riêng của nó. Xác thịt bao gồm hồn - tâm trí, ý chí, tình cảm - và thân xác hay bản tính và việc làm của con người chúng ta. Chúng ta thấy đều có xác thịt, nhưng chúng ta trước hết là một con người thuộc linh, và chúng ta được Chúa kêu gọi bước đi trong Thánh Linh. Việc này chỉ đơn giản là chúng ta phải bước theo sự dẫn dắt của Thánh Linh, Đấng ngự trong tâm linh của tín hữu. Thánh Linh phải là Đấng Dẫn Dắt và là yếu tố chủ đạo trong đời sống cơ đốc nhân bởi vì Ngài sẽ dẫn chúng ta vào mọi lẽ thật và vào trong ý muốn trọn vẹn của Chúa.

Tôi hết lòng khuyên bạn hãy trả giá; phần thưởng thật xứng đáng!

Chương

7

Được Biến Hoá

Kinh Thánh đều nói đến sự biến đổi và biến hoá. Trong Luca chương 9 Chúa Giê-su đã được hoá hình. Ngài lên núi cầu nguyện; Phierơ và Giăng đi với Ngài. Khi Ngài đang cầu nguyện thì diện mạo Ngài đổi sắc. Nó thay đổi hoàn toàn và áo xống Ngài trở nên sáng chói. Môise và Êli đang trò chuyện với Ngài, nói chuyện với Ngài về sự chết của Ngài sắp được ứng nghiệm. Dĩ nhiên, Phierơ và Giăng rất ngạc nhiên; họ chưa hề chứng kiến việc như thế trước đây. Phierơ muốn dựng trại ở luôn trên núi; tuy nhiên, Chúa Giê-su bảo ông rằng họ phải xuống núi và hoà cùng với đoàn dân.

Phierơ, Giăng và Chúa Giê-su đều lên núi, và tất cả đều chứng kiến một biến cố quan trọng, Chúa Giê-su muốn xuống núi giúp đỡ dân chúng. Còn Phierơ thì muốn ở đó luôn và muốn một mình ông vui hưởng suốt quãng đời còn lại.

Để ý Chúa Giê-su được biến hoá đang khi Ngài cầu nguyện. Dù Kinh Thánh không nói rõ Ngài đang thờ phượng, nhưng tôi tin Chúa Giê-su luôn thờ phượng Cha khi Ngài cầu nguyện. Tôi tin chắc những lời cầu nguyện

của Ngài gồm nhiều lời ngợi khen hơn là lời cầu xin. Đây là bài học cho hết thảy chúng ta. Nếu chúng ta muốn thấy sự thay đổi tích cực trong đời sống, chúng ta hãy cầu nguyện và thờ phượng, thay vì lo dựng “trại.” Chúng ta thường bận rộn xây dựng “vương quốc” riêng của mình, thậm chí chúng ta không nhận ra công việc lớn lao mà Chúa muốn làm và mục đích khi Ngài làm. Chúa không muốn chúng ta giống Chúa để rồi chúng ta chỉ vui hưởng cuộc sống của chúng ta nhiều hơn.

Ngài muốn chúng ta để thì giờ với Ngài trong sự cầu nguyện và Lời Ngài, kinh nghiệm sự biến đổi, rồi trở lại chỗ người ta ở và giúp họ nhiều hơn.

THAY ĐỔI DIỄN TIẾN TRONG NGÀY

Nếu bạn thức dậy buổi sáng trong tâm trạng khó chịu thì điều tốt nhất bạn làm là tìm một nơi và để ít thời gian với Chúa. Sống trong sự hiện diện của Chúa sẽ biến đổi chúng ta. Chúng ta có thể thay đổi diễn tiến của một ngày mà satan định quấy phá bằng cách học tìm kiếm Chúa ngay khi chúng ta cảm nhận chúng ta có thái độ hay hành vi không giống Chúa.

Ngoài Chúa ra chúng ta không làm gì được (Gi 15:5), nhưng với Ngài và nhờ Ngài, chúng ta làm được mọi sự. (Philíp 4:13). Tôi đã học được rằng tôi vẫn còn có những cảm xúc, nhưng tôi không cần phải để nó cai trị tôi. Tôi không thể tự mình đè nấn nó được, nhưng nếu tôi xin Chúa giúp đỡ, Ngài sẽ ban sức cho tôi để tôi bước theo Thánh Linh, chứ không theo cảm xúc.

Chuyện gì xảy ra nếu ai đó làm vấp phạm hay chạm

tự ái của chúng ta? Kinh Thánh nói chúng ta không nên dễ bị vấp phạm hay bị phật lòng; tất cả chúng ta đều được bảo phải nhanh tha thứ những người làm tổn thương chúng ta.

Có lẽ chúng ta muốn làm điều đúng nhưng thấy khó làm. Đó là lúc chúng ta cần để thì giờ cầu nguyện, ở riêng với Chúa, học Lời Chúa và để lòng suy gẫm những câu Kinh Thánh nào nói đến những nan đề chúng ta trải qua. Kết quả là bạn và tôi sẽ tìm được sức mạnh để làm điều đúng.

Hãy nhớ chúng ta đang ở trong cuộc chiến thuộc linh; chúng ta là những chiến sĩ trong đạo quân của Chúa, và chúng ta phải ứng trực luôn để dùng những vũ khí của chúng ta. Những vũ khí đó chính là cầu nguyện, thờ phượng, ngợi khen và Lời Chúa.

GIỮ ĐIỆN MẠO CỦA BẠN

CHÚA phán dạy Môi-se: Con hãy bảo A-rôn và các con trai người: Đây là cách chúc phước cho dân Y-sơ-ra-ên: Cầu xin CHÚA ban phước cho người và bảo vệ người! Cầu xin Chúa làm cho mặt Ngài chiếu sáng người và làm ơn cho người! Cầu xin Chúa đoái xem người và ban bình an cho người!

DÂN SỐ KỶ 6:22-26

Điện mạo của Chúa Giê-su được biến đổi khi Ngài được hoá hình trên núi. Điện mạo của chúng ta chính là cách chúng ta nhìn. Nó là khuôn mặt của chúng ta. Trong hội thánh ngày nay chúng ta cần quan tâm đến nét mặt của chúng ta.

Một trong những phước hạnh mà dân Chúa nhận là mặt Chúa sẽ chiếu sáng trên họ và Ngài sẽ đoái xem họ. Khi người đời nhìn chúng ta, họ cần thấy điều gì nơi chúng ta khác với họ. Họ không đọc tâm trí hay thấy trong lòng chúng ta, nên nét mặt của chúng ta là cách duy nhất cho họ thấy rằng chúng ta có điều họ không có nhưng đó là điều họ thiếu và cần.

Khi Chúa Giê-su bắt đầu cầu nguyện và tương giao với Chúa Cha, diện mạo Ngài được thay đổi, và chúng ta cũng muốn điều đó xảy ra cho chúng ta.

Nét mặt của chúng ta như thế nào rất là quan trọng. Nét mặt của chúng ta tại công sở như thế nào cũng rất quan trọng. Giọng điệu chúng ta nói ở nhà cũng quan trọng. Việc chúng ta mỉm cười với nhau, vui vẻ với nhau và tử tế với nhau cũng quan trọng.

Tôi tin về mặt chúng ta sẽ rạng rỡ hơn khi chúng ta thờ phượng Chúa. Thờ phượng sẽ tạo nụ cười trên khuôn mặt. Chúng ta khó mà cứ giữ vẻ mặt cau có khi chúng ta cảm tạ, ngợi khen và thờ phượng Chúa. Nếu chúng ta làm việc này thường xuyên, nét mặt chúng ta sẽ toát lên sự hiện diện của Chúa, chứ không lộ ra vẻ thất vọng và bối rối.

Có lẽ chúng ta cần có môn học mà tôi tạm gọi là “Diện Mạo Học.” Chúng ta cần để nhiều thì giờ hơn thờ phượng Chúa, rồi thì nét mặt chúng ta sẽ toát lên vinh hiển của Ngài.

Thiết tưởng cơ đốc nhân phải là những người đầy tràn niềm vui và bước đi trong tình yêu thương. Chúng ta cần tự nhủ, “Có phải người ta biết tôi là cơ đốc nhân khi họ

nhìn nét mặt của tôi mỗi ngày không?” Tôi nhớ có lần tôi đến một hội nghị ở Florida. Tôi bước vào khán phòng sáng nọ rồi đi ra hành lang thì một phụ nữ chào tôi. Tôi chào lại bà, và bà bảo, “Tôi có thể nói cho bà biết là bà đã từng ở với Chúa Giê-su.”

Bà nói đúng. Tôi đã để một thời gian khá lâu sáng hôm đó để cầu nguyện và thông công với Chúa, soạn bài giảng mà tôi sẽ giảng hôm đó. Làm sao bà biết tôi đã từng ở với Chúa? Bà này nhìn vẻ mặt của tôi mà bà đoán ra. Có lẽ tôi lúc đó trông vui vẻ và cảm thấy thoải lòng hay bình an gì đó. Tôi không biết là bà đã nhìn thấy gì, nhưng có điều gì đó trên khuôn mặt tôi mà bà này biết tôi đã để thì giờ với Chúa.

CA NHIỀU HƠN KÊU

Khi Đức Giê-su từ trên núi xuống, có rất đông người đi theo Ngài. Kìa, một người phung đến quỳ gối xin: Thưa Chúa, nếu Chúa muốn, Ngài có thể chữa lành cho con. Ngài đưa tay ra sờ người ấy và phán: “Ta muốn, hãy lành bệnh!” Lập tức người phung được lành.

MATTHI 8:1-3

Người ta ít gặp trường hợp bệnh phung hủ ở quê nhà của tôi là nước Mỹ, nhưng ngày nay ở một số nước vẫn còn bệnh phung hủ. Dù chúng ta có thể không đối diện với bệnh phung thể xác trong thời đại chúng ta, nhưng chúng ta chắc chắn đối diện với tình trạng “phung thuộc linh.”

Thường chúng ta đến với Chúa xin Ngài chữa bệnh, thăm viếng hay giải cứu, và điều chúng ta muốn hay cần

thưa với Chúa trước tiên là “Chúa ơi, con cần sự chữa lành. Con không thể chịu nổi cơn đau này thêm nữa. Chúa ơi, xin Ngài ra tay, xin Ngài thay đổi hoàn cảnh của con.”

Nhưng khi người phung này đến với Chúa Giê-su xin chữa lành bệnh phung, trước hết ông sấp mình trước mặt Ngài và thờ phượng Ngài. Sau đó ông xin, “Chúa ơi, xin Ngài chữa lành con được không?”

Chúng ta học được ngay một bài học quan trọng ở đây mà rất dễ bỏ qua : Thờ phượng cần đến trước cầu xin. Trong sự cầu nguyện, cần ca ngợi nhiều hơn là cầu xin.

Xin Chúa điều gì thì không sao. Kinh Thánh dạy chúng ta cầu xin, nhưng tôi tin đó không phải điều chúng ta nên làm khi bắt đầu thông công với Chúa. Điều chúng ta nên thưa với Ngài trước hết phải là điều quan trọng nhất đối với chúng ta.

Lần nọ tôi được Chúa thách thức để nghiên cứu kỹ những lời cầu nguyện của sứ đồ Phaolô, một số lời cầu nguyện này được ghi lại trong Kinh Thánh. Tôi không chỉ ngạc nhiên về những gì tôi khám phá, mà tôi còn bị thuyết phục là ưu tiên cầu nguyện của tôi không như Kinh Thánh dạy.

Phaolô cầu nguyện trong thư Êphêsô cho các tín hữu hiểu biết và ném trái tình thương của Chúa, để họ có được sự mặc khải thực sự về quyền năng của Chúa dành cho họ. Trong thư Philíp ông cầu nguyện cho các tín hữu chọn những điều tốt nhất. Trong thư Côlôse, ông cầu nguyện cho các tín hữu được mạnh mẽ bởi sức mạnh để tập chịu đựng và kiên nhẫn mọi sự cách vui mừng. Ông cũng cầu nguyện nhiều điều kỳ diệu khác, nhưng khi tôi nghiên cứu

các lời cầu nguyện của ông, tôi khám phá ra là ông không bao giờ xin những phước hạnh vật chất. Ông quan tâm đến những nhu cầu thuộc linh hơn là những nhu cầu vật chất. Lời cầu nguyện của ông đầy đầy lời cảm tạ, tức ngợi khen và thờ phượng. Chẳng hạn, ông nói mỗi lần ông cầu nguyện, ông cảm tạ Chúa về sự dâng hiến cho ông trong chức vụ. Chúng ta nên cảm tạ về những người bạn Chúa ban cho chúng ta, là người người giúp chúng ta trong cuộc sống và chức vụ.

Tôi đoán chắc là Phaolô cũng có trình dâng cho Chúa những nhu cầu thuộc thể của ông, nhưng rõ ràng là cầu nguyện kiểu như thế không chiếm chỗ nhiều trong thì giờ cầu nguyện của ông. Chúng ta cũng thấy điều tương tự trong lời cầu nguyện của Chúa Giê-su. Ngài không để thì giờ cầu nguyện cho những nhu cầu và ước muốn vật chất; Ngài quỳ gối tại vườn Ghết-sê-ma-nê và cầu nguyện để có sức mạnh làm theo ý Cha. Khi Ngài nghỉ không giúp đỡ dân chúng nữa, Ngài lên núi cầu nguyện, và tôi biết chắc là Ngài ca ngợi Cha, chứ không cầu xin Cha.

TÔN CAO CHÚA

Hãy cùng tôi tán dương CHÚA, hãy cùng nhau ca ngợi danh Ngài.

THI THIÊN 34:3

Tôi sẽ ca ngợi danh Đức Chúa Trời bằng bài ca. Và dùng lời cảm tạ tán dương Ngài.

THI THIÊN 69:30

Từ “tân dương” (tôn cao) nghĩa là “mở rộng”. Khi chúng ta thưa với Chúa, “Con tôn cao Ngài,” chúng ta có ý nói rằng, “Con làm cho Ngài lớn hơn bất kỳ nan đề hay nhu cầu nào con gặp trong đời.” Trong nhiều năm tôi đã hát nhiều bài hát tôn cao Chúa nhưng tôi không hiểu ý nghĩa của nó. Chúng ta đã rơi vào lỗi này rất nhiều. Chúng ta ca hát và nói về nhiều điều mà chúng ta thật sự không hiểu. Những lời đó trở thành “sáo ngữ” mà chúng ta học thuộc ở nhà thờ.

Chúng ta nên tôn cao Chúa, và điều đó có nghĩa là chúng ta làm cho Ngài lớn hơn bất cứ điều gì khác trong đời. Khi chúng ta thờ phượng và ngợi khen Chúa là chúng ta tôn cao Ngài. Chúng ta sẽ nói, “Ngài quá lớn lao, quá vĩ đại nên con muốn thờ phượng Ngài.” Qua việc đặt sự thờ phượng trước tiên, chúng ta cũng muốn thưa, “Ngài lớn hơn bất cứ nhu cầu nào của con.”

QUYỀN NĂNG CỦA THỜ PHƯỢNG

Vì Kinh Thánh đã chép: Chúa phán: Thật như Ta hằng sống, mọi đầu gối sẽ quỳ trước mặt Ta. Và mọi lưỡi sẽ tuyên xưng Đức Chúa Trời.

RÔMA 14:11

Tôi tin rằng khi chúng ta thờ phượng Chúa, ít ra thì chúng ta cần một ít thời gian để chuẩn bị tư thế thờ phượng. Chúng ta cần quỳ gối và cúi đầu trước mặt Ngài. Đó là dấu hiệu tôn kính và hạ mình. Đó là dấu hiệu bên ngoài nói lên thái độ tấm lòng bên trong. Satan không thấy được điều gì trong lòng chúng ta, nhưng nó có thể thấy những đầu gối quỳ xuống thờ phượng Chúa.

Trong Philip 2:10-11, chúng ta được dạy rằng **Để khi nghe đến Danh của Đức Giê-su, mọi đầu gối, trên trời dưới đất, bên dưới đất đều phải quỳ xuống, và mọi lưỡi phải tuyên xưng Chúa Cứu Thế Giê-su là Chúa mà tôn vinh Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha.** Và trong 1Timôthê 2:8, sứ đồ Phaolô dạy chúng ta, **Ta muốn người nam khắp nơi đưa tay thánh sạch lên trời cầu nguyện, không giận dữ, không cãi cò.**

Tay đưa lên là một dấu hiệu của sự thờ phượng. Tại sao chúng ta nên bày tỏ những dấu hiệu bên ngoài này? Há không phải tấm lòng là đủ rồi sao? Như tôi đã nói, ma quỷ không thể thấy điều gì trong lòng chúng ta, nhưng chắc chắn nó thấy những hành động của chúng ta và nghe những lời nói của chúng ta. Khi nó thấy chúng ta đang thờ phượng Chúa qua cử chỉ và lời nói chúng ta, ma quỷ đâm ra sợ hãi. Nó biết nó không thể lừa dối và kiểm soát những con người thờ phượng Chúa.

Satan có thể nhìn thấy biểu lộ bên ngoài của chúng ta như tay đưa cao, và nó biết chuyện gì sẽ ra khi chúng ta quỳ xuống. Rõ ràng đây là những hình thức bên ngoài của sự thờ phượng, và chúng ta cũng thừa biết hình thức bên ngoài mà không có thái độ đúng đắn trong lòng thì vô ích. Điều chúng ta muốn thấy đó là cả hình thức lẫn tấm lòng hoà quyện nhau. Thái độ tấm lòng khẳng định phước hạnh trong lĩnh vực thuộc linh, còn hành động và lời nói khẳng định phước hạnh trong lĩnh vực tự nhiên.

Đó là lý do Kinh Thánh nói để được cứu, chúng ta phải tin trong lòng và xưng nhận nơi miệng rằng Chúa Giê-su đã chết và sống lại.

CUỘC CHIẾN CỦA CHÚA

Vì nếu miệng người xưng nhận Đức Giê-su là Chúa và lòng người tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ chết sống lại thì người sẽ được cứu; Vì tin trong lòng thì được sự công chính, và xưng nhận nơi miệng thì được sự cứu rỗi.

RÔMA 10:9-10

Đây là nguyên tắc quan trọng mà chúng ta dễ lấm ta bỏ qua. Chúng ta được cứu bởi đức tin, nhưng Giacô nói đức tin không có việc làm thì chết. Tôi có thể tin trong lòng rằng Chúa là Đấng đáng thờ phượng, nhưng nếu tôi không thể hiện hành động thờ phượng Ngài thì đức tin đó không ích lợi gì nhiều. Tôi có thể nói tôi tin phần mười, nhưng nếu tôi không nộp phần mười, đức tin đó không mang lại phước hạnh tài chánh cho tôi.

Báp tem nước là một ví dụ của Kinh Thánh về nguyên tắc này. Nó là dấu hiệu bên ngoài của một quyết định bên trong để bước theo Chúa. Kinh Thánh dạy khi chúng ta tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa của mình, chúng ta được tái sanh. Phép báp tem nước không khẳng định mối quan hệ giữa người tin với Chúa vì mối quan hệ này là do kết quả của sự tái sanh. Bản Kinh Thánh *The Amplified Bible* nói báp tem nước là một biểu lộ của những gì chúng ta tin đã thuộc về chúng ta nhờ sự sống lại của Chúa Giê-su.

Hãy can đảm - hãy thể hiện bằng hành động và bộc lộ mình ra trong sự ngợi khen và thờ phượng. Nhiều người không chịu nói về Chúa. Họ lập luận, “Có Đạo là vấn đề riêng tư.” Tôi không tìm thấy ai trong Kinh Thánh gặp gỡ Chúa Giê-su mà vẫn giữ riêng cho mình cả. Khi Ngài đổ đầy tấm lòng chúng ta, tin lành về Ngài sẽ tự nhiên tuôn ra từ môi miệng chúng ta. Khi chúng ta hân hoan

ngợi khen và thờ phượng Ngài thì rất dễ để bày tỏ ra ngoài. Những tín đồ nào ngồi trong nhà thờ với vẻ mặt chua chát, âu sầu, không chút niềm vui, không tỏ vẻ cười thì nên nghiên cứu kỹ sự thờ phượng và ngợi khen và xem thử Đavít và các thánh đồ khác trong Kinh Thánh đã thờ phượng Chúa như thế nào.

Thờ phượng không chỉ là điều gì đó thuộc về Chúa mà nó còn là một sức mạnh đầy quyền năng làm chấn động thiên đàng, rung chuyển địa ngục và lay động địa cầu. Không chỉ ma quỷ nhìn thấy những đầu gối quỳ xuống thờ phượng Chúa mà thiên đàng cũng nhìn thấy nữa. Một người thờ phượng sẽ thu hút sự chú ý của Chúa. Thiên đàng đầy dẫy sự thờ phượng và ngợi khen Chúa.

Hai mươi bốn trưởng lão quỳ xuống trước Đấng ngự trên ngai và thờ lạy Đấng sống đời đời vô cùng. Họ đặt mão mình trước Ngai mà tung hô:

KHẢI HUYỀN 4:10

Cảnh tượng ở thiên đàng mà câu Kinh Thánh này mô tả được lặp lại nhiều lần trong sách Khải Huyền. Chúng ta nên cầu nguyện thường xuyên . . . **Xin ý Cha được nên ở đất như trời.** Vì thế, chúng ta nên áp dụng các nguyên tắc của thiên đàng vào sự thờ phượng của mình khi còn ở dưới đất.

Hãy làm một cơ đốc nhân lợi hại – trở thành giống Chúa, hãy để cho sự ca ngợi của bạn nặng ký hơn sự cầu xin: hãy đổi lo lắng lấy thờ phượng và hãy sốt sắng bày tỏ cảm nhận của bạn về Chúa.

Chương

8

Thờ Phụng Và Cầu Nguyện

Đức Giê-su còn đang nói, một viên quản lý hội đường đến quỳ gối thưa: Con gái tôi vừa mới chết, nhưng xin Thầy đến đặt tay trên nó thì nó sẽ sống.

MATTHIƠ 9:18

Sự việc đã xảy ra đúng như vậy. Chúa Giê-su đến sờ cô gái, và cô gái đã sống lại.

Nhưng hãy để ý điều đầu tiên viên quản lý này làm – không phải làm sau mà là làm trước. Ông không chờ cho đến khi ông thấy phép lạ bày tỏ rồi mới quỳ xuống thờ lạy Chúa Giê-su. Ông thờ lạy Ngài trước khi ông xin Ngài chữa lành con gái ông.

Có bao nhiêu lần chúng ta xin Chúa thay đổi bạn bè hay người thân trong gia đình chúng ta mà không để thì giờ thờ phụng Ngài trước hết? “Chúa ơi, xin Ngài thay đổi gia đình con. Con chịu hết nổi nếu Ngài không làm. Ngài phải thay đổi họ và con cầu nguyện bấy nhiêu lời.”

Nhưng chuyện gì xảy ra, thay vì cầu nguyện như thế, chúng ta quỳ xuống thờ phụng Chúa, dâng lên Ngài sự tôn vinh, cảm tạ và ngợi khen? Chuyện gì sẽ xảy ra nếu

chúng ta tiến thêm một bước sấp mặt xuống đất như Êli đã làm trên núi Cạt-mên hoặc như vua Giê-hô-sa-phát đã làm khi chờ Chúa ban cho ông sự chiến thắng trên các kẻ thù? Chúng ta cần nói như vậy, “Chúa ơi, con thờ phượng Ngài. Con tôn cao danh Ngài, Chúa ơi. Ngài đáng được ngợi khen. Ngài ban sức mạnh khi con yếu đuối. Ngài giúp con làm những việc con không thể làm nếu không có Ngài. Lạy Chúa, con biết Ngài biết trong lòng điều gì tốt nhất cho con. Cha ơi, Ngài là tốt lành và con tin sự tốt lành của Ngài sẽ bày tỏ trong đời sống con. Ngay bây giờ con tin Ngài đang làm việc trong đời sống con và hoàn cảnh của con. Con tin rằng Ngài đang thay đổi con, gia đình con và bạn bè của con. Con tin Ngài đang làm việc trên những người chưa tin. Con tin họ sẽ tiếp nhận Ngài, được đầy đầy Thánh Linh và bày tỏ bản tánh của Ngài trong đời sống họ. Lạy Chúa, con tôn thờ Ngài về công việc Ngài đang làm và về sự thành tín của Ngài.”

Bạn tin điều gì sẽ bắt đầu xảy ra? Tôi tin chúng ta sẽ bắt đầu nhìn thấy những thay đổi trong đời sống và hoàn cảnh chúng ta, cũng như những thay đổi xảy ra nơi người thân của chúng ta. Sự thay đổi đến sau sự thờ phượng, chứ không phải đến trước sự thờ phượng.

THỜ PHƯỢNG VÀ ĐỨC TIN

*Đức Giê-su ra khỏi vùng đó, đi về các miền Ty-ơ và Si-đôn.
Một người phụ nữ Ca-na-an từ vùng biên giới đến kêu xin:
Lạy Chúa, con vua Đa-vít, xin thương xót con vì con gái của
con bị quỷ ám khốn khổ lắm. Nhưng Ngài không đáp lại một
lời nào. Các môn đệ lại gần xin Ngài: Xin thầy bảo bà này về
đi, vì bà ấy cứ theo sau chúng ta kêu van mãi.*

MATTH 15:22-23

Tôi nghĩ lý do Chúa Giê-su không trả lời người đàn bà này ngay là vì bà chưa thờ phượng Ngài. Bà chỉ mới đi theo Ngài, nói với Ngài nhu cầu của bà trước.

Ngài trả lời: Ta chỉ được phái đến cho những con chiền lạc mắt của nhà Y-sơ-ra-ên mà thôi.

MATTHIƠ 15:24

Thay vì giúp bà ngay, Ngài bắt đầu chất vấn đức tin của bà.

Nhưng người đàn bà tiến đến quỳ xuống thưa: Lạy Chúa, xin cứu giúp con! Nhưng Ngài đáp: Không nên lấy bánh của con cái quăng cho chó con.

MATTHIƠ 15:25-26

Rồi ngay khi bà bắt đầu thờ phượng Ngài, Ngài đi từ chỗ chất vấn đức tin đến thách thức đức tin bà, nhưng bà vẫn không chịu bỏ cuộc.

Người đàn bà thưa: Lạy Chúa, đúng vậy, nhưng chó con cũng được ăn bánh vụn từ bàn chủ rớt xuống. Đức Giê-su bảo người: Này, con có đức tin lớn thật! Sự việc phải xảy ra như ý con muốn. Ngay giờ đó, con gái của người ấy được chữa lành.

MATTHIƠ 15:27-28

Phép lạ của người đàn bà này không xảy ra cho đến khi bà khẳng định hai điều : 1) bà có đức tin, và 2) bà sẽ thờ phượng Chúa.

KHÔNG CHỈ LÀ PHƯƠNG PHÁP

Tôi không cố gắng đưa ra các quy tắc và quy định để nhận sự đáp lời cầu nguyện. Như tôi đã nói trước đây, Chúa nhìn thấy tấm lòng, và tấm lòng thành thật là quan trọng đối với Ngài. Thờ phượng Chúa trước khi cầu xin không phải là công thức hay phương pháp sẽ mang lại kết quả như một “phép mầu” giúp chúng ta nhận được điều chúng ta ước ao hay có cần. Nếu sự thờ phượng không chân thật và không phát ra từ một tấm lòng biết ơn và ca ngợi chân thành thì tốt hơn hết chúng ta đừng mong thấy kết quả gì. Không phải vì chúng ta dậy sớm mỗi sáng, quỳ gối ngợi khen và thờ phượng Chúa là mọi thứ trên đời sẽ thay đổi theo cách chúng ta muốn. Không phải vì chúng ta quỳ gối hay đưa tay mà chúng ta sẽ nhận được bất cứ điều gì chúng ta cầu xin trong khi cầu nguyện.

Đây không phải là một phương pháp hay công thức mới phải tuân theo để có được điều chúng ta muốn nơi Chúa. Nếu ta đón nhận và áp dụng theo kiểu đó thì ta không nhận lãnh quyền năng nào cả.

Một thái độ tấm lòng đúng đắn – tấm lòng yêu Chúa thật sự và muốn biết ý Ngài – là cơ sở để nhận quyền năng. Sau điều đó, ta có thể dùng phương pháp để quyền năng Chúa tuôn chảy qua. Chúa lúc nào cũng quan tâm đến động cơ của tấm lòng trước hết. Ngài luôn nhìn thấy “lý do đằng sau việc gì” Nói cách khác, Chúa không chỉ quan tâm đến việc chúng ta làm mà Ngài còn quan tâm đến lý do chúng ta làm.

Nếu chúng ta thờ phượng Chúa cả bằng tấm lòng lẫn hành động bởi vì chúng ta thật sự tin Ngài là Đáng đáng

được ngợi khen và thờ phượng, và tin rằng Ngài là Đấng duy nhất có thể giải quyết nan đề và đáp ứng nhu cầu của chúng ta thì chỉ khi ấy chúng ta mới nhìn thấy kết quả tích cực và thấy sự đáp lời cầu nguyện nhiều hơn.

CÂN SỰ THỜ PHƯỢNG THẬT

Nhưng giờ sắp điểm và thật ra đã điểm đây rồi, lúc những người thực tâm thờ phụng sẽ thờ phụng Chúa Cha bằng tâm linh và lẽ thật, vì Chúa Cha vẫn tìm kiếm những người có lòng thờ phụng như vậy. Đức Chúa Trời là Linh Thần, nên những người thờ phụng Ngài phải lấy tâm linh, lẽ thật mà thờ phụng.

GIĂNG 4:23-24

Đôi khi chúng ta bước vào buổi nhóm hội thánh và cảm nhận ngay tinh thần thờ phượng mạnh mẽ của con cái Chúa. Chúng ta cảm nhận những hội thánh này bị lôi cuốn vào sự hiện diện của Chúa và thật sự thờ phượng Ngài trong lẽ thật (hay thực tại). Nhưng cũng có một số hội thánh chỉ hát bằng môi miệng chứ không thật sự hết lòng bước vào sự ngợi khen và thờ phượng. Chúng ta không nên lấy môi miếng tôn kính Ngài trong khi tấm lòng thì cách xa Ngài.

Lần nọ có người kể lại khả tượng anh thấy. Ngày nọ anh ở trong buổi nhóm hội thánh khi mọi người đều mãi mê ngợi khen và thờ phượng. Trong bầu không khí đó, Chúa phán với anh rằng, “Ta sẽ tỏ cho con biết ai ở đây thật sự là người thờ phượng Ta tại đây. Có ánh sáng phát ra từ mỗi người trong họ.”

Anh kể rằng trong cả hội chúng thì chỉ có ba bốn

người có ánh sáng phát ra. Số còn lại trong hội chúng đó chỉ thờ phượng qua loa trong lúc tâm trí họ nghĩ về những chuyện khác.

Khi thờ phượng Chúa một mình ở nhà, có lẽ chúng ta ít bị chi phối hơn, dù tâm trí chúng ta có khuynh hướng nghĩ vu vơ đến việc khác. Chúng ta phải kỷ luật chính mình để hướng tâm trí nơi Chúa khi thờ phượng Ngài.

Tôi hết sức khuyên mọi tín hữu nên đi nhóm đúng giờ để họ không làm gián đoạn người khác bước vào sự ngợi khen và thờ phượng Chúa trong lúc họ cứ lo tìm chỗ ngồi. Nếu chúng ta không thể đi nhóm đúng giờ, chúng ta nên chờ phía sau phòng nhóm cho đến khi giờ ngợi khen và thờ phượng kết thúc, làm thế là để bày tỏ lòng tôn kính đối với Chúa và tôn trọng người khác. Tôi đã nhóm một số nhà thờ khi giờ ngợi khen và thờ phượng bắt đầu thì họ đóng cửa, và ai đi trễ không thể vào trong thì chờ cho đến khi giờ thờ phượng xong. Họ có thể nghe hát ngợi khen và thờ phượng qua loa trong khi đợi ở bên ngoài, nhưng để không quấy rầy người khác, họ phải đợi rồi tìm ghế ngồi sau. Một số người thấy làm vậy hơi khắt khe quá, nhưng như thế mới khích lệ tín đồ đi nhóm đúng giờ.

Hay là họ phải tìm ghế trống ở phía sau phòng nhóm để người khác không bị chi phối khi họ bước vào. Tất cả chúng ta đều có lúc đi nhóm trễ vì lý do mình không kiểm soát được, nhưng một số tín đồ có thói quen hay đi nhóm trễ. Dù giờ nhóm bắt đầu lúc nào đi nữa thì họ cũng đi trễ.

Điều không hay chút nào là chúng ta thường rất dễ bị chi phối. Satan dễ lợi dụng điểm yếu này để ngăn trở chúng ta không bước vào sự ngợi khen cao độ hay sự thờ phượng sâu nhiệm. Hãy để ý tôi dùng từ “cao độ” và “sâu

nhiệm”. Có sự khác biệt lớn giữa việc hát thánh ca và thật sự chìm ngập trong sự hiện diện của Chúa. Chúng ta muốn hết lòng ngợi khen và thờ phượng Chúa.

Tôi thường ngừng sự ngợi khen trong các buổi nhóm bồi linh của chúng tôi để khích lệ tín đồ chú ý đến những lời họ hát. Tôi biết nhiều người trong số họ chỉ hát nhép nhép miệng trong lúc mắt họ liếc dọc liếc ngang nhìn hội chúng, quan sát người khác tìm chỗ ngồi. Tôi không thích như thế, và tôi biết ngợi khen và thờ phượng cũng chẳng giúp gì họ mà cũng không tôn vinh Chúa nếu họ không tập trung vào việc họ đang làm. Sau khi nói lời khích lệ, tôi luôn thấy có sự thay đổi rõ rệt trong bầu không khí thuộc linh. Mọi người cố gắng để không bị chi phối. Kết quả là có sự xúc dầu hay sự hiện diện của Thánh Linh mạnh mẽ thăm viếng phòng nhóm.

Tóm lại, điều trước tiên cần làm là bảo đảm chúng ta có thái độ tấm lòng đúng đắn. Sau đó chúng ta nên biểu lộ ra để ma quỷ thấy rõ chúng ta đang thờ phượng Chúa.

CÔNG BỐ ĐƯỢC XEM LÀ HÀNH ĐỘNG

Vì mỗi khi các con ăn bánh và uống chén này hãy truyền bá sự chết của Chúa cho đến khi Ngài đến.

1CÔRINTHÔ 11:26

Cá nhân tôi tin Tiệc Thánh là một cách nữa để biểu lộ ra những gì diễn tiến trong lòng. Kinh Thánh nói mỗi khi chúng ta ăn bánh và uống chén, chúng ta nhớ lại thân và huyết của Ngài, và công bố sự chết của Ngài cho đến khi Ngài đến.

Chúng ta cần hiểu rằng khi dự Tiệc Thánh là chúng ta công bố đức tin bằng hành động, chứ không chỉ bằng những lời nói rằng chúng ta tin điều đó trong lòng.

Nhiều tín đồ hay nói, “Lòng tôi ngay thẳng,” nhưng người ta đâu có biết lòng chúng ta ra sao; họ chỉ có thấy hành động của chúng ta. Cũng giống như thật buồn cười khi người chồng nói với vợ, “Em phải biết rằng anh yêu em nên anh mới cưới em phải không nào?” Nhưng anh ta lại chẳng hề bày tỏ bất kỳ tình cảm hay suy nghĩ gì cho cô vợ để cô vợ tin anh ta. *Nên điều quan trọng là chúng ta bày tỏ bằng hành động những gì chúng ta tin trong lòng.*

Khi tôi dự Tiệc Thánh, tôi luôn nói, “Chúa Giê-su ôi, khi con nhận bánh này, con tiếp nhận Ngài là Bánh Hằng Sống của con. Bao lâu con dự phần nơi Ngài và thông công với Ngài, con sẽ luôn thoả lòng. Khi con nhận chén này, con đang uống Nước Hằng Sống. Bao lâu con uống nơi Ngài và thông công với Ngài, con sẽ thoả mãn đến độ không còn lo lắng nữa, bất kể hoàn cảnh bên ngoài thế nào. Lạy Chúa Giê-su, con công bố khi sự Tiệc Thánh này Ngài là tất cả những gì con cần để được hạnh phúc và vui thoả trong đời.”

Rồi tôi nói tiếp, “Có nhiều thứ khác con thích sở hữu và vui hưởng. Không có những thứ này con cũng có thể sống được, nhưng con không thể sống nếu không có Ngài. Ngài là nhu cầu số một của con.”

Khi chúng ta bắt đầu hành động như vậy, ma quỷ đâm ra lo sợ. Satan biết nếu chúng ta bước vào mối tương giao mật thiết với Chúa như thế, nó sẽ không còn kiểm soát chúng ta được nữa.

CÔNG BỐ BẰNG HÀNH ĐỘNG

Hỡi các dân, hãy vỗ tay. Hãy reo mừng chiến thắng cho Đức Chúa Trời.

THI THIÊN 47:1

Kinh Thánh dạy chúng ta hãy nhảy múa, chơi nhạc cụ và làm mọi thứ để bày tỏ sự thờ phượng của chúng ta dâng lên Chúa. Chúng ta cần những điều này vì làm như vậy sẽ đem lại sự tự do trong đời sống chúng ta, dâng vinh hiển cho Chúa và giúp ta đánh bại ma quỷ.

Nếu nói, “Thôi đi, Chúa biết tôi cảm nhận thế nào về Ngài. Tôi không muốn phô diễn ra” thì chưa đủ. Nói thế chẳng khác nào nói, “Thôi nào, Chúa biết tôi tin nơi Ngài; nên tôi thật sự không cần làm báp tem nước”. Hay nói, “Chúa biết tôi rất tiếc cho tội lỗi của tôi; nên tôi không cần nhận tội và ăn năn.” Chúng ta thấy làm thế thì thật ngu ngốc thế nào, và tín đồ từ mọi giáo phái đều đồng ý rằng người tin Chúa cần phải chịu báp tem nước và cần ăn năn tội. Nhưng không phải giáo phái nào cũng dạy tín đồ biểu lộ ra sự ngợi khen và thờ phượng.

Trong nhiều năm tôi nhóm một hội thánh, mà điều này hầu như phổ biến khắp thế giới. Chúng tôi hát thánh ca trong mỗi buổi nhóm, nhưng không có biểu hiện gì bên ngoài như vỗ tay, nhảy múa hay đưa tay lên. Sự thật thì nếu ai mà vỗ tay hay nhảy múa gì đó thì bị cho là không “kính nghiêm.” Trong khi đó Kinh Thánh dạy rất nhiều về những biểu lộ này, nhưng cái hội thánh này cùng nhiều hội thánh khác cảm thấy thái độ “kính nghiêm” là cách cư xử “phải đạo” trong buổi thờ phượng. Tất nhiên là chúng

ta cần những thì giờ yên tĩnh và tôn kính, nhưng chúng ta cũng cần bày tỏ tình cảm của chúng ta trong buổi thờ phượng.

Tôi không khuyến khích chuyện gây ồn ào. Chúng ta đều biết có những tín đồ hay “cảm xúc” và họ có thể gây sự chi phối. Chúng ta cần quân bình. Chỉ vì một số tín đồ quá cảm xúc trong quá khứ mà một số giáo hội hoàn toàn nghiêm cấm bày tỏ bất kỳ cảm xúc nào trong buổi nhóm. Cá nhân tôi tin nếu chúng ta bày tỏ cảm xúc đúng đắn trong buổi ngợi khen và thờ phượng thì chúng ta sẽ không bày tỏ cảm xúc “bậy bạ” chỗ khác. Cảm xúc là một phần con người chúng ta như thân thể, ý chí hay tâm linh. Chúa ban cho chúng ta tình cảm và tình cảm cũng phải được quan tâm như những phần còn lại của con người chúng ta. Chúng ta không để tình cảm điều khiển bởi vì tình cảm được xem là hay thay đổi và không đáng tin, nhưng chúng ta cũng không nên đè nén nó mà sống lành mạnh được.

Khi tôi ngồi trong nhà thờ kể trên, có những lúc cảm xúc dâng tràn trong tôi. Tôi cảm thấy cần bày tỏ ra nhưng không biết bày tỏ sao cho phải đạo. Tôi cho rằng thật là một thảm kịch nếu không dạy cho tín đồ rằng họ được tự do bày tỏ chính mình và tình yêu của họ dành cho Chúa cách quân bình. Sợ mất quân bình mà “bất bình” bỏ hết là sai lầm.

Ai cũng có thể bệnh vực cho giáo hội của mình, “Thôi nào, trước giờ chúng tôi thờ phượng như thế.” Tôi cho rằng thái độ đó không đúng. Chúng ta nên cởi mở để được tăng trưởng, tức được thay đổi. Chúa Giê-su phán Ngài không thể đổ rượu mới vào bầu da cũ, hàm ý một số

“truyền thống” của chúng ta phải ra đi. Những giáo hội này phải “trút bỏ” những cái cũ kỹ và nắm bắt những cái mới. Tri thức và mặc khải luôn tiệm tiến; nếu một công cuộc nào đó cứ đứng yên một chỗ tức là nó đang “chết dần chết mòn.”

Tôi không có ý xét đoán ai; tuy nhiên, Lời Chúa là “cái la bàn” chính xác. Những điều tôi chia sẻ đều có Kinh Thánh hậu thuẫn nên tất cả chúng ta hãy vui lòng thuận phục.

Tôi khích lệ bạn hãy bắt đầu biểu lộ ra khi ngợi khen và thờ phượng Chúa tại nhà nếu bạn nhóm trong một hội thánh mà không chấp nhận việc này giữa hội chúng. Tôi cũng khuyến khích bạn hãy thờ phượng Chúa vì Ngài đáng cho chúng ta tôn thờ.

CÔNG BỐ BẰNG LỜI

Vậy nên, chúng ta hãy nhờ Đức Giê-su mà liên tục dâng lên Đức Chúa Trời tế lễ ca ngợi, tức là kết quả của môi miệng tuyên xưng danh Ngài.

HÊBƠ 13:15

Công bố nơi miệng là một vũ khí quyền năng chống lại kẻ thù. Châm Ngôn 18:21 dạy rằng quyền lực của sự sống và sự chết đều nằm ở lưỡi. Chúng ta nên nói sự sống cho chính mình và sự chết cho kế hoạch huỷ diệt của sa-tan. Chẳng hạn, những lời cảm tạ là thứ tiêu diệt ma quỷ. Nó ghét không muốn nghe một người biết ơn nói về sự tốt lành của Chúa.

Hêbơ 4:12 dạy Lời Chúa sắc hơn gươm hai lưỡi. Tôi

tin một lưỡi để đánh bại satan, còn lưỡi kia để khai mở phước hạnh thiên đàng. Chúng ta được dạy trong Êphêsô 6:17 rằng hãy dùng gươm Thánh Linh, tức là Lời Chúa, cũng là một trong những vũ khí cần mặc vào để đánh trận thuộc linh cách hiệu quả.

Tác giả Thi Thiên Đavít thường tuyên bố như vậy, **Tôi sẽ nói về Chúa, Ngài là nơi nương náu tôi và là đồn lũy tôi, cũng là Đức Chúa Trời tôi, tôi tin cậy nơi Ngài!** Có lẽ chúng ta phải thường xuyên tự hỏi, “Tôi nói về Chúa như thế nào?” Chúng ta cần NÓI ra, chứ không chỉ nghĩ thôi. Có người nghĩ, “Tôi tin tất cả những điều tốt lành nói về Chúa, nhưng có phải những gì bạn nói giúp ích cho bạn không?” Người ta thường cho là mình tin điều gì đó, nhưng miệng họ lại lời trái ngược.

Chúng ta cần nói lớn tiếng. Chúng ta cần làm việc này đúng lúc và đúng chỗ, nhưng chúng ta cần đảm bảo là chúng ta nói ra. Hãy để những lời công bố thành một phần trong giờ thông công với Chúa. Tôi thường đi bộ vào buổi sáng. Tôi cầu nguyện, ca hát và công bố Lời Chúa lớn tiếng. Tôi thường nói như vậy, “Chúa ở về phía tôi. Tôi có thể làm bất cứ điều gì Ngài giao cho tôi làm.” Hoặc tôi nói, “Chúa là tốt lành và Ngài có kế hoạch tốt lành cho đời sống tôi. Phước hạnh sẽ đuổi theo tôi và tràn ngập trong đời sống tôi.” Đối với tôi, công bố như thế chẳng khác nào lấy gươm bén đâm vào satan.

Hãy nói thành tiếng lời cảm tạ, lời ngợi khen và thờ phượng của bạn. Hãy hát lớn tiếng những bài thánh ca nào ngập tràn sự ngợi khen và thờ phượng. Hãy “ra tay” hành động chống lại ma quỷ!

SỨC MẠNH CÁNH TAY ĐƯA LÊN

Lạy Đức Chúa Trời, chính Ngài là Đức Chúa Trời của tôi, tôi tha thiết tìm kiếm Ngài. Linh hồn tôi khát khao Chúa, thể xác tôi mong ước Ngài. Như mảnh đất khô khan, nứt nẻ, không có nước. Như tôi đã thấy Ngài trong nơi thánh, để chiêm ngưỡng quyền năng và vinh quang Ngài. Vì tình yêu thương của Ngài quý hơn mạng sống, môi tôi sẽ ca ngợi Ngài. Như vậy, tôi sẽ ca tụng Ngài trọn đời, tôi sẽ nhân danh Ngài đưa tay lên cầu khẩn.

THI THIÊN 63:1-4

Cửa lễ và Cơ Đốc Giáo trước giờ liên hệ nhau. Trong Cựu ước, luật pháp đòi hỏi phải dâng đủ thứ của lễ. Đavít nói về việc **đưa tay lên như của lễ ban chiều** trong Thi Thiên 141:2.

Có một số câu Kinh Thánh khác nói về việc đưa tay lên. Dường như là chúng ta sẽ tự động đưa tay khi ở trong sự hiện diện của Chúa. Đối với tôi, đó là cách bày tỏ sự ngưỡng mộ, sự tôn kính và sự đầu phục. Chúng ta nên liên tục dâng mình cho Chúa và cho kế hoạch của Ngài dành cho chúng ta.

Bạn có thể đưa tay và ngợi khen Chúa suốt cả ngày. Ngay cả tại sở làm, bạn cũng có thể vào phòng tắm để vài phút ngợi khen Chúa. Khi chúng ta đầu phục Chúa, Chúa sẽ kiểm soát. Ngài là Đấng lịch sự và sẽ không áp đặt ý Ngài lên chúng ta. Ngài chờ chúng ta để cho Ngài biết là chúng ta tin cậy Ngài. Tôi khích lệ bạn hãy bắt đầu đưa tay lên và dâng lời ngợi khen Chúa. Làm thế không chỉ chúc tụng Chúa mà cũng giúp đánh bại ma quỷ và bạn cũng cảm thấy thoải mái hơn.

Ai mà cả đời theo Chúa chưa hề đưa tay lên ngợi khen và thờ phượng Chúa có thể cần một sự khai phóng mạnh mẽ những cảm xúc bị dồn nén; tâm linh chúng ta khao khát thờ phượng Chúa cách mãnh liệt và hăng hái nhưng vẫn còn có cái gì đó thiếu thiếu trong đời sống thuộc linh cho đến khi chúng ta đưa tay lên ngợi khen Chúa. Tôi đã tin Chúa nhiều năm rồi tôi mới đưa tay ngợi khen và thờ phượng Chúa. Tôi khao khát được tự do ngợi khen và thờ phượng Chúa, nhưng tôi được dạy dỗ đúng mức để biết tôi cần làm gì.

NGHĨ NGÔI ĐỂ NGỢI KHEN

Mỗi ngày tôi ca ngợi Chúa bảy lần. Vì các phán quyết công chính của Ngài.

THI THIÊN 119:164

Tôi nghĩ không gì tôn cao Chúa cho bằng thỉnh thoảng chúng ta ngưng giữa chừng công việc đang làm để đưa tay lên thờ phượng Chúa, hoặc để ít thời gian quỳ xuống trước mặt Chúa và thưa, “Chúa ơi, con yêu Ngài.” Trong câu Kinh Thánh được trích ở trên, tác giả thi thiên nói mỗi ngày ông để thời gian ngợi khen Chúa bảy lần.

Lấy thí dụ về một thương gia, có thể là một vị giám đốc công ty lớn. Há không tuyệt vời nếu hai hoặc ba lần mỗi ngày ông đóng cửa văn phòng, quỳ gối xuống và dâng lời, “Chúa ơi, con muốn dành ít thì giờ để thờ phượng Ngài. Cha ơi, tất cả những điều Ngài ban cho con – công việc làm ăn, tài chánh, thành công – đều là phước hạnh, nhưng con chỉ muốn thờ phượng Ngài, muốn tôn cao Ngài. Ngài thật tuyệt vời. Con yêu Ngài. Ngài là mọi điều

con cần. Cha ơi, con thờ phượng Ngài. Giê-su ơi, con thờ phượng Ngài. Thánh Linh ơi, con thờ phượng Ngài.”

Tôi tin rằng nếu thương gia đó làm vậy, anh ta sẽ không bao giờ phải lo về việc kinh doanh, tài chánh hay thành công. Tất cả những điều đó đã được Chúa an bài.

Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, rồi Ngài sẽ ban thêm cho các con mọi điều ấy nữa.

MATTHƠ 6:33

Một người nội trợ cũng sẽ có những ngày kết quả, bình an nếu cô ta để thì giờ làm vậy. Không ai mà không được ích lớn từ việc nghỉ một chút để ngợi khen Chúa.

Ngoài việc nghỉ ngơi để ngợi khen Chúa, chúng ta cũng nên làm như tôi đề nghị, bất cứ khi nào chúng ta cảm thấy căng thẳng, đuối sức, bối rối hay muốn bỏ cuộc. Ngợi khen Chúa sẽ làm chúng ta tươi mới. Xin nói thêm lần nữa, hành động ca ngợi Chúa như thế bày tỏ sự lệ thuộc hoàn toàn của chúng ta nơi Chúa. Chúng ta phải nhớ là Ngài phán, . . . **Ngoài Ta các con chẳng làm chi được** (Giăng 15:5).

TẠI SAO PHẢI QUỖ XUỐNG?

Sau khi Đa-ni-ên nghe tin vua đã ký sắc chỉ, ông về nhà, lên một phòng trên cao, nơi có cửa sổ mở hướng về thành Giê-ru-sa-lem, quỳ gối cầu nguyện và ca ngợi Đức Chúa Trời của ông, như ông vẫn làm trước nay, mỗi ngày ba lần.

ĐANIÊN 6:10

Tại sao chúng ta quỳ xuống? Chúng ta làm vậy là chúng ta hạ mình. Chúng ta muốn nói với Chúa qua hành động của chúng ta, “Chúa ơi, con tôn kính Ngài và tôn vinh Ngài. Ngài là tất cả và ngoài Ngài con chẳng là gì cả. Con chẳng làm gì cho phải lẽ nếu không có Ngài. Nếu Ngài không giúp con, con sẽ chết mất bởi vì không ai khác giúp con được ngoài Ngài.”

Bạn còn nhớ câu chuyện Đaniên trong hang sư tử không? Kẻ thù của ông ganh tị ông cùng địa vị cao trọng của ông trong vương quốc. Bởi vì Đaniên là một người công chính, nên kẻ thù biết không có cách gì để kiện cáo ông về một hành vi sai trật nào. Họ tìm ra cách hù dọa để tố cáo thì giờ ở riêng của ông với Chúa. Họ thuyết phục vua ra sắc lệnh trong vòng ba mươi ngày, hễ ai bị bắt vì kêu cầu bất cứ thần nào hay người nào khác trừ vua sẽ bị ném vào hang sư tử.

Kẻ thù Đaniên biết ông có thói quen vào phòng cầu nguyện ba lần một ngày, mở cửa sổ hướng về Giê-ru-sa-lem, quỳ gối, cầu nguyện và thờ phượng Chúa.

Đaniên không chịu thoả hiệp về sự thờ phượng Chúa của ông. Hôm sau ông cũng thờ phượng Chúa theo cách đó, kẻ thù bắt quả tang và đem ông đến trước vua. Vua không có lựa chọn nào ngoài trừ ném ông vào hang sư tử. Tôi thích câu chuyện ở chỗ này nói ông mở cửa sổ phòng ra cầu nguyện như ông vẫn làm thường xuyên. Nói cách khác, ông không tìm cách giấu giếm sự cầu nguyện. Ông kính sợ Chúa hơn sợ con người.

Đaniên đã phải vào hang sư tử, nhưng đêm đó ông đã ngủ ngon và hôm sau ông ra khỏi hang mà không bị hề hấn gì vì Chúa đã bịt miệng sư tử. Thay vì ông bị sư tử xé

xác, kẻ thù của ông bị ném vào hang sư tử và bị xé xác.

Nếu bạn và tôi thờ phượng Chúa khi kẻ thù âm mưu làm hại chúng ta thì như Đaniên, chúng ta sẽ thoát khỏi mà không bị hề hấn gì.

QUỖI XUỐNG ĐỂ ĐƯỢC NHẮC LÊN

Đức Giê-su cùng môn đệ đến bờ biển bên kia thuộc địa phận của người Giê-ra-sê. Một người bị tà linh ám từ nghĩa địa chạy ra đón khi Ngài vừa bước ra khỏi thuyền. Hắn sống nơi mồ mã, dù dùng dây xích cũng không ai xiềng hắn được. Đã nhiều lần bị cùm, bị xích, song hắn bẻ xích phá cùm, chẳng ai trị nổi. Suốt ngày đêm hắn lang thang nơi nghĩa địa và trên đồi hoang, la hét và lấy đá rạch mình. Khi thấy Đức Giê-su từ đằng xa hắn chạy đến quỳ lạy Ngài,

MÁC 5:1-6

Có lẽ bạn nghĩ bạn có nan đề, nhưng chúng chẳng là gì so với nan đề mà con người đáng thương này có. Nhưng hãy để ý điều ông làm ngay khi thấy Chúa Giê-su – ông chạy đến và quỳ gối thờ phượng Ngài. Phần sau của câu chuyện là Chúa Giê-su đuổi một quân đội quỷ ra khỏi ông và ông đi về nhà hoàn toàn được tự do.

Dù bạn có bao nhiêu nan đề đi nữa, nếu bạn quỳ gối hay sấp mặt xuống đất thờ phượng và tôn thờ Ngài thường xuyên, tôi hứa với bạn là Ngài sẽ đem bạn từ chỗ thất bại đến chỗ chiến thắng.

Chúng ta không chỉ muốn thờ phượng Chúa khi phép lạ xảy ra, và lúc đó chúng ta cảm thấy thích thú và muốn thờ phượng. Đó là thời gian tốt để thờ phượng Chúa, nhưng chúng ta cũng cần đặc biệt thờ phượng Ngài trong

những lúc khó khăn.

Có lần Chúa phán với tôi rằng lý do phần lớn nhiều tín đồ cứ khốn đốn luôn vì lúc khốn đốn họ mới tìm kiếm Ngài. Ngài phán với tôi, “Joyce con, nếu con tìm kiếm Ta như thể là lúc nào con cũng khốn đốn thì con sẽ không nhiều khốn đốn trong đời con.”

Dân Y-sơ-ra-ên phí nhiều năm trong sa mạc, là nơi Chúa tìm cách dạy họ làm điều ngay thẳng. Như tôi đã nói rồi, họ để bốn mươi năm để đi một hành trình mất mười một ngày. Khi họ khốn đốn thì họ tìm kiếm Chúa nhưng khi họ được phước thì họ quên bẵng Ngài. Chúa đã cho phép kẻ thù cai trị họ bởi vì họ không tìm kiếm Ngài, và rồi sau đó họ tìm kiếm Ngài. Trong Phục Truyền 8:2 chúng ta đọc, **“Phải nhớ rằng trong bốn mươi năm CHÚA, Đức Chúa Trời anh chị em đã dẫn anh chị em băng qua sa mạc; cho anh chị em gặp bao nhiêu gian nan để thử lòng anh chị em, xem anh chị em có vâng giữ các điều răn của Ngài không.”**

Một trong các điều răn của Ngài dành cho họ là thờ phượng Ngài mọi lúc, nhưng nhiều người trong số họ không học được bài học này; vì vậy, họ đã không được vào xứ hứa. Thật ra, chỉ có hai người trong số gần hai triệu người ban đầu rời Ai-cập mới bước vào xứ hứa. Chuyện này hết sức đau buồn và gây sốc. Chúng ta có lẽ nghĩ, “Sao lại có chuyện đó được?” Tuy nhiên, trong thực tế ngày nay có bao nhiêu tín đồ bạn biết đã thực sự sống đắc thắng thường xuyên? Sống đắc thắng không có nghĩa là không có nan đề mà là có niềm vui và bình an giữa lúc có nan đề. Đắc thắng là liên tục kết quả cho Nước Chúa, ngay cả khi cá nhân chúng ta trải qua những khó khăn.

CHÚA phán như vậy: Khốn cho kẻ tin cậy loài người, dựa vào người phàm làm sức mạnh, và trở lòng lìa bỏ CHÚA. Kẻ ấy giống như cây bách xù trong đồng hoang, mọc nơi sỏi đá trong sa mạc, nơi đất mặn, không người ở. Người ấy không hề nhận thấy phúc lành. Phước cho người tin cậy CHÚA, có CHÚA làm nguồn tin cậy mình. Người ấy giống như cây trồng gần nước, đâm rễ bên dòng sông, không sợ nắng hạ đến, lá vẫn xanh tươi, gặp năm hạn hán cũng chẳng lo, không ngừng ra trái.

GIÊRÊMI 17:5-8

Những câu Kinh Thánh này nói người nào thường xuyên tìm kiếm Chúa và không nhờ con người giải quyết nan đề của mình sẽ vững vàng. Suốt năm hạn hán, người đó sẽ cứ kết quả dồi dào. Tôi tin đây là điều quan trọng chúng ta cần làm để trở thành một chứng nhân kết quả. Nếu satan có thể dùng sự tấn công của nó kiểm soát hành vi của chúng ta, nó sẽ tấn công liên tục. Ngược lại, nếu chúng ta cứ ở trong trạng thái mà Chúa muốn chúng ta ở thì dù kẻ thù có tấn công chúng ta thế nào, chúng ta vẫn cứ bày tỏ qua hành vi của chúng ta rằng đức tin nơi Chúa không chỉ sản sinh ra hành vi đúng mà còn mang lại bình an và vui mừng. Đời sống chúng ta sẽ thành muối và ánh sáng; người khác sẽ thèm những gì chúng ta có; và họ sẽ mở lòng cho chúng ta chia sẻ đức tin với họ.

Khi chúng ta thường xuyên đặt Chúa hàng đầu, khi chúng ta thờ phượng Ngài và để thì giờ quỳ gối trước mặt Ngài, Ngài sẽ luôn nhắc chúng ta lên.

Chương

9

Thờ Phượng Và Thay Đổi

Khi Phê-rô đang nói, một đám mây sáng rực che phủ họ. Kia, từ đám mây có tiếng phán: Đây là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta hoàn toàn. Hãy nghe theo Người!

MATTHIƠ 17:5

Ở chương trước, chúng ta đọc thấy Chúa Giê-su đã đem ba môn đồ lên núi cầu nguyện và khi Ngài đang thờ phượng Chúa thì Ngài được biến hoá ngay trước mắt các môn đồ. Trong câu Kinh Thánh này ở chương này, chúng ta thấy Chúa Cha nói với các môn đồ về Chúa Giê-su lúc đó : **Này là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta mọi đàng.**

Tôi tin rằng ai muốn được mạnh mẽ trong Chúa cần nghe Chúa phán những lời này với mình. Là con yêu dấu của Chúa, mỗi chúng ta cần biết Chúa đẹp lòng mỗi cá nhân chúng ta.

Điều tôi ước ao và cầu nguyện là khi bạn đọc xong sách này, bạn sẽ biết Chúa đẹp lòng bạn.

Tôi viết vậy vì biết rằng có lẽ bạn không thể chấp nhận sự thật này : “Ồ không, Chúa không thể đẹp lòng

cách hành xử của tôi.”

Chúa đẹp lòng bạn không phải vì bạn làm mọi việc đều đúng. Ngài đẹp lòng bạn vì bạn tin cậy nơi Chúa Giê-su, Đấng đã làm mọi việc đúng cho bạn.

CHÚA GIÊ-SU ĐÃ LÀM GÌ CHO CHÚNG TA

Đức Chúa Trời đã làm cho Chúa Cứu Thế, Đấng vốn chẳng biết tội lỗi, trở nên tội lỗi vì chúng ta để nhờ ở trong Chúa Cứu Thế chúng ta trở nên công chính trong Đức Chúa Trời.

2 CÔRINH TÔ 5:21

Tôi nghĩ phần lớn chúng ta không hiểu khái niệm Chúa Giê-su là Đấng thay thế của chúng ta. Điều này có nghĩa là Ngài thế chỗ chúng ta và gánh chịu mọi điều chúng ta đáng phải chịu để chúng ta được ở chỗ của Ngài và hưởng mọi điều mà Ngài đáng hưởng.

Lấy thí dụ về một giáo viên. Nếu người giáo viên này vắng một ngày ở trường, vị giáo viên khác dạy thế cho giáo viên vắng ngày hôm đó. Nếu giáo viên dạy thế đủ tiêu chuẩn và hoàn thành nhiệm vụ thì giáo viên vắng đó không cần phải dạy lại và giảng giải lại tất cả bài vở lúc người này vắng mặt – người giáo viên dạy thế đã dạy hết cho vị này rồi.

Chúa Giê-su là Đấng thay thế của chúng ta. Nhờ những gì Ngài đã làm cho chúng ta, chúng ta được trở thành **kẻ kế tự của Đức Chúa Trời, và đồng kế tự với Chúa Cứu Thế** (Rô 8:17). Kinh Thánh nói chúng ta là người thắng hơn bội phần nhờ Đấng yêu thương và phó mình vì chúng ta (Rô 8:37).

Bạn có biết thắng hơn bội phần đối với mỗi cơ đốc nhân có nghĩa là gì không? Có nghĩa là Chúa Giê-su đã chiến thắng và chúng ta nhận được sự chiến thắng đó.

Bạn có biết trở thành kẻ kế tự với Đức Chúa Trời và đồng kế tự với Chúa Cứu Thế có nghĩa là gì không? Có nghĩa là Chúa Giê-su đã làm mọi điều cần thiết để trở nên Đấng kế tự và sở hữu mọi sự của Đức Chúa Cha - và rồi Ngài quay sang chúng ta và phán, “Bây giờ nếu con tin nơi Ta, con là người đồng kế tự với Ta.” Nhờ đức tin, chúng ta nhận mọi sự Chúa Giê-su kiếm được và đáng được.

Nếu tôi thừa kế một số tiền, các con tôi sẽ tự động trở thành những kẻ đồng kế tự với tôi trong gia tài của tôi. Đây chính là điều xảy ra cho chúng ta; Chúa Giê-su đã trở thành Đấng kế thừa mọi sự Cha có, và nhờ thế chỗ chúng ta, Ngài làm cho chúng ta thành kẻ đồng kế tự mọi sự với Ngài.

Nếu chúng ta thật sự hiểu Chúa đã làm mọi sự cho chúng ta qua công tác thay thế của Chúa Giê-su, chúng ta sẽ bắt đầu sống trong niềm vui và bình an tràn đầy mà Chúa định cho chúng ta. Chúng ta sẽ rất sung sướng vì được cứu rỗi - nếu chúng ta thật sự hiểu việc được cứu rỗi có nghĩa là gì.

Ý NGHĨA SỰ CỨU RỖI

Trong Luca 10:20 Chúa Giê-su bảo các môn đồ, “Dầu vậy, chớ mừng vì các quỷ phục các ngươi; nhưng hãy mừng vì tên các con đã ghi trên thiên đàng.”

Tôi tin mức độ vui mừng của tín hữu liên hệ trực tiếp

với mức độ hiểu biết sâu nhiệm về ý nghĩa của việc được cứu rỗi. Sự cứu rỗi nghĩa là vì chúng ta tin nơi Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời, chúng ta được cứu khỏi hoả ngục, khỏi đoán phạt, khỏi tội lỗi và định tội. Nó cũng có nghĩa là vì bản chất của Chúa Toàn Năng được đặt trong lòng chúng ta, và vì trong tâm linh chúng ta có hạt giống bất diệt của Chúa, nên chúng ta biết chắc chúng ta sẽ thay đổi.

Ai được Đức Chúa Trời sinh ra thì không phạm tội, vì bản chất của Ngài ở trong người ấy. Người ấy không thể phạm tội vì đã được Đức Chúa Trời sinh ra.

1 GIĂNG 3:9

Kinh Thánh nói nhờ những gì Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta trên thập tự, nên sự chết đã bị nuốt đi trong sự sống. Bất cứ điều gì trong xác thịt chúng ta mà dính dáng đến sự chết sẽ không mạnh đủ để chống cự Chúa Đáng ban cho sự sống trong chúng ta.

Bởi vì bạn và tôi có sự sống của Chúa trong lòng, chúng ta thay đổi mỗi ngày, và kẻ thù không làm gì được với chúng ta. Chúa đang tác động trong chúng ta, hoàn tất những gì Ngài đã khởi làm.

Khi ma quỷ bắt đầu kiện cáo chúng ta và tìm cách làm chúng ta cảm thấy mình xấu xa, chúng ta nên nói với nó, “Hỡi satan, ngươi là kẻ nói dối. Ta đang tăng trưởng tâm linh mỗi ngày. Ta sẽ mềm mại hơn. Ta sẽ yêu thương người khác càng hơn. Ta sẽ quan tâm và rộng rãi hơn. Tôi sẽ dâng hiến nhanh hơn khi Chúa bảo ta dâng. Ta sẽ vui mừng, tử tế và thương xót hơn, dịu dàng và bình an

hơn mỗi ngày - hồi ma quỷ, người không làm gì được đâu. Chúa ở trong ta; Ngài đang thay đổi ta! Người có thể cho ta là đồ xấu xa bỏ ổi thể nào đi nữa, ta sẽ nói cho người biết ta là ai trong Chúa.”

Giữa lúc ma quỷ kiện cáo, chúng ta nên nói, “Chúa ơi, con cảm ơn Ngài vì Ngài đang thay đổi con. Con thờ phượng Ngài. Con tôn cao Danh Ngài. Không ai giống như Ngài. Con yêu Ngài, Chúa ơi. Con yêu Ngài; con yêu Ngài; con yêu Ngài.”

SỨC MẠNH LỜI NGỢI KHEN CÁ NHÂN

Riêng phần con, khi cầu nguyện, hãy vào phòng riêng đóng cửa lại, cầu nguyện với Cha con, là Đấng ở trong nơi kín đáo và Cha con, là Đấng thấy trong nơi kín đáo ấy, sẽ thưởng cho con.

MATTHIƠ 6:6

Tôi thành thật tin rằng nếu bạn quỳ xuống đầu thờ phượng Chúa như cách Đavít đã làm, bạn sẽ thấy nhiều điều kỳ diệu xảy ra trong đời sống bạn. Bạn sẽ kinh nghiệm sự tự do khỏi sự trói buộc.

Như Chúa Giê-su truyền bảo chúng ta, có một số việc chúng ta nên làm chỗ riêng tư. Có những lúc tôi vào phòng riêng, đóng cửa lại, nhảy múa và thờ phượng trước mặt Chúa, đôi khi thì tôi òa khóc và đôi khi thì tôi bật cười. Nếu ai đó thấy tôi, chắc họ nghĩ tôi cần bị xiềng lại. Ở chỗ riêng tư, tôi cười khóc thoải mái mà không sợ ai dòm ngó; tôi không cần phải lo nghĩ đến việc làm phiền lòng hay làm vấp phạm ai.

Nếu bạn làm thế trước mọi người, người đời sẽ cho bạn là khùng điên. Họ không hiểu bạn cảm nhận như thế nào vì họ không tin Chúa như bạn tin. Tuy nhiên, bạn có thể làm thế ở chỗ riêng tư, giữa bạn với Chúa mà thôi; rồi bạn sẽ thấy kết quả tốt đẹp phát triển trong đời sống bạn. Kết quả có được là nhờ Chúa thấy những gì bạn làm, chứ không phải con người thấy bạn làm.

Tôi tin tất cả chúng ta cần bước vào chỗ riêng tư và vui mừng trước mặt Chúa, quỳ xuống trước mặt Ngài, đưa tay lên ngợi khen Ngài, và nếu cần thiết chúng ta cũng nên khóc trước mặt Chúa. Thờ phượng và ngợi khen không nên bó hẹp ở buổi nhóm hội thánh.

Tôi thờ phượng Chúa cách công khai khi tôi nhóm với các tín hữu khác đang thờ phượng Chúa, và tôi cũng thờ phượng một mình ở nhà. Cả ngợi khen và thờ phượng ở chỗ riêng tư cũng như ở hội thánh đều rất quan trọng. Tôi khích lệ bạn hãy thường xuyên thờ phượng Chúa cả hai nơi.

TÔI PHẢI LÀM GÌ ĐỂ ĐẸP LÒNG CHÚA ?

Họ thưa: Chúng tôi phải làm gì để được làm việc của Đức Chúa Trời? Đức Giê-su đáp : Làm việc Đức Chúa Trời là tin Đấng mà Ngài sai đến.

GIĂNG 6:28-29

Chúa đang thay đổi tôi, và Ngài cũng đang thay đổi bạn. Và Ngài cũng đẹp lòng chúng ta. Chúng ta chưa đến nơi phải đến, nhưng cảm tạ Chúa chúng ta không còn như xưa nữa. Chúa nhìn thấy sự tiến bộ của chúng ta, chứ

không chỉ nhìn chúng ta đã tiến bộ được bao xa.

Trong Giảng chương 6 ghi một số người hỏi Chúa Giê-su, “Chúng tôi phải làm gì để làm công việc của Đức Chúa Trời?” Ý họ muốn hỏi Ngài là : “Chúng tôi phải làm gì để đẹp lòng Đức Chúa Trời?”

Chúa Giê-su trả lời khi phán, “Hãy tin.”

Ý Chúa Giê-su muốn nói với họ khi Ngài phán hãy tin là họ phải tin những gì Kinh Thánh nói về Ngài.

Kinh Thánh nói gì với chúng ta về Chúa Giê-su? Kinh Thánh nói Ngài là Đấng không biết tội lỗi đã trở nên tội vì chúng ta để chúng ta được trở nên sự công chính của Đức Chúa Trời ở trong Ngài. (2Cô 5:21). Như đã thấy, Kinh Thánh cũng cho biết Ngài đang thay đổi chúng ta, và chúng ta ngày càng kinh nghiệm sự vinh hiển ở mức độ lớn hơn. (2Cô 3:18). Kẻ thù của chúng ta bị đánh bại từng bước một (Phục Truyền 7:22). Sự thay đổi là một tiến trình cần thời gian.

Nếu tất cả những chuyện này là thật, vậy sao chúng ta thấy khó tin rằng mỗi ngày chúng ta đang được thay đổi và rằng nhờ quyền năng Thánh Linh ngự trong chúng ta, chúng ta đang được biến đổi và biến hoá? Phải tin rồi mới thấy - đó là cách mọi sự vận hành trong cơ chế của Đức Chúa Trời. Ở đời này chúng ta được dạy là tin điều mình thấy, nhưng Chúa thì dạy chúng ta hãy tin điều Ngài phán, và rồi chúng ta sẽ thấy.

Sống trong xác thịt, chúng ta thường hỏi, “Mình sẽ làm gì đây?” Chúng ta phải học biết rằng công việc Chúa giao cho chúng ta là thuộc linh – nên chúng ta phải tin.

Chúng ta là “người có đức tin” (believers) chứ không phải “người có thành tích.” (achievers). Chúng ta tin, rồi Thánh Linh sẽ tác động trong chúng ta.

Chúng ta phải bước vào sự yên nghỉ của Chúa và tin Ngài đang làm việc thay cho chúng ta (Êph 4:3,10,11). Ngài hiện ngai ở các nơi trên trời, và chúng ta đồng ở trong Ngài. (Êph 2:6). Ngai xuống tức là yên nghỉ. Chúa Giê-su đang chờ đợi Cha khiến mọi kẻ thù phục dưới bệ dưới chân Ngài (Êph 1:13). Chúng ta cũng chờ điều tương tự xảy ra trong đời sống chúng ta. Mỗi ngày chúng ta càng tiến gần sự đắc thắng hơn. Halêlugia!

Khi chúng ta ngợi khen Chúa trước khi nhìn thấy sự thay đổi, chúng ta muốn nói bằng hành động rằng chúng ta tin. Chúng ta bước vào sự yên nghỉ của Ngài; chúng ta được ngai xuống và chờ đợi Ngài khiến kẻ thù phục dưới bệ chân chúng ta. Khi chúng ta ngợi khen Chúa suốt thời gian chờ đợi, chúng ta muốn tuyên bố rằng chúng ta tin chúng ta đã chiến thắng rồi, và chúng ta chỉ chờ nhìn thấy nó tỏ bày ra. Chúng ta đưa ra bằng cứ rằng chúng ta tin cuộc chiến là của Chúa.

Chương

10

Thờ Chúa Với Lương Tâm Thánh Sạch

Ta tạ ơn Đức Chúa Trời là Đấng ta phụng sự với lương tâm trong sạch như tổ tiên ta đã làm. Ta nhớ mãi không bao giờ quên con mỗi khi ta khẩn nguyện ngày đêm.

2TIMÔTHÊ 1:3

Thờ phượng thật phải phát ra từ tấm lòng của người thờ phượng. Thờ phượng không phải là một cung cách được huấn luyện. Chúa quan tâm đến tấm lòng con người hơn mọi điều khác. Nếu tấm lòng không thánh sạch thì không điều gì đến từ con người mà Chúa chấp nhận.

Bất kỳ công việc nào được dâng lên với động cơ không trong sạch đều không được chấp nhận, nên sự thờ phượng giả tạo không đến từ tấm lòng thánh khiết và lương tâm thanh sạch.

Lương tâm quả là người bạn thân của chúng ta và là nguồn cứu giúp không ngừng cho tin hữu để nhận biết điều gì đẹp lòng Chúa và điều gì không đẹp lòng Ngài. Lương tâm là người thầy giỏi nhất mà một người có trong đời, và nó được định để dạy dỗ chúng ta biết ý Chúa.

Lương tâm được soi sáng bởi Lời Chúa; vì thế ta càng

học Lời Chúa, lương tâm ta càng nhạy bén hơn. Có những điều mà trước đây vài năm tôi cảm thấy ít hoặc không bị cáo trách gì cả thì bây giờ tôi bị cáo trách điều đó sai. Dù tôi tin Chúa lúc chín tuổi, nhưng tôi chỉ trở thành cơ đốc nhân dưng mình thật sự vào năm 1976. Tôi tưởng tôi là người trưởng thành thuộc linh từ lúc tin Chúa đến năm 1976, nhưng không tăng trưởng gì bao nhiêu khi so với những điều tôi kinh nghiệm từ quãng thời gian đó trở đi.

Lý do chính tôi được thay đổi là lúc tôi bắt đầu nghiên cứu Lời Chúa vào năm 1976 sau khi Thánh Linh đầy dẫy đời sống tôi cách mới mẻ. Dù tôi đã được tái sinh trước đó rồi, nhưng tôi chưa được đầy dẫy Thánh Linh. Tôi có Thánh Linh trong đời sống tôi, nhưng như tôi thường giảng, “Thánh Linh chưa có tôi.”

Tôi sống thoải hiệp. Tôi sống “nửa đời nửa đạo.” Tôi là tín đồ hâm hâm. Tôi tin Chúa đủ để không xuống hoả ngục nhưng chưa đủ để sống đắc thắng. Rõ ràng là Chúa Giê-su không đến ngự từng chút một nên tôi đã nhận Ngài hoàn toàn rồi, nhưng vấn đề là Ngài chưa nhận hoàn toàn của tôi. Vì thế, tôi vẫn còn xác thịt và không làm nhân chứng tốt cho chính nghĩa của Ngài.

LƯƠNG TÂM ĐƯỢC KHAI SÁNG

Trong Chúa Cứu Thế tôi nói thật, tôi không nói dối, lương tâm tôi làm chứng cho tôi trong Đức Thánh Linh rằng

RÔMA 9:1

Chúng ta thấy Phaolô nói đến việc lương tâm ông được Thánh Linh khai sáng. Qua lương tâm mà Phaolô có thể

làm chứng rằng cách cư xử của ông đẹp lòng Chúa, và tôi đoán chắc rằng ông cũng nhận ra khi nào cách cư xử của ông không đẹp lòng Chúa. Đó là nhiệm vụ của lương tâm.

Phaolô nói về tầm quan trọng của việc giữ lương tâm thanh sạch. Một trong những nhiệm vụ chính của Thánh Linh trong đời sống chúng ta là dạy dỗ chúng ta về mọi lẽ thật, cáo trách chúng ta về tội lỗi và thuyết phục chúng ta về sự công chính. (Gi 16:8,13).

Do đó, tôi luôn luôn cố gắng giữ lương tâm không chê trách trước mặt Đức Chúa Trời và loài người.

CÔNG VỤ 24:16

Bởi vì Phaolô đã cố gắng giữ cho lương tâm ông trong sạch, nên chắc hẳn lương tâm rất là quan trọng. Như đã thấy trong 2Timôthê 1:3, Phaolô thờ phượng Chúa với lương tâm trong sạch và thánh khiết. Đây cũng là cách duy nhất chúng ta có thể dâng sự thờ phượng mà được Chúa chấp nhận.

Đối với tôi điều quan trọng là phải làm sáng tỏ vấn đề này. Tôi không muốn dâng Chúa những “cung cách” được gọi là “thờ phượng Chúa” làm phương tiện để nhận sự chiến thắng hay nhận phước hạnh từ Chúa. Ngài chắc chắn sẽ mang đến sự chiến thắng cho đời sống người nào thờ phượng Ngài, nhưng như tôi đã nói trước đây, bạn không phải là người thờ phượng thật nếu sự thờ phượng không được dâng lên từ một tấm lòng thánh khiết và từ một lương tâm thánh sạch.

Nói đơn giản, điều này có nghĩa là chúng ta không thể thờ phượng Chúa cách đúng đắn khi vẫn còn tội lỗi

trong đời sống chúng ta. Sự xưng tội phải có trước sự thờ phượng thật. Chúng ta phải đến gần Chúa với lương tâm thánh sạch. Người có lương tâm tội lỗi không có được bình an. Đức tin của người đó không hiệu quả; vì thế, lời cầu nguyện của người đó cũng không được đáp lời. Hai câu Kinh Thánh sau sẽ làm rõ điểm này:

Giữ vững đức tin và lương tâm tốt. Một số người đã chối bỏ lương tâm nên mất đức tin luôn.

1 TIMÓTHÊ 1:19

Giữ vững huyền nhiệm của đức tin với lương tâm trong sạch.

1 TIMÓTHÊ 3:9

HÃY NÊN TRỌN VẸN

Thế thì, các con hãy toàn hảo [đạt tới sự trưởng thành về sự tin kính trong suy nghĩ lẫn cá tính, đạt đến đỉnh cao của mỹ đức lẫn đức độ – AMP] như Cha các con ở trên trời là Đấng toàn hảo.

MATTHƠ 5:48

Kinh Thánh truyền bảo chúng ta hãy trọn vẹn như Cha chúng ta ở trên trời là trọn vẹn. Nếu chúng ta không hiểu đúng ý này, chúng ta sẽ cảm thấy thất bại và ngay cả run sợ ngay. Bản dịch Kinh Thánh *The Amplified Bible (AMP)* nói rõ hơn. “Toàn hảo” (trọn vẹn) là tình trạng trưởng thành thuộc linh mà chúng ta đều sẽ đạt tới. Chúng ta phải liên tục nhắm tới cái đích toàn hảo xuất phát từ tấm lòng chân thành muốn làm đẹp lòng Chúa,

hàng ngày bỏ lại phía sau những lỗi lầm.

Nói cách khác, tấm lòng có thể toàn vẹn, nhưng hành vi thì chưa vẹn toàn. Chúng ta nên cải thiện luôn và cảm tạ Chúa về điều đó, nhưng chúng ta chưa tới đích. Kinh Thánh nói trong nháy mắt chúng ta thấy đều sẽ được biến hoá. Tôi tin rằng phần nào chưa trọn trong con người chúng ta khi Chúa tái lâm sẽ được làm trọn trong nháy mắt. Nhưng trong lúc chờ đợi, chúng ta cứ tăng trưởng và nhắm tới mục đích phía trước.

ĐƯỜNG TỚI LƯƠNG TÂM SẠCH

Để có lương tâm thánh sạch, ta hoặc là không phạm tội hoặc là xưng tội khi ta phạm tội hay mắc sai lầm. Khi chúng ta trưởng thành thì chúng ta phát hiện ra rằng chúng ta ngày càng ít phạm tội hơn, tuy nhiên, Kinh Thánh dạy một ít men sẽ làm dậy cả đống bột. Ngay cả một tội nhỏ cũng cần được tẩy sạch.

Tăng trưởng mỗi ngày là phước lắm rồi, nhưng tôi tạ ơn Chúa vì món quà ăn năn. 1Giăng 1:9 nói chúng ta có thể thừa nhận tội của chúng ta và xưng nó ra và Chúa là thành tín sẽ tẩy sạch hoàn toàn chúng ta khỏi mọi sự gian ác. Đây quả là một tin mừng! Chúng ta có thể sống trước mặt Chúa với một lương tâm thánh sạch trọn vẹn.

Phaolô sống trước mặt Chúa và con người với lương tâm thánh sạch và trọn vẹn, không phải vì ông chưa từng phạm lỗi lầm bao giờ. Chúng ta biết rõ điều ngược lại mới đúng. Ông đã phạm nhiều lỗi lầm. Ông từng nói ông là người “nặng tội nhất” trong số kẻ có tội và làm chứng rằng ông chưa đạt đến sự trọn lành.

Nhờ hết lòng vâng lời và dùng tới món quà ăn năn khi ông thất bại nên Phaolô đã sống trước mặt Chúa và con người với lương tâm thánh sạch và vì thế ông có thể thờ phượng Chúa cách ngay thẳng và phóng thích đức tin của ông để nhìn thấy nhu cầu của ông được đáp ứng.

Tại sao tôi nói đến sự ăn năn là một món quà? Tôi đã thấy nhiều tín đồ không hề cảm thấy hối hận về tội lỗi của họ, và đây là một việc khủng khiếp. Khi lương tâm bị đã chai lì (cứng cõi), người ta không thể nào cảm nhận sự nghiêm trọng và hậu quả của hành vi sai trật của mình. Do vậy mà chúng ta thấy nên cầu nguyện để có một lương tâm mềm mại trước mặt Chúa.

LÀM GÌ KHI LƯƠNG TÂM CÁO TRÁCH

Cáo trách (conviction) không có nghĩa là định tội (condemn); mà nó chỉ nhằm tỉnh thức người ta ăn năn. Nó được định để giúp bạn và tôi cảm thấy vui nhẹ hơn, chứ không phải nặng nề hơn. Trong nhiều năm tôi không biết được lẽ thật này. Mỗi khi Thánh Linh cáo trách tôi về tội lỗi, tôi cảm thấy mình có tội ngay và tôi bị định tội. Trước đây chuyện này quả là điều khủng khiếp đối với tôi. Tôi là người siêng học Lời Chúa, nên tôi càng học Lời Chúa, tôi càng bị cáo trách về tội lỗi và dường như lúc nào tôi cũng thấy tôi có tội và bị định tội luôn.

Cuối cùng khi tôi hiểu được lẽ thật này thì hôm đó quả là một ngày tuyệt vời cho tôi. Lẽ thật sẽ giải thoát chúng ta, như Giăng 8:32 nói. Bây giờ tôi vui mừng khi tôi cảm thấy bị cáo trách về tội lỗi trong đời sống tôi. Tôi không vui vì tôi đã phạm tội, mà vui vì bây giờ tôi có thể ăn năn tội và xin Chúa giúp tôi vượt qua. Bây giờ tôi có thể phân

biệt khi nào thì satan cố làm cho tôi mặc cảm tội lỗi và khi nào lương tâm tôi, được Thánh Linh khai sáng, thật sự cáo trách tôi.

Bạn phải nhận thức rằng satan là kẻ chuyên dùng luật pháp và là kẻ kiện cáo anh em. Có sự khác biệt giữa những lời buộc tội giả dối của ma quỷ với sự cáo trách thật sự của Chúa.

Tôi thật sự muốn khích lệ bạn đừng làm điều gì mà bạn không thấy bình an khi làm. Hãy để lương tâm của bạn làm người bạn của mình, chứ không phải là căn nguyên gây cho bạn đau khổ. Côlôse 3:15 nói sự bình an là trọng tài trong đời sống chúng ta sẽ giải quyết dứt điểm mọi thắc mắc nảy sinh trong tâm trí chúng ta. Nói cách khác, nếu điều gì thấy bình an thì hãy nghĩ đến, còn nếu thấy không bình an, hãy loại bỏ ngay.

Bị tội lỗi cảm dỗ khác với phạm tội. Cảm dỗ không phải là tội. Chúng ta thấy đều bị cảm dỗ để làm điều sai quấy; satan sẽ bảo đảm là có cảm dỗ. Tuy nhiên, khi chúng ta bị cảm dỗ, chúng ta có thể kêu cầu Thánh Linh giúp chúng ta chống cự. Đừng cố gắng chống cự bằng sức riêng; hãy xin Thánh Linh giúp đỡ. Ngài luôn bên cạnh giúp bạn bất cứ điều gì bạn cần trong đời.

VÍ DỤ TỪ ĐỜI SỐNG VUA ĐAVÍT

Phước cho người nào có sự vi phạm được tha thứ, tội lỗi mình được khoả lấp. Phước cho người nào CHÚA không quy tội ác cho, và trong tâm linh không có sự gian dối. Khi tôi nín lặng, xương cốt tôi tiêu mòn, và rên siết suốt ngày. Vì ngày đêm tay Ngài đè nặng trên tôi, sinh lực tôi tiêu hao. Như sương gặp nắng hạ. Tôi đã thú tội cùng Ngài, không giấu tội ác tôi. Tôi

nói: Tôi sẽ xưng các sự vi phạm tôi cùng CHÚA, và Ngài đã tha thứ tội lỗi gian ác tôi. Vì vậy, hết thấy những người trung tín, hãy cầu nguyện cùng Ngài đang khi có thể gặp được. Dù khi có nước lụt lớn dâng lên, cũng không đụng đến người. Ngài là nơi trú ẩn cho tôi, Ngài gìn giữ tôi khỏi hoạn nạn, Ngài bao phủ tôi bằng những bài ca giải cứu.

THI THIÊN 32:1-7

Vua Đavít vô cùng khốn khổ cho đến khi ông ăn năn tội lỗi của ông. Các câu trên cho thấy rõ niềm vui của ông chỉ trở lại sau khi ông ăn năn. Vua Đavít đã phạm tội ngoại tình với bà Bát-sê-ba rồi giết chồng bà. Một năm trôi qua mà ông vẫn phớt lờ vụ việc. Có lẽ ông đã làm điều mà tất cả chúng ta hay bị cám dỗ để làm khi phạm tội – ông tìm cách bào chữa và bị lừa dối bởi chính lập luận của ông. Có lẽ phần lớn chúng ta không đối diện với tội trọng như Đavít. Nhưng tội là tội, và tội lỗi để lại cho chúng ta hậu quả giống nhau dù đó là tội lớn hay tội nhỏ. Vấn đề là cho đến khi chúng ta thừa nhận tội lỗi, xưng ra và ăn năn (tức quay khỏi nó hoàn toàn và đi hướng khác) thì chúng ta không thể nào thờ phượng Chúa phát xuất từ tấm lòng thánh khiết hay với lương tâm trong sạch.

Để ý trong câu 7 Đavít nói giờ đây Chúa lấy bài ca giải cứu mà vây phủ ông. Sau khi xưng tội, ông ca hát và hô to. Đối với tôi đó chính là ngợi khen và thờ phượng.

TỐT NHẤT LÀ VÂNG LỜI

Tỉ lệ không vâng lời Chúa của những tín đồ xưng mình là cơ đốc nhân quả là gây sốc thật sự. Chắc có lẽ bạn nhận ra là chúng ta đang gặp phải sự suy thoái đạo đức

trầm trọng trong xã hội ngày nay. Là cơ đốc nhân, theo như lời Chúa phán, chúng ta còn ở trong thế gian nhưng chúng ta không được thuộc về thế gian. Sự khác biệt giữa người đời và người tin Chúa có thể nói đơn giản như thế này. Người đời thì tự lèo lái cuộc đời họ. Họ muốn làm điều họ muốn làm hay cảm thấy thích làm, bất kể điều đó ảnh hưởng đến người khác như thế nào, hay bất kể có được Chúa đồng ý hay không.

Ngược lại, cơ đốc nhân được bảo phải bước đi theo ý Chúa. Họ phải được Thánh Linh dẫn dắt, hướng dẫn và kiểm soát vì Ngài luôn dẫn chúng ta vào ý muốn Chúa.

Có hàng khối vấn đề phát sinh mỗi ngày đòi hỏi phải quyết định. Lương tâm sẽ giúp chúng ta đưa ra những quyết định này. Lời Chúa và sự thôi thúc của Thánh Linh giúp chúng ta đưa ra những quyết định này. Nhưng sự thật thì chúng ta là người quyết định. Chúa muốn chúng ta chọn theo ý Ngài, nhưng Ngài không áp đặt điều đó lên chúng ta.

Chúa Giê-su phán trong Giăng 14:15, Nếu các con yêu kính Ta, các con sẽ giữ các điều răn Ta. Xin để lưu ý Ngài không nói, “Nếu các con giữ các điều răn Ta, Ta sẽ yêu mến các con.” Tình yêu của Chúa dành cho chúng ta là vô điều kiện. Ngài yêu chúng ta vì Ngài là tình yêu thương, chứ không phải vì chúng ta làm hay không làm điều gì đó. Tuy nhiên, chúng ta bày tỏ tình yêu đối với Ngài qua việc sẵn lòng vâng lời Ngài. Mà vâng lời Chúa thường gây ra khó chịu.

Hễ khi nào chúng ta không được như ý, hay chúng ta chọn làm điều chúng ta thật sự không muốn, thế là chúng

ta thấy khó chịu. Khi cảm giác không hậu thuẫn chúng ta thì càng khó để làm việc đó. Chúng ta có cảm xúc, nhưng chúng ta cũng có ý chí. Ý chí là ông chủ; nó là “cơ quan chủ quản” đưa ra “tối hậu thư” điều nào nên làm hoặc không nên làm. Ý chí mạnh hơn tâm trí và mạnh hơn cả cảm xúc. Khi chúng ta quyết chí chọn làm điều Chúa bảo chúng ta làm, dù suy nghĩ và cảm xúc không hậu thuẫn chúng ta, làm thế là bày tỏ tình yêu của chúng ta đối với Chúa.

Sự vâng lời tự nó là một hình thức thờ phượng. Hễ khi nào tôi phải đối diện với tình huống khó xử và chọn đi theo đường lối Chúa thay vì đường riêng của tôi là tôi đang thờ phượng và tôn cao Chúa. Tôi bày tỏ lòng kính sợ và tôn sùng Chúa và qua hành động đó mà tôi đặt Chúa lên trên bản thân hoặc trên cả cách tôi cảm nhận.

Tôi tin có những tín đồ cố gắng dâng cho Chúa điều mà họ nghĩ là thờ phượng Chúa, nhưng đó không phải là kiểu thờ phượng Chúa mong ước bởi vì họ dâng điều đó trong họ khi cố tình không vâng lời Chúa hay dâng với lương tâm tội lỗi. Hãy nhớ Giăng 4:24 nói Đức Chúa Trời tìm kiếm những người thờ phượng Ngài trong tâm linh và lẽ thật. Việc bào chữa cho tội lỗi hay việc tự lừa dối mình không phải là lẽ thật.

CẢM TẠ CHÚA VỀ SỰ THA THỨ

Như tôi đã nói, vâng lời là điều tốt nhất. Nhưng tôi cũng nói, chúng ta ai cũng phạm lỗi lầm. Có lúc những cơ đốc nhân yếu mến Chúa vô cùng cũng chọn lựa sai. Đó là lúc chúng ta cần ăn năn sớm và cầu xin lần tiếp nhận sự

tha thứ của Chúa. Tôi không đưa ra quy tắc hay luật lệ ở đây, nhưng có lẽ điều tốt nhất là luôn luôn bắt đầu bằng lời cầu nguyện bằng sự ăn năn. Xin Chúa tha thứ bất cứ điều gì bạn đã làm sai. Nếu bạn biết lỗi nào cụ thể, hãy nói rõ. Nếu không nhớ thì hãy xin Chúa tha thứ bất kỳ tội lỗi nào trong đời sống bạn, ngay cả tội bạn chưa nhận ra. Xin Chúa cáo trách bạn về tội lỗi, thưa với Ngài là bạn muốn làm điều ngay thẳng. Xin Ngài ban ân sủng, tức quyền năng của Ngài giúp bạn làm bất cứ điều gì Ngài bày tỏ là bạn cần phải sửa sai. Sau khi làm như trên, bạn và tôi mới có thể thờ phượng Chúa với lương tâm trong sạch.

Chương

11

Biến Đổi Và Biến Hóa

Đừng rập khuôn theo đời này, nhưng hãy được biến hoá bởi sự đổi mới tâm trí, để thử nghiệm cho biết ý định tốt lành, trọn vẹn và đẹp lòng Đức Chúa Trời.

RÔMA 12:2

Như ta đã biết, Kinh Thánh nói đến sự biến đổi và biến hoá. Nghiên cứu hai từ này, ta sẽ thấy cả hai đều có gốc từ một chữ Hy Lạp metamorphoo, nghĩa là “biến đổi sang hình thức khác.”

Chúng ta có một ví dụ tuyệt vời về quá trình biến hoá này ở con nòng nọc thành con ếch và con sâu thành con bướm.

Khi soạn để viết phần nói về sự biến hoá này, tôi nghiên cứu đề tài này. Con sâu biến thành con bướm là một ví dụ hay sự biến hoá. Con sâu ăn cho đến khi nó đủ cỡ kích. Lúc đó nó tự nhả tơ làm vỏ bọc gọi là kén, dùng dệt vải. Rồi nó đào hang dưới đất hay nắp phía sau một thân cây. Bạn có thể gọi đó là một hình thức tự chôn thân.

Tôi nghĩ đến ý tưởng chôn vì Kinh Thánh dạy chúng

ta phải chết chính mình để hoàn toàn sống cho Chúa. Sứ đồ Phaolô nói trong Galati 2:20, **Tôi bị đóng đinh vào thập tự giá với Chúa Cứu Thế. Nay tôi sống, không còn là tôi nữa nhưng Chúa Cứu Thế sống trong tôi. Hiện nay, tôi sống trong thân xác, tức là sống trong đức tin nơi Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và hiến chính mình Ngài vì tôi.**

Tôi đã trải qua sự chết này đối với bản thân và vẫn còn trải qua khi Chúa xử lý tôi về điều gì đó tôi muốn mà không phải là ý Ngài dành cho tôi. Có những điều chúng ta phải chết : thái độ, lối suy nghĩ, cách cư xử và nói năng, kế hoạch và ham muốn riêng. Thật dễ để nói về chuyện này hơn là trải nghiệm qua. Dù trong lĩnh vực thuộc thể hay thuộc linh, chết ở mức độ nào cũng đau đớn. Không có thập tự nào mà không đau đớn. Chúa Giê-su phán hãy vác thập tự theo Ngài. Trong bản dịch Kinh Thánh *The Amplified Bible* dịch câu này đại ý như sau :

Sau đó, Đức Giê-su gọi dân chúng và các môn đệ đến truyền dạy rằng: Nếu ai muốn theo làm môn đệ Ta phải từ bỏ bản thân mình [quên mình, bỏ mình, chối mình và mất mát chính mình lẫn lợi ích của mình], vác thập tự giá mình mà theo Ta.

MÁC 8:34

Như con sâu phải trải qua sự thay đổi để được biến hoá thành con bướm thì chúng ta cũng vậy, chúng ta phải trải qua những thay đổi đòi hỏi chết đi bản thân. Khi những thay đổi Chúa muốn thấy trong đời sống chúng ta bắt đầu xảy ra, đúng là nó đau đớn thật. Như con sâu phải tìm chỗ để ẩn mình yên lặng thì Chúa cũng cung ứng cho chúng ta một chỗ.

Chết với chính mình có thể là việc không hay họ gì; đây không phải là điều chúng ta có thể chia sẻ với mọi người chúng ta quen biết. Tôi tin Chúa ấn định cho mỗi người trong chúng ta điều mà tôi gọi là “những năm tháng yên lặng.” Những năm tháng mà Chúa giấu chúng ta, và Ngài đang làm một việc quan trọng trong chúng ta. Ngài đang thay đổi chúng ta theo hình ảnh của Ngài để chúng ta sống cho vinh hiển Ngài.

NHỮNG NĂM THÁNG YÊN LẶNG

Khi tôi nghiên cứu Kinh Thánh, tôi học được rằng hầu hết những người nam người nữ được Chúa dùng lớn lao đều phải trải qua những năm tháng yên lặng. Có giai đoạn trong đời họ khi Chúa dường như ẩn mình khỏi họ trong lúc Ngài làm việc trong họ và thực hiện những thay đổi trong tâm tánh mà cần thiết cho công tác tương lai của họ. Họ bước vào giai đoạn này theo cách cũ nhưng bước ra thì được biến đổi theo cách mới.

Chẳng hạn, Môi-se là người cảm biết ơn gọi của Chúa trên cuộc đời ông, nhưng ông muốn tự mình làm. Ông thấy một anh em của ông, một người Do Thái, bị bạc đãi và thế là ông giết tên Aicập đang bạc đãi người anh em của ông. Chúa không bảo Môi-se làm việc đó; ông hành động theo cảm xúc. Thái độ tấm lòng ông có thể đúng - ông không muốn thấy người vô tội bị bạc đãi - nhưng thời điểm ông ra tay thì không đúng lúc. Không đúng theo thời điểm của Chúa cũng đồng nghĩa là không đúng theo ý Chúa. Trước khi Môi-se được Chúa dùng, ông phải học một số bài học cam go.

Khi hành động của Môi-se bị phát giác và ông bị theo

đôi, Môi-se sợ hãi bỏ trốn khỏi Ai-cập, một hành động khác không được Chúa hướng dẫn. Chúng ta thấy từ ví dụ này là Môi-se thiếu kiên nhẫn và đầy sợ hãi, những tính nết này cần loại bỏ trước khi Chúa có thể làm việc lớn mà Ngài hoạch định cho Môi-se.

Môi-se chạy trốn đến sa mạc, và ông ở đó bốn mươi năm. Ông lập gia đình và có con cái, nhưng tôi đoán chắc là ông để rất nhiều thời gian ở riêng với Chúa trong “những năm tháng yên lặng” này. Định mệnh của ông là dẫn dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi nhà nô lệ mà vào xứ hứa, nhưng đường này ông đang chặn chiên ở sa mạc. Tôi đoán chắc là Môi-se dường như không hiểu việc này, cũng giống như chúng ta thấy mình ở trong những chỗ mà dường như chúng ta cũng không hiểu được.

Kinh Thánh không ghi lại chi tiết những năm tháng đó; rõ ràng những năm tháng mà chỉ có Chúa và Môi-se biết thật rất riêng tư và đầy đau đớn. Môi-se đã bỏ mọi sự ông quen thuộc như gia đình và bạn hữu. Tôi tin Môi-se cảm thấy dường như ông đã đi xa khỏi điều ông được kêu gọi để làm. Ông không chắc là ông được chuẩn bị cho công việc đó.

Khi Môi-se vào sa mạc, chúng ta có thể nói là ông “đầy dẫy cái tôi.” Ông tự tin, tự quyết và tự hành động. Khi Chúa hiện ra với Môi-se ở bụi gai cháy và bảo là Ngài chọn ông để dẫn dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi nhà nô lệ, chúng ta thấy Môi-se là một con người khác hẳn. Bất giờ thì ông khiêm nhường hơn và tan vỡ nhiều đến độ Chúa phải nổi giận để khiến ông hành động bởi đức tin. (Xem Xuất Ai-cập chương 2-4). Kinh Thánh nói trong Dân số ký 12:3, Môi-se là một người rất khiêm tốn, khiêm tốn nhất trần

gian. Hãy hình dung là ông bước vào sa mạc lòng đầy cái tôi và có kế hoạch riêng của mình, và khi ra khỏi ông là một người khiêm nhu nhất trần gian. Nhu mì không phải là nhu nhược mà là sức mạnh đã được kiểm soát. Trước đó ông có sức mạnh nhưng sức mạnh đó chưa được kiểm soát. Ông bị cảm xúc thúc đẩy, nhưng bây giờ chúng ta thấy ông là một con người khác hẳn. Ông trở nên mạnh mẽ, nhưng lại không ra tay trừ khi ông biết chắc rằng Chúa ở phía sau hành động của ông.

Ta có thể nói là ông đã được biến đổi từ con sâu sang con bướm hay từ con nòng nọc sang con ếch. Nói cách khác, ông đã thay đổi hoàn toàn; ông đã được biến hoá!

ÁP-RA-HAM, GIÔ-SÉP, GIĂNG BÁP-TÍT VÀ CHÚA GIÊ-SU

Chúng ta thấy cùng nguyên tắc này trong đời sống Áp-ra-ham. Sáng thế ký 12 dạy rằng có một người tên là Áp-ram được Chúa kêu gọi ra khỏi gia đình mình, quê hương mình và mọi thứ thân quen của mình để đi đến một nơi Chúa sẽ chỉ cho.

Hãy nghĩ xem - ông đã bỏ mọi sự, thậm chí không biết mình đi đâu. Do kết quả của sự vâng lời triệt để này mà Chúa đã phán lời hứa tuyệt vời với ông - hứa ban phước lành, thịnh vượng, danh tiếng, cai quản, con cháu và vân vân. Chúa bước vào giao ước với Áp-ra-ham, cho ông biết là nếu ông tin, ông sẽ được kể là công chính trước mặt Chúa, và ông sẽ được Chúa chăm sóc mọi mặt.

Áp-ra-ham tin Chúa! Thật là một câu nói tuyệt vời. Đó là tất cả những gì Chúa yêu cầu mỗi người trong chúng ta làm : “Tin.” Không chỉ để *nhận được* cái này cái nọ mà *vượt qua* điều này điều nọ. Áp-ra-ham đang tin cậy Chúa cho đứa con làm kẻ nối nghiệp, nhưng ông phải tin vượt qua những khó khăn và đợi chờ trước khi ông thấy đứa con lời hứa ra đời. Ta có thể nói những năm tháng đợi chờ của ông cũng là “những tháng năm yên lặng” của ông.

Suốt những năm tháng đó chúng ta cũng thấy Ápram (tên của Áp-ra-ham trước khi Chúa đổi tên, như ta thấy trong Sáng thế ký 17:5. Áp-ra-ham nghĩa là **cha của nhiều người** bởi vì Chúa khiến ông thành **cha của nhiều dân tộc**) đã “ra tay” mà không được Chúa cảm động khi ông nghe theo lời khuyên của vợ và lấy người hầu làm vợ kế. Họ đã mỗi một vì chờ đợi lời hứa, nên họ phải tự lo liệu lấy. Nàng hầu thọ thai do Áp-ra-ham và sinh ra Ích-ma-ên. Dù Ápram thương Ích-ma-ên, nhưng người con này không phải con của lời hứa và rốt cuộc đã gây nhiều phiền toái và khó xử cho đời sống Áp-ra-ham.

Nhiều lúc trong đời sống chúng ta Chúa cứ để cho chúng ta đi theo đường riêng để chúng ta học qua kinh nghiệm rằng “phương cách của chúng ta” sẽ thất bại. Chúng ta đau khổ suốt những năm tháng như thế. Chúng ta trải qua biết bao điều khốn đốn, thất vọng và bất hạnh; tuy nhiên cuối cùng chúng ta chui ra khỏi “cái kén” khổ nạn, được thay đổi hoàn toàn. Lúc đó chúng ta sẵn sàng làm theo đường lối Chúa! (Sách Sáng thế ký chương 12-17 ghi câu chuyện của Áp-ra-ham mà tôi vừa chia sẻ).

Còn Giô-sép thì sao? Chàng là một thanh niên nhận được giấc mơ từ Chúa. Chàng vô tình kể giấc mơ cho các

anh, là những người ganh tị và ghét bỏ chàng vì giấc mơ đó. Họ bán chàng làm nô lệ và nói với cha họ rằng chàng bị thú dữ xé xác rồi.

Giô-sép bị đưa sang Ai-cập và trải qua những năm tháng cực khổ tại đó. Chàng bị vu khống, nghi oan và bị bỏ tù vì tội mà chàng không phạm; tuy nhiên, trong mọi việc đó, Chúa có một kế hoạch. Kinh Thánh cho biết những điều chàng trải qua bề ngoài, nhưng chúng ta không biết chàng trải qua điều gì trong lòng. Nỗi đau trong lòng tôi tệ hơn nỗi đau ngoài đời.

Nỗi đau có thể đến từ những năm tháng do chúng ta không hiểu chuyện gì xảy ra hay tại sao nó xảy ra, hay do người ta hiểu lầm chúng ta và đoán xét chúng ta cách nặng nề. Chúng ta bắt đầu suy nghĩ, “Mình chỉ muốn làm theo ý Chúa, sao mà hoàn cảnh quá khó khăn đến thế?” Tuy nhiên, chúng ta không biết ở giai đoạn biến hoá, chúng ta vẫn còn là “con nòng nọc” và “con sâu.” Chúng ta cho rằng chúng ta muốn làm đúng, nhưng cá tính khiếm khuyết của chúng ta ngăn cản khiến chúng ta không làm được. Chúa phải thay đổi chúng ta vì không còn cách nào khác. Chuyện này đau đớn thật, nhưng nó là một quá trình đem lại sự tự do và vui mừng. Giống Chúa Giê-su, chúng ta phải chịu vác thập tự vì phần thưởng vui mừng đặt trước mặt chúng ta.

Chúng ta đối mặt với nhiều thử thách mà chúng ta phải vượt trong những năm tháng yên lặng. Hãy nghĩ xem có bao nhiêu người mà Giô-sép phải tha thứ, rồi làm sao ông có thể không trở nên cay đắng và thù hận qua bao năm tháng sống trong lãng quên. Nhưng THÌNH LÌNH tình thế bắt đầu đảo ngược.

Giô-sép nổi tiếng là người có khả năng giải nghĩa giấc mơ. Vua Pharaôn có một giấc mơ làm vua khó chịu và sai mời Giô-sép đến. Chúa ban cho Giô-sép sự khôn ngoan; ông đưa ra lời giải thích chính xác và vua đề bạt ông làm tổng quản gia coi sóc mọi tài sản của vua. Một cơn đói sắp đến, và Chúa bảo Giô-sép hãy chuẩn bị và đặt ông ở vị trí để cứu sống nhiều người trong giai đoạn lịch sử này. Giô-sép đã trải qua những năm tháng yên lặng - ông đã trải qua những thử thách khó khăn - nhưng cuối cùng ông đã thăng chức, và tất cả những ai không chấp nhận bỏ cuộc cũng sẽ được vậy.

Giăng Báp-tít cũng trải qua những năm tháng yên lặng. Trong Luca chương 1 chúng ta đọc về sự ra đời của Giăng Báp-tít. Câu 80 của chương đó cho biết, Con trẻ lớn lên, tâm linh càng mạnh mẽ, sống trong đồng hoang cho đến ngày xuất hiện trước dân Y-sơ-ra-ên.

Chúng ta không biết gì về Giăng từ lúc ông ra đời cho đến khi ông bắt đầu chức vụ mà Luca 3:2 nói đến, ngoài trừ việc ông để nhiều năm sống trong sa mạc. Tôi tin những năm tháng này là những tháng năm Thánh Linh huấn luyện Giăng cho tương lai. Chức vụ của ông ngắn ngủi nhưng đầy quyền năng. Nó diễn ra trong một thời khắc đặc biệt trong lịch sử; mọi thứ phải được sửa ngay lại. Tôi tin rằng sự đào luyện càng cam go thì định mệnh càng lớn lao.

Chúa Giê-su cũng kinh nghiệm tương tự như vậy. Sau sự giáng sinh, ngoại trừ chịu cắt bì và được dâng ở đền thờ lúc Ngài mới tám ngày tuổi (Luca 2:7-39), chúng ta đọc thấy Kinh Thánh không nói thêm gì về Ngài cho đến năm Ngài mười hai tuổi. (Luca 2:41-51)

Và rồi từ lúc mười hai tuổi cho đến khi Ngài khoảng ba mươi tuổi, phần lớn khoảng thời gian này Kinh Thánh không ghi lại gì về Ngài. Cả Kinh Thánh chỉ nói về Ngài trong những năm tháng yên lặng đó là Ngài càng lớn lên và càng được đẹp lòng Chúa và con người. (c.40,52).

Những lời “con trẻ lớn lên” nói lên nhiều điều. Khúc Kinh Thánh Hêbơơ 5:8,9 dạy rằng Ngài học vâng lời qua sự chịu khổ, và kinh nghiệm trọn vẹn của Ngài đã trang bị cho Ngài cách đầy đủ để trở thành Tác Giả và Cội Nguồn của ơn cứu rỗi đời đời. Trong xác phàm, Chúa Giê-su phải học tập, lớn lên, chịu khổ và có được kinh nghiệm như chúng ta vậy. Ngài không hề phạm tội như chúng ta phạm, nhưng Ngài đã tiên phong đi trước chúng ta. Ngài đi trước, và chúng ta theo sau. Ngài chỉ cho chúng ta con đường đến chiến thắng. **CON ĐƯỜNG DUY NHẤT ĐỂ ĐI RA LÀ PHẢI ĐI QUA!** Chúng ta không thể trốn chạy khỏi những khó khăn; chúng ta phải đối diện với nó cách xác quyết, biết rằng Chúa ở bên cạnh chúng ta và không bao giờ lìa hay bỏ chúng ta. Cho dù không cảm nhận sự hiện diện của Ngài, chúng ta vẫn biết Ngài ở với chúng ta.

Suốt những năm tháng yên lặng đó, tôi tin tất cả những thánh đồ cũng như Chúa Giê-su, đã để rất nhiều thời gian ngợi khen và thờ phượng Chúa. Họ thờ phượng Chúa ở “đồng vắng” thuộc linh, và điều đó sẽ giúp họ vào xứ hứa. Nói cách khác, nếu chúng ta thờ phượng Chúa khi cuộc đời phũ phàng, chúng ta sẽ thấy lời hứa của Chúa bày tỏ trong đời sống chúng ta. Tôi tin cách chúng ta cư xử ở “đồng vắng” sẽ quyết định chúng ta phải ở đó bao lâu.

NHỮNG NĂM THÁNG YÊN LẶNG TRONG ĐỜI TÔI

Tôi không khác gì bạn hay bất kỳ thánh đồ nào khác mà chúng ta mới vừa đọc qua. Chúa phải xử lý tôi, và điều này thật đau đớn. Việc này cũng không phải “một sớm một chiều” gì. Thật ra, thử thách lâu hơn là tôi mong đợi hay dự tính và tôi phải chịu nhiều đau đớn hơn là tôi tưởng.

Cái ngày Chúa kêu gọi tôi vào chức vụ thì thật là phấn khích, nhưng tôi không nhận ra rằng những gì tôi sẽ phải trải qua để được trang bị cho ơn gọi đó. Nếu biết trước, chắc tôi đã không đồng ý theo Chúa rồi. Tôi cho rằng đây là lý do Chúa giấu một số điều khỏi chúng ta và ban cho chúng ta ân sủng trong mỗi thử thách chúng ta trải qua. Có một số điều chúng ta không cần biết trước. Chúng ta chỉ cần biết Chúa phán là Ngài sẽ không hề cho phép điều gì quá sức chịu đựng của chúng ta.

Khi bước lên bục để giảng dạy ở các hội nghị, người ta có thể thấy tôi trông đẹp đẽ. Nhưng bạn cũng nên nhìn thấy tôi như thế nào trong những năm tháng yên lặng, trong lúc tôi được trang bị cho chức vụ này. Tôi xin thưa là tôi không đẹp đẽ như bạn thấy bây giờ đâu.

Chắc hẳn là tôi không phải lúc nào cũng là phụ nữ có đức tin. Tình cảm của tôi trải qua những lúc trời lúc trụt – hay giận dữ khi sự việc không xảy ra theo ý muốn. Trước đây rất khó cho tôi để học thuận phục những người trên tôi. Lúc tôi bắt đầu rất ít bông trái Thánh Linh bày tỏ qua tôi. Hạt giống trong tâm linh tôi cần phải được phát triển. Chúng ta phải luôn nhớ rằng ân tứ thì được ban cho còn bông trái thì phải được phát triển. Ân tứ của chúng ta

có thể dẫn chúng ta tiến xa hơn một chút, nhưng không có đủ phẩm chất để giữ chúng ta ở vị trí đó nếu chúng ta không chịu vào “trại huấn luyện” của Chúa.

Trước khi tôi giảng trên chương trình phát thanh và phát hình quốc tế, trước khi nhiều người biết đến tôi, tôi đã trải qua “những năm tháng yên lặng,” những tháng năm mà tôi nhận được giấc mơ và khả tượng từ Chúa, nhưng cánh cửa cơ hội mở ra cho tôi không nhiều lắm. Lúc đó tôi có rất ít cơ hội, nhưng tôi lại có khả tượng lớn; vì thế phần lớn thời gian tôi bối rối và không biết ơn Chúa về những việc Chúa cho phép tôi làm.

Đồng ý là tôi cần rất và vẫn còn cần nhiều thay đổi, nhưng ít ra thì bây giờ tôi đã hiểu được tiến trình đó. Tôi cảm thấy tiếc cho những tín đồ tranh chiến với Chúa suốt đời họ, không hề hiểu những gì Chúa đang cố gắng làm cho họ. Chúng ta phải tin cậy Ngài trong những lúc khó khăn. Chúng ta phải thờ phượng Ngài ở “đồng vắng,” chứ không chỉ ở xứ hứa. Dân Y-sơ-ra-ên thờ phượng Chúa sau khi vượt Biển Đỏ và được an toàn. Họ ca hát và nhảy múa. Họ hát đúng bài nhưng lại đứng sai bờ. Chúa muốn nghe lời ngợi khen của chúng ta trước khi chúng ta kinh nghiệm đắc thắng. Nếu Ngài không nghe, chúng ta có lẽ không bao giờ kinh nghiệm đắc thắng gì cả.

Tôi đã trải qua nhiều năm tháng mà ma quỷ cứ nhiều lần bảo tôi rằng tôi là “con điên,” rằng tôi không được Chúa kêu gọi và tôi đã làm cho mình thành một “đứa ngu” nên sẽ thất bại thôi. Nó còn quả quyết rằng dù tôi có làm gì đi nữa cũng không kết quả gì đâu. Nó nói những khổ đau của tôi sẽ không bao giờ chấm dứt, những đau đớn của tôi sẽ không bao giờ vơi đi. Nó bảo tôi rằng tôi ngu mới

tin những chuyện mà mình không thấy.

Chúa ban ân sủng cho tôi để từng hồi từng lúc tôi tiến lên từ vinh quang đến vinh quang. Tôi đã thay đổi, và nhiều điều trong đời sống cũng đổi thay theo. Tôi khám phá rằng Chúa chỉ cho chúng ta điều gì chúng ta có thể quán xuyến được. Tôi đã đạt đến một chỗ trong đời sống tôi đó là tôi không muốn bất cứ điều gì mà Ngài không muốn cho tôi. Nếu tôi xin điều gì mà Ngài biết tôi không thể quán xuyến hết được, tôi cầu nguyện xin Ngài đừng ban cho tôi. Thật đau khổ cho một người rơi vào tình trạng đó là có được điều gì đó mà Chúa không muốn người đó có.

Tôi đã thay đổi. Đôi khi tôi còn nhớ trước đây tôi thường là người như thế nào. Tôi biết là chuyện quá khứ không có hay ho gì. Ngày nay cái con người mà tôi biết nhiều năm trước đây đã đi vào dĩ vãng rồi. Khi những năm tháng yên lặng qua đi, tôi vui về công việc mà Chúa đã làm trong tôi bởi ân sủng Ngài. Tôi không thích những năm tháng ấy lúc tôi còn phải gánh chịu, và tôi cũng không hiểu hết những tháng năm đó, nhưng nếu không có nó thì tôi không phải là tôi và cũng sẽ không có được địa vị như ngày nay.

SỰ YÊN NGHỈ CỦA CHÚA

Thế thì vẫn còn sự an nghỉ ngày thứ bảy cho dân Đức Chúa Trời, vì người nào vào sự an nghỉ đó thì nghỉ các công việc mình cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài.

HÊBƠ 4:9,10

Tôi đọc một tài liệu nói về sự biến hoá, đã mô tả các giai đoạn tiếp theo sau khi con sâu dẹt cái kén phía sau thân cây hay vật gì đó mà nó ẩn núp. Nó bước vào giai đoạn yên nghỉ, và một sự thay đổi lớn bắt đầu xảy ra. Con sâu từ từ chuyển sang giai đoạn to lớn và chui ra thành một con bướm tuyệt đẹp.

Nếu bạn gặp khó khăn và bực bội, lo lắng và đuối sức vì những thay đổi Chúa cần làm trong bạn, sao bạn không bước vào sự yên nghỉ của Chúa? Vật lộn vất vả cũng không thay đổi bạn được - thất vọng hay lo lắng cũng không làm gì được. Càng yên nghỉ trong Chúa, càng chứng kiến nhanh sự thay đổi. Nếu tắm vải nền cứ cựa quậy dưới cây cọ của một họa sĩ thì bức tranh sẽ biết bao giờ vẽ xong. Tắm vải sẽ nằm yên nếu chịu phục hoàn toàn dưới sự khôn ngoan và sáng tạo của người họa sĩ. Đó cũng là cách chúng ta phải có đối với Chúa. Ngài biết việc Ngài làm và biết cách để làm. Chúng ta nên tin cậy Ngài và bước vào sự yên nghỉ của Ngài.

Hãy ngưng tranh chiến với xác thịt của bạn nữa. Hãy bước vào sự yên nghỉ của Chúa và cầu nguyện, “Chúa ơi, con không thể thay đổi chính mình. Nếu Ngài không thay đổi con, không ai có thể làm được. Con xin đặt mình hoàn toàn vào trong tay Ngài, và con chờ đợi Ngài đem lại những thay đổi cần thiết trong con. Cha ơi, con không chỉ tin cậy đường lối Ngài mà còn tin cậy thời điểm của Ngài nữa.” Sau đó bạn có thể vui hưởng mối thông công với Chúa; bạn sẽ yên nghỉ trong vòng tay yêu dấu của Ngài.

Tiến trình biến hoá sẽ đau đớn. Hãy để cho nó đau. Bạn càng tranh chiến thì nỗi đau càng lâu và cơn đau càng nặng. Một phụ nữ mang thai sắp sửa sinh luôn được

khuyên là hãy thư thái và hít thở. Mỗi lần cơn đau xuất hiện là dấu hiệu sự sinh nở càng gần, nhưng mỗi lần đau là mỗi lần người mẹ được nhắc là hãy thư thái và hít thở. Nên dấu thay đổi có đau đớn thật, nhưng thà đau còn hơn là sống trong đau đớn và thất vọng triền miên. Hãy để Chúa làm bất cứ điều gì Ngài thấy cần làm và muốn làm trong bạn.

Hãy nói với Ngài, “Chúa ơi, khi Ngài thử thách con xong, con không muốn nhận ra con người của con nữa. Con không muốn cư xử hay sống giống như những gì mà con nhớ trước đây. Con muốn sống như con người mới đến bởi sự tái sanh.”

THỜ PHƯỢNG HAY LO LẮNG?

Hãy chú tâm, hướng về Đức Giê-su là Đấng Tác Giả và hoàn thành của đức tin. Vì niềm vui mừng đặt trước mặt, Ngài chịu đựng thập tự giá, khinh điều sỉ nhục, nên được ngồi bên phải Ngài Đức Chúa Trời.

HÊBƠ 12:2

Đôi khi chúng ta gặp rắc rối vì không thấy gì tốt đẹp trong đời sống chúng ta. Ấy là vì chúng ta nhìn không đúng chỗ. Chúng ta cứ nhìn thấy nhiều điều sai trật nơi chúng ta. Kinh Thánh bảo chúng ta đừng nhìn mình mà hãy nhìn Chúa. Thông điệp ở đây là “hãy nhìn xem thì được sống.”

Trong Dân số ký 21, chúng ta thấy khi dân Y-sơ-ra-ên ở trong đồng vắng, rất nhiều người bị chết vì bị dịch rấn cắn do hậu quả của tội lỗi. Môi-se sấp mình trước mặt

Chúa và thờ phượng Ngài. Ông hướng sự chú ý về Chúa, chứ không về ông hay ai khác, để giải quyết nan đề.

Tôi khám phá ra rằng suốt cả Kinh Thánh khi người có đức tin gặp nan đề, họ thờ phượng Chúa. Và điều thường gặp là ai thờ phượng Chúa đều là người chiến thắng. Họ không lo lắng - họ thờ phượng Chúa.

Hôm nay tôi xin hỏi bạn : Có phải bạn lo lắng hay bạn thờ phượng?

Môi-se tìm kiếm Chúa để biết cách giải quyết chuyện rắc rối. Ông không lên kế hoạch rồi xin Chúa chúc phúc; ông không cố nghĩ ra câu trả lời, mà ông cũng không lo lắng - ông thờ phượng Chúa. Chính hành động đó của ông khiến Chúa phản ứng.

CHÚA phán bảo Môi-se: Làm một con rắn lửa, đem treo trên một cây trụ. Người bị rắn cắn khi nhìn đến nó thì được sống.

DÂN SỐ KÝ 21:8

Chúng ta biết cây sào treo con rắn đồng tượng trưng cho thập tự giá và việc Chúa Giê-su gánh tội cho chúng ta trên chính Ngài. Sứ điệp ngày nay vẫn không thay đổi : “Hãy nhìn xem thì được sống.” Hãy nhìn xem Chúa Giê-su, nhìn xem những gì Ngài đã làm, chứ không nhìn bản thân hay nhìn những gì bạn đã làm hoặc có thể làm.

Giải pháp cho nan đề của bạn, dù đó là nan đề gì, không phải là lo lắng mà là thờ phượng. Hãy bắt đầu thờ phượng Chúa vì Ngài tốt lành rồi sự tốt lành của Ngài sẽ khai phóng trong đời sống bạn. Hãy nhớ *cuộc chiến là của Chúa*.

Chương

12

Cứ Nhìn Xem Và Thờ Phụng

Và tất cả chúng ta, với mặt trần không bị màn che, đều phản chiếu vinh quang của Chúa và được biến đổi theo hình ảnh Ngài từ vinh quang này đến vinh quang khác nhờ Chúa là Thánh Linh.

2 CÔRINH TÔ 3:18

Câu Kinh Thánh này cho biết chúng ta sẽ liên tục được biến hoá trở nên ảnh tượng của Chúa. Bằng cách nào? Bằng cách liên tục nhìn xem Ngài.

Từ nhìn xem nghĩa là “nhìn chăm chăm,” “dán mắt vào” điều gì đó, thay vì nhìn liếc qua. Điều chúng ta cần làm là nhìn chăm Chúa Giê-su và nhìn liếc qua những nan đề, chứ không phải nhìn chăm những nan đề và thỉnh thoảng nhìn liếc qua Chúa Giê-su.

Tôi xin mạo muội nói rằng phần lớn người ta để nhiều thời gian nghĩ về những việc sai họ đã làm hơn là để thì giờ nghĩ về những việc đúng Chúa Giê-su đã làm. Hãy nhớ rằng những gì Chúa Giê-su đã làm là Ngài làm cho chúng ta. Ngài thế chỗ chúng ta, chịu hình phạt mà chúng ta đáng phải chịu. Ngài trở thành Đấng Thay Thế chúng ta. Đây là những điều chúng ta nên suy gẫm.

TIẾP TỤC NHÌN XEM

Đức Giê-su liên lạc những người Do Thái vừa tin theo Ngài rằng: “Nếu các người kiên trì trong đạo Ta dạy thì các người mới thật là môn đệ của Ta. Các người sẽ hiểu biết chân lý và chính chân lý đó sẽ giải phóng các người!”

GIĂNG 8:31,32

2Côrinhtô 3:18 nói chúng ta được biến hoá khi chúng ta liên tục nhìn xem Chúa Giê-su trong Lời Chúa. Nếu chúng ta mong được biến hoá theo ảnh tượng của Chúa, chúng ta phải hiểu nguyên tắc “liên tục”

Liên tục đòi hỏi sự dâng mình lâu dài. Hàm ý chúng ta phải “sắp hàng” dài chờ. Chúng ta không chỉ “thử” điều đó một tuần để xem có kết quả khả quan không, và nếu không, chúng ta sẽ quay lại lối sống cũ. Chúng ta phải học Lời Chúa cho đến khi lẽ thật của Chúa trở thành sự mặc khải đối với chúng ta. Khi Lời Chúa trở nên sống động và thực hữu trong lòng chúng ta, nó bắt đầu mang lại sự thay đổi trong đời sống mỗi ngày của chúng ta.

Một số lời khích lệ trong Kinh Thánh khuyên chúng ta đừng bỏ cuộc. Galati 6:9 dạy chúng ta chớ mỏi mệt trong việc làm lành, vì nếu chúng ta không ngã lòng và bỏ cuộc, chúng ta sẽ gặt. Chúng ta phải tiếp tục làm; chúng ta phải bám trụ và kiên định. Chúng ta phải tiếp tục vượt qua những lúc khó khăn. Chúng ta phải chịu khó, biết rằng chúng ta sẽ tăng trưởng qua những khó khăn. Chúng ta nhận lời hứa của Chúa do kết quả của đức tin và kiên nhẫn, chứ không chỉ đức tin mà thôi. Chúng ta phải kiên nhẫn trải qua những thay đổi trong đời. Một từ ngữ khác

thay cho từ kiên nhẫn là từ *chịu đựng*. Từ này đúng nghĩa là *chịu* và *đựng*. Kỷ luật là điều bắt buộc!

Nếu chúng ta thật sự muốn biến đổi, biến hoá, biến theo ảnh tượng của Chúa, chúng ta phải liên tục học Lời Chúa và thờ phượng Ngài.

Hãy để tôi nêu một ví dụ.

TIẾP TỤC THỜ PHƯỢNG

Trong cuốn sách *Worship - Uncleashing the Supernatural Power of God in Your life* của Norvel Hayes, ông kể câu chuyện rất hay về một người đàn ông ở Hawaii đến nhờ ông tư vấn.

Người này kể cho Norvel nghe rằng ông có ba đứa con và thất nghiệp hai năm rồi. Ông thiếu nợ 15.000 đô la và tìm mọi cách để kiếm tiền.

Ông này có một cái máy lớn dùng để gặt cây mía. Nhưng một số công ty lớn nhảy vào và kinh doanh mía đường nên không ai thuê cái máy của người đàn ông này nữa.

Ông nói ông không có tiền mua thức ăn cho con ông nên ông phải đi xin phiếu ăn. Ông kể ông đã mượn tiền từ tất cả bạn bè, giờ không thể mượn được nữa. Nên ông đến gặp ông Norvel xin giúp đỡ.

Norvel bảo người đàn ông này, “Anh cần bắt đầu thờ phượng Chúa mỗi sáng. Học lớn tiếng ngợi khen Ngài. Trước khi khởi sự tin Chúa hành động cho anh, anh hãy bắt đầu cảm tạ Chúa về mọi bản tính của Ngài. Hãy để

thì giờ thờ phượng Ngài mỗi ngày. Hãy ngửa trông Ngài trong sự thờ phượng và ngợi khen. Hãy dâng lời cảm tạ Ngài mọi điều Ngài đã làm cho anh.”

Sau này Norvel gặp lại người đàn ông đó, và ông kể cho Norvel nghe rằng ông và vợ ông đã thờ phượng Chúa như cách Norvel khuyên ông suốt năm tháng, nhưng không có gì xảy ra.

Rồi một sáng nọ vào tháng thứ năm, khi người đàn ông này quỳ gối đứng dậy sau khi thờ phượng Chúa, ông nhận được một cú điện thoại từ một tập đoàn lớn mà trước đây cho ông thôi việc. Bây giờ họ thuê ông dùng cái máy gặt của ông để làm việc cho họ trong vòng sáu tuần. Họ đề nghị trả cho ông 80.000 đô la (Mỹ) cho công việc này. Chưa hết sáu tuần thì ông lại nhận được một hợp đồng từ một công ty khác tị giá 80.000 đô la nữa.

Ông kể tiếp là thờ phượng và ngợi khen Chúa đã giải thoát ông khỏi nợ nần trong vòng một năm và ông có 40.000 đô la trong tài khoản tiết kiệm và 80.000 đô la cho công việc sắp tới.

Sau này Norvel nghe tin từ vị mục sư của người đàn ông này rằng một năm rưỡi sau khi ông bắt đầu thờ phượng Chúa, tiền phần mười của ông dâng cho hội thánh là 65.000 đô la!

Norvel kể tất cả việc này xảy ra là vì người đàn ông này nghe được lẽ thật và vui lòng làm theo bằng cách để thì giờ tìm kiếm Chúa, quỳ gối trước mặt Ngài và thờ phượng cùng ngợi khen Ngài. Chúng ta cũng để ý là người đàn ông này tiếp tục thờ phượng Chúa suốt năm tháng mà vẫn không thấy gì xảy ra. Sau đó sự chiến thắng đã đến

THÌNH LÌNH. Chuyện gì xảy ra nếu ông này bỏ cuộc ở tháng thứ tư? Đó là điều nhiều cơ đốc nhân vấp phải. Họ đã bỏ cuộc sớm quá nên chẳng bao giờ thấy được những việc lạ lùng Chúa định cho họ.

THỜ PHƯỢNG QUA PHẦN MƯỜI VÀ DÂNG HIẾN

Trong những năm đầu theo Chúa, Ngài làm việc trong lòng nhà tôi và tôi để bắt đầu dâng hiến nhiều hơn. Những gì chúng tôi có đã không tăng mà còn giảm sau một thời gian. Chúng tôi đã trải qua sáu năm gặp khó khăn về tài chánh. Tôi vẫn nhớ khi tôi chuyển từ chỗ thử làm đến chỗ quyết tâm làm tiếp, dù phải mất bao lâu.

Ngày nọ một người bạn của tôi đến thăm và đang khi trò chuyện, cô bắt đầu kể cho tôi nghe cách Chúa ban phước cho gia đình cô về tài chánh. Tôi muốn vui giùm cho cô, nhưng cùng lúc tôi thắc mắc tại sao vợ chồng vẫn còn vất vả chuyện này. Tôi cảm thấy nổi thất vọng bao trùm lấy tôi. Tôi lên giường của con gái tôi nằm rồi bật lên khóc thảm thiết về tình trạng tài chánh của chúng tôi, tình hình có điều gì đó sôi sục trong tôi và tôi đưa ra một quyết định. Tôi cầu nguyện, “Chúa ơi, chúng con sẽ dâng hiến và làm theo Lời Ngài phán cho đến Ngài tái lâm rước chúng con. Cho dù chúng con không hề thấy kết quả nào, chúng con vẫn tiếp tục dâng. Chúng con dâng là để tôn vinh Ngài, bởi vì Ngài phán trong Lời Ngài là Ngài sẽ làm. Kết quả không phải là vấn đề của chúng con mà là của Ngài!

Một khi nhà tôi và tôi đưa ra quyết định đó, sự cam kết của chúng tôi đã đóng cửa lại với ma quỷ, là kẻ mà chúng tôi đã cho phép nó làm khổ chúng tôi. Kể từ sau cái hôm ấy gia đình chúng tôi bắt đầu thịnh vượng và tiếp tục

như thế cho đến ngày nay.

Chúng ta thờ phượng Chúa bằng sự dâng hiến. Thờ phượng dù ở bất kỳ hình thức nào cũng không phải là làm theo một “cung cách” nào đó để làm cho phước hạnh của Chúa đổ vào đời sống bạn. Chúa biết tấm lòng chúng ta, và động cơ chúng ta phải trong sạch. Ta không thể làm những điều đúng để chỉ mong nhận được những kết quả đúng. Ta phải học để làm điều đúng bởi vì nó đúng. Người công chính làm điều công chính bởi vì người đó không thể làm gì khác hơn. Người đó giao kết quả cho Chúa, và rốt cuộc thì kết quả lúc nào cũng tốt đẹp. Thời gian thử thách sẽ có, nhưng những ai cứ kiên trì sẽ gạt hái. Tôi khuyến khích bạn hãy thờ phượng thay vì lo lắng. Hãy quyết định tiếp tục bất kể mất bao lâu, rồi bạn sẽ thấy những thay đổi tích cực xảy ra trong đời sống bạn cũng như trong chính bạn.

VIỆC NÀY ĐẾN TỪ CHÚA

Bạn và tôi đều có thể cảm thấy thương hại cho mình, nào là chạy đến con người để tìm lời khuyên, nào là quở trách ma quỷ, nhờ người khác cầu nguyện và làm mọi thứ có thể nghĩ ra, nhưng nếu chúng ta không thờ phượng Chúa, chúng ta đã bỏ qua phần quan trọng nhất.

Kinh Thánh nói chúng ta phải tiếp tục *nhìn xem* vinh hiển Chúa như nhìn trong gương qua Lời Chúa. Nếu chúng ta liên tục làm việc đó, chúng ta sẽ được biến hoá và biến đổi không ngừng giống như ảnh tượng của Ngài từ vinh quang đến vinh quang.

Tất cả những điều này đến từ đâu? Câu trả lời được

tìm thấy ở phần cuối câu Kinh Thánh 2Côrinhtô 3:18 . . .
[Vì điều đó đến] bởi Chúa là Thánh Linh.

Sự biến hoá này không phải là điều chúng ta làm mà
. . . **Đây là việc Chúa làm và là việc kỳ diệu trước
mắt chúng ta.** (Mathiơ 21:42).

Chương

13

Chúa Ở Về Phía Chúng Ta!

Vậy thì chúng ta sẽ nói gì về những điều này? Nếu Đức Chúa Trời đứng với chúng ta thì còn ai chống nghịch được chúng ta?

RÔMA 8:31

Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời vĩ đại; không gì bất năng đối với Ngài, và Ngài ở về phía chúng ta. Chúng ta không có gì phải sợ kẻ thù, bởi vì không kẻ thù nào lớn như Chúa chúng ta.

Chúa ở về phía chúng ta; Ngài ủng hộ chúng ta. Ma quỷ chỉ có một vị thế – nó chống lại chúng ta. Còn Chúa thì ở bên trên, ở bên dưới, đi xuyên qua, ở về phía và vây phủ chúng ta.

Kinh Thánh nói, **Những người tin cậy nơi CHÚA như núi Si-ôn, sẽ không lay chuyển nhưng vẫn tồn tại đời đời. Các núi bao quanh Giê-ru-sa-lem thế nào, thì CHÚA cũng bao phủ dân Ngài thế ấy từ nay cho đến đời đời.** (Thi Thiên 125:1,2)

Nên như núi Siôn, chúng ta cũng không bị rúng động bởi vì Chúa vây phủ chúng ta. Và nếu điều đó chưa đủ, còn

ý này hay tôi dành để nói sau cùng : Ngài ở trong chúng ta, và Ngài phán Ngài sẽ không bao giờ lìa hay bỏ chúng ta.

Vậy nếu ma quỷ chỉ chống lại chúng ta, nhưng Chúa thì ở với chúng ta, bên trên chúng ta, bên dưới chúng ta, vây quanh chúng ta và ở trong chúng ta, tôi xin thưa là chúng ta ở trong điều kiện cực kỳ thuận lợi. Vậy chúng ta còn sợ ai nữa?

KÍNH SỢ CHÚA, KHÔNG SỢ CON NGƯỜI

Nguyện những người thờ kính CHÚA nói rằng: Tình yêu thương của Chúa còn đến đời đời. Trong lúc hoạn nạn tôi cầu khẩn CHÚA, CHÚA đáp lời tôi và cho tôi được thung dung. CHÚA ở cùng tôi, tôi sẽ không sợ. Người phàm sẽ làm chi tôi?

THI THIÊN 118: 4-6

Trong câu đầu của đoạn Kinh Thánh này, khi tác giả thi thiên nói, “Tôi sẽ kính sợ và thờ phượng Chúa, nói rằng sự nhân từ và thương xót Ngài còn đến đời đời” thì ông đang làm gì đây? Ông thờ phượng Chúa về các thuộc tính của Ngài, như đã bàn trong sách này. Ông ngợi khen Chúa về sự thương xót và nhân từ của Ngài. Khi chúng ta suy gẫm và nói về các thuộc tính lớn lao của Chúa, làm thế sẽ gây dựng đức tin trong chúng ta.

Trong câu tiếp tác giả ông nói trong lúc hoạn nạn ông kêu cầu Chúa. Nhưng để ý ông không làm điều đó cho đến khi ông trước hết thờ phượng và ngợi khen Chúa về chính thuộc tính mà ông xin Ngài bày tỏ trong hoàn cảnh thử thách của ông.

Cuối cùng, trong câu 3 của đoạn này, tác giả thi thiên công bố, **Chúa bênh vực tôi, tôi sẽ không sợ hãi**. Sao chúng ta lại sợ? Nếu Chúa Toàn Năng ở phía tôi, mà Ngài quả đúng vậy, vậy thì người phạm làm gì tôi được? Chúng ta cần nhận biết là Chúa lớn lao thể nào còn kẻ thù thì nhỏ bé làm sao khi so với Ngài.

Bạn có lẽ đang lo không biết người ta sẽ làm gì cho bạn đây. Bạn có lẽ đang lo người ta sẽ cho bạn thôi việc, sẽ không cho bạn điều bạn cần, sẽ bực đãi bạn hay khước từ bạn. Bạn có lẽ đang lo người ta nghĩ hay nói gì bạn.

Nếu vậy, bạn cần hiểu rằng Chúa rất buồn lòng khi ta lo lắng về chuyện người ta hơn là lo nghĩ về Chúa.

Kinh Thánh dạy chúng ta không nên sợ hãi con người, mà hãy tôn kính và tôn thờ Chúa. Khi chúng ta không chịu sợ con người, mà trái lại kính sợ và tôn thờ Chúa, rồi thì Chúa sẽ hành động vì cơ chúng ta đến độ không điều gì người ta tìm cách gây cho chúng ta mà làm tổn hại đến chúng ta về lâu về dài được. Kẻ thù có thể đến một đường chống lại chúng ta, nhưng chúng sẽ trốn bầy lối trước mặt chúng ta. (Phục Truyền 28:7)

Có thể lúc nào đó có người lợi dụng chúng ta. Nhưng nếu chúng ta cứ nhìn xem Chúa và cứ thờ phượng Ngài, giữ lời ăn tiếng nói của chúng ta hợp với Lời Ngài thì cuối cùng Chúa sẽ ban thưởng và mang lại công bằng cho chúng ta bởi vì Ngài là Chúa công chính. Ngài thích sự chính trực và ghét tội lỗi.

Chúng ta sẽ tạo thêm rắc rối khi chúng ta ép người ta trao cho chúng ta điều chúng ta nghĩ mình đáng được. Chúng ta không nên làm điều đó. Trái lại, chúng ta nên

chờ đợi Chúa, và để Ngài mang đến điều chúng ta đáng được hưởng. Chúa là Đấng bênh vực cho chúng ta. Chúng ta không thể bênh vực cho mình và khi chúng ta cố tự bênh vực, chúng ta sẽ làm vấn đề thêm cùng cực hơn.

Dường như là chúng ta quá lo về việc ai đó sẽ lợi dụng chúng ta. Chúng ta cần chấm dứt việc “trao chuốt cái tôi” và quẳng gánh lo cho Chúa. Nếu chúng ta cứ nhìn xem Chúa thì không ai lợi dụng chúng ta lâu được. Chúa có “một ngàn lối” cách để ban phước cho chúng ta. Khi cửa này đóng, Chúa mở cửa khác. Nếu không có cửa nào, Chúa sẽ “chế” ra cửa luôn. Đó là lý do vị thế của chúng ta phải là, “Nếu Chúa ở về phía tôi thì ai nghịch lại tôi.”

NGƯỜI TA LÀM GÌ ĐƯỢC NÀO?

Kinh Thánh đầy những lời hứa rằng Chúa sẽ lo liệu cho chúng ta. Một trong những lời hứa quá tuyệt đến nỗi tôi nghĩ không thể nào chúng ta đọc lời này mà vẫn còn sợ hãi được.

Hãy giữ nếp sống không tham tiền, và thoả lòng với những gì mình hiện có vì Chúa hứa : Ta không bao giờ lừa con, chẳng bao giờ bỏ con! Nên chúng ta mạnh dạn nói: Chúa phù hộ tôi, tôi sẽ không sợ hãi; người đời làm gì được tôi?

HÊBƠ 13: 5,6

Những câu Kinh Thánh này an ủi tôi vô cùng. Câu này nhấn mạnh ba lần (theo bản Kinh Thánh tiếng Anh – AMP) rằng Chúa sẽ không bỏ mặc chúng ta. Khi Chúa phán điều gì đó một lần, chúng ta tin là Ngài nói nghiêm túc. Nhưng khi Chúa phán ba lần là nhằm nhấn mạnh đặc biệt về lời hứa rằng Ngài không hề bỏ mặc mà không

lo cho chúng ta. Tôi khích lệ bạn hãy suy gẫm những câu Kinh Thánh này mỗi khi sợ hãi tấn công tâm trí bạn về tương lai hay sợ rằng người ta sẽ làm gì với bạn. Lời Chúa có sẵn quyền năng, và chỉ cần suy gẫm thôi cũng khiến bạn cảm thấy tự tin hơn. Đúc tin đến do nghe Lời Chúa. Khi satan đem sợ hãi đến, hãy chạy đến Lời Chúa. Sợ con người có thể khiến ta đánh mất định mệnh.

Trong Cựu ước có ghi vua Saul sợ con người hơn là sợ Chúa, và điều đó khiến ông đánh mất địa vị làm vua (1Sa 13:8-14). Saul đã không hoàn tất định mệnh của ông do quá sợ hãi.

Saul được định để cai trị và đồng trị với Chúa như chúng ta. Tân Ước dạy chúng ta đều là những vua và thầy tế lễ cho Chúa. Chúa dự định phước hạnh cho mỗi chúng ta. Ngài muốn chúng ta cai trị, chứ không bị sợ hãi và nhút nhát thống trị. Nhưng cũng như vua Saul, chúng ta có thể đánh mất quyền làm vua, địa vị cai trị và thống trị hợp pháp của chúng ta, nếu chúng ta sợ người hơn là sợ Chúa.

TÔN KÍNH CHÚA

Còn tôi, nhờ tình thương bao la của Ngài, tôi sẽ vào nhà Ngài; với lòng kính sợ, tôi sẽ hướng về điện thánh Ngài mà thờ phượng.

THI THIÊN 5:7

Khi nói về việc sợ Chúa, chúng ta không nói về sợ hãi Chúa mà nói về sự tôn kính khiến chúng ta phải sấp mình trước sự hiện diện của Ngài và phủ phục trước mặt

Ngài mà thưa, “Lạy Chúa của con, không có ai giống như Ngài; con sẽ sợ ai? Nếu Ngài ở về phía con, con người làm chi con được?”

Ngay cả sứ đồ Phaolô nói trong Galati 1:10, **Vậy, giờ đây tôi cố gắng để được lòng loài người hay Đức Chúa Trời? Hay tôi cố tìm cách làm đẹp lòng loài người chăng? Nếu tôi vẫn muốn làm đẹp lòng loài người thì tôi không phải là đầy tớ của Chúa Cứu Thế.**

Đây là câu Kinh Thánh luôn đánh động lòng tôi bởi vì tôi biết rõ như thế nào là sự từ chối của con người đã ngăn không cho tôi bước theo ơn gọi của Chúa trên cuộc đời tôi.

Bạn có bao giờ bị sự từ chối tấn công không? Tất nhiên là bạn có đấy; chúng ta thấy đều gặp phải. Đó là cách ma quỷ ngăn không cho chúng ta thăng tiến. Nó biết chúng ta sẽ được phước nếu chúng ta ở trong ý Chúa nên nó dùng nỗi sợ bị người ta từ chối để trói buộc chúng ta.

Khi tôi được đầy đầy Thánh Linh vào năm 1976, tôi hầu như mất hết bạn bè; bị “mời” ra khỏi giáo hội và bị các anh chị em trong gia đình tôi, là những người tưởng chúng tôi bị lừa dối, bỏ rơi. Tệ hơn nữa là khi Chúa kêu gọi tôi giảng dạy Lời Ngài. Nơi nào tôi đến, tôi đều bị những người tôi yêu mến và quan tâm từ chối. Nên rất khó cho tôi để đi tiếp. Nhiều lần tôi muốn nhượng bộ trước những áp lực và quyết định lấy lòng con người. Bây giờ nhìn lại và run sợ khi nghĩ tới việc tôi chắc có lẽ đã mất mát nhiều nếu tôi khuất phục trước áp lực.

Có những lúc rất quan trọng trong cuộc đời và chức vụ của tôi cũng là lúc ma quỷ dùng sự từ chối của con người

tấn công tôi, và cứ mỗi lần Chúa đề bạt tôi lên mức độ cao hơn mà Ngài dành cho cuộc đời tôi thì sự tấn công của ma quỷ lại xuất hiện.

Ai mà muốn làm theo ý Chúa phải kính sợ Chúa hơn sợ con người. Tôi cần sự chấp nhận, nhưng tôi không muốn đi ra khỏi ý Chúa, và tôi biết tôi sẽ ra khỏi nếu tôi chịu theo những gì bạn bè tôi muốn tôi làm. Tôi cảm tạ Chúa về ân sủng của Ngài đã giữ gìn tôi và thêm sức cho tôi trong những thời điểm thử thách khó khăn đó.

Ai mà muốn làm theo ý Chúa phải nhớ lời Chúa Giê-su phán cùng các môn đồ: “Đây tớ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ đã bắt bớ Ta, ắt cũng bắt bớ các ngươi”(Gi 13:16;15:20). Nhưng Ngài cũng bảo họ, “Nếu họ khước từ các ngươi, thực chất họ đang khước từ Ta.” Nói cách khác, Chúa cho đó là đụng đến Ngài khi người ta khước từ bạn bởi vì bạn đang cố gắng làm theo lẽ phải, và Ngài là Đấng biện hộ cho bạn; phần thưởng của bạn đến từ Ngài.

Chúa muốn bạn và tôi được giải cứu khỏi sự trói buộc của nỗi sợ con người và sợ bị khước từ. Ngài biết chúng ta không trở thành người Ngài muốn chúng ta nếu chúng ta còn nỗi sợ trong chúng ta. Chúng ta cần quan tâm nhiều về những gì Ngài nghĩ hơn là những gì người ta nghĩ – bởi vì Ngài là Đấng Chu Cấp của chúng ta, chứ không phải con người.

Chương

14

Chúa Sẽ Chu Cấp

Ha-lê-lu-gia! Tôi sẽ hết lòng cảm tạ CHÚA, giữa hội của những người ngay thẳng. Các việc của CHÚA đều vĩ đại; tất cả những ai yêu thích những việc ấy đều nên suy gẫm. Công việc của Ngài vinh hiển và uy nghi, Đức công chính của Ngài còn đến muôn đời. Ngài làm những việc diệu kỳ đáng ghi nhớ. CHÚA ban ân huệ và có lòng thương xót. Ngài ban thực phẩm cho những người kính sợ Ngài; Ngài luôn luôn ghi nhớ giao ước Ngài.

THI THIÊN 111:1-5

Có lẽ lúc này trong đời sống bạn đang lo lắng về sự chu cấp? Bạn đang cần sự chu cấp trong lĩnh vực nào đó, và bạn thật sự không biết chắc sự tiếp trợ sẽ đến từ đâu?

Những khảo sát mà tôi tiến hành trong các buổi nhóm hội nghị cho thấy ít nhất 50% tín đồ lo không biết sự chu cấp của họ đến từ đâu.

Để ý lại câu sau trong khúc Kinh Thánh ở trên trong đó tác giả thi thiên ngợi khen và thờ phượng Chúa vì các việc lớn lao của Ngài đã làm cho dân sự Ngài : **Ngài ban vật thực cho kẻ kính sợ Ngài, và nhớ lại sự giao ước**

mình luôn luôn (c.5)

Điều đó cho thấy bao lâu chúng ta thờ phượng Chúa, chúng ta sẽ nhận sự chu cấp của Ngài. Chúng ta đọc thấy ý này liên tục trong Lời Chúa – thờ phượng sẽ chiến thắng cuộc chiến!

Hãy tô câu này trong cuốn Kinh Thánh của bạn; hãy suy gẫm nó, ngay cả học thuộc nó vì câu này nắm giữ chìa khoá để đáp ứng mọi nhu cầu của bạn. Làm thế thì mỗi khi có nhu cầu phát sinh trong đời sống bạn, bạn đã có Lời Chúa giấu trong lòng rồi, và Lời Chúa sẽ làm bạn mạnh mẽ và giúp bạn duy trì đức tin thay vì sợ hãi.

Có lẽ bạn nghe nói là bạn sẽ mất việc hay mất nhà. Có lẽ bạn đã lớn tuổi và đang sống nhờ trợ cấp xã hội, và bạn băn khoăn không biết điều gì sẽ xảy ra cho bạn trong tương lai. Bạn thấy giá cả lúc nào cũng leo thang, và ma quỷ thì thâm vào tai bạn, “Mày sẽ không đủ sống đâu.” Hoặc có lẽ bạn không đủ sống; thu nhập của bạn không đủ để trang trải, và dẫu vậy bạn vẫn làm tất cả những gì cần làm.

Dù bạn lo về sự chu cấp vì lý do gì nữa, hãy nhận câu Kinh Thánh này và “ăn nuốt” nó. Giê-rê-mi nói, **Tôi vừa nghe những lời Ngài thì đã ăn lấy rồi; Lời Ngài là sự vui mừng hớn hở của lòng tôi vậy . . .** (Giê 15:16). Chúng ta phải “ăn nuốt” Lời Chúa là vậy. Trong các Thi Thiên, tác giả dùng từ *sê-la*, nghĩa là **dừng lại** và **bình tâm suy nghĩ về điều đó** (AMP), để khích lệ độc giả từ từ tiêu hoá những lời Chúa phán. Thường chúng ta đọc để lấy số lượng nhưng cũng nên đọc cho chất lượng nữa. Hãy đọc Kinh Thánh như thể Lời Chúa đi vào tâm khảm bạn

và nuôi dưỡng bạn.

Lời Chúa nói Chúa ban vật thực và chu cấp cho những người kính sợ Ngài và thờ phượng Ngài. Điều này có nghĩa là dù hoàn cảnh của bạn thế nào, Chúa sẽ chu cấp cho bạn bao lâu bạn còn thờ phượng và tôn cao Ngài.

Thờ phượng Chúa quả là vui thú và đầy sức sống; còn lo lắng hăn sẽ làm cho lòng nặng nề và khiến cho ta mất hết niềm vui. Hãy thờ phượng; đừng lo lắng! Cuộc chiến là của Chúa.

THỜ PHƯỢNG LÀ KHÔN NGOAN

Kính sợ CHÚA là khởi đầu của sự khôn ngoan. Tất cả những ai làm theo các mạng lệnh Ngài được nhiều sáng suốt. Nguyên lời ca ngợi Ngài còn đến đời đời.

THI THIÊN 111:10

Nếu bạn đọc sách Châm Ngôn và xem xét tất cả những lời hứa được hứa cho những người bước đi trong sự khôn ngoan, và nhận biết rằng sự kính sợ và thờ phượng Chúa là khởi đầu sự khôn ngoan, bạn sẽ hiểu ngay vì sao sự kính sợ và thờ phượng Chúa là quan trọng.

Kinh Thánh nói những ai bước đi trong sự khôn ngoan sẽ giàu có. Họ sẽ sống lâu. Họ sẽ vô cùng hạnh phúc. Họ sẽ được phước, được phước đến độ người ta phải ganh tị (Châm Ngôn 3:1-18).

Nhưng không chuyện có khôn ngoan mà không thờ phượng. Ngày nay nhiều người tìm kiếm tri thức, mà tri thức thì tốt thôi, nhưng khôn ngoan tốt hơn. Khôn ngoan

là vận dụng kiến thức đúng cách. Kiến thức mà không có khôn ngoan khiến người ta kiêu ngạo hay tự kiêu, và cuối cùng sẽ làm hỏng cuộc đời. Người khôn ngoan luôn có tri thức, nhưng không phải ai có tri thức cũng đều khôn ngoan đâu.

Tôi tin rằng trong xã hội ngày nay, chúng ta tôn cao tri thức quá mức. Giáo dục dường như là mục tiêu chính của hầu hết mọi người, và dẫu thế mà thế giới chúng ta ngày nay đạo đức đang xuống cấp nhanh chóng. Giáo dục thì tốt, nhưng không tốt hơn khôn ngoan. Lời Chúa dạy hãy tìm cầu khôn ngoan; tìm nó như tìm bạc vàng; xem nó là điều thiết yếu trong cuộc sống. Không gì quan trọng hơn khôn ngoan, và khởi đầu khôn ngoan chính là kính Chúa và thờ Chúa.

Người thờ Chúa sẽ được Chúa dạy khôn cho.

KHÔNG THIẾU KHI THỜ

Thiên sứ CHÚA đóng trại chung quanh những kẻ kính sợ Ngài và giải cứu họ. Hãy ném và xem CHÚA tốt lành dường bao! Phước cho người nào trú ẩn nơi Ngài. Hỡi các thánh, hãy kính sợ CHÚA. Vì người nào kính sợ Ngài chẳng thiếu thốn gì.

THI THIÊN 34:7-9

Bạn có muốn thiên sứ làm việc trong đời sống bạn không? Vậy thì hãy khởi sự thờ phượng Chúa vì Kinh Thánh nói thiên sứ Chúa đóng trại chung quanh những người kính sợ và thờ phượng Ngài để canh giữ họ và giải cứu họ. Thật ngạc nhiên là không biết bao nhiêu lời hứa được hứa cho người thờ phượng Chúa.

Bạn có muốn biết chắc là mọi nhu cầu của bạn sẽ được đáp ứng không? Vậy thì hãy bắt đầu thờ phượng Chúa bởi vì những ai thật sự tôn kính và thờ phượng Chúa sẽ không thiếu thốn gì. Bạn sẽ hỏi, “Nếu chỉ có vậy, sao Chúa không hành động trong đời sống tôi?”

Tôi tin rằng Chúa đang hành động trong đời sống bạn. Tôi tin rằng Ngài đang làm những việc lớn trong đời sống bạn. Ngài đang làm những việc lớn trong đời sống của tất cả chúng ta, nếu chúng ta nhận ra. Chúng ta thường để thì giờ đếm những gì chúng ta không có thay vì đếm những gì chúng ta có. Chúng ta thường nghĩ về những gì chúng ta đã mất thay vì nghĩ về những gì chúng ta còn lại. Làm thế sẽ ngăn chúng ta không nhận biết rằng chúng ta đã được phước biết bao.

Có được tấm lòng biết ơn là một phần của sự thờ phượng, và nhất định phải là thái độ của “người thờ phượng.” Chúa rất muốn làm việc với *số ít*, và Ngài làm hơn nữa với *“số không”*. Ngài tạo dựng thế giới này từ cái không có. Ngài dùng cái không ra chi và con người không ra gì để làm công việc Ngài, theo như 1Côrinhtô chương 1. Vì thế nếu chúng ta không có gì, chúng ta cũng có thể dâng “cái không có gì” đó cho Chúa, và Ngài sẽ làm việc với cái không có đó. Chúa không gặp vấn đề gì trong việc chu cấp bất cứ thứ gì chúng ta cần ở đời này. Nếu chúng ta chỉ thờ phượng Ngài, trao phó lo lắng cho Ngài và vâng theo sự chỉ dẫn của Ngài dành cho chúng ta, chúng ta sẽ luôn thấy nhu cầu của chúng ta được đáp ứng cách dư dật.

Tôi đã đánh mất nhiều thứ trong đời tôi. Tôi bị lạm dụng lúc thơ ấu nên tôi thật sự không có tuổi thơ. Suốt một thời gian dài, tôi oán hận những điều tôi bị mất mát.

Tôi oán hận những năm tháng bị đánh mất mà tôi không bao giờ lấy lại được. Tôi oán hận vì cuộc đời tôi không có một khởi đầu suôn sẻ bởi vì khi lớn lên tôi biết phần lớn nan đề của tôi bắt nguồn từ những khởi đầu bi kịch của tôi trong đời.

Cuối cùng, tôi thấy tôi không thể làm gì được với những gì tôi đánh mất, và tôi bắt đầu nhìn những gì tôi còn lại. Đó là điều tôi có suốt quãng đời còn lại, và bạn cũng thế. Dù những năm tháng trước đây bạn sống không mấy suôn sẻ, bạn vẫn có tương lai.

Tôi bắt đầu thờ phượng Chúa ngay hoàn cảnh hiện tại của tôi, và tôi tin cậy Chúa sẽ thành tín với Lời Ngài. Tôi dâng cho Ngài những gì tôi còn lại. Tôi cầu nguyện, “Chúa ơi, có con đây. Con không có nhiều, nhưng hãy Ngài dùng con, con là của Ngài.”

Tôi khích lệ bạn hãy bắt đầu thờ phượng Chúa ngay hoàn cảnh hiện tại của bạn; hãy thờ phượng Ngài về những điều bạn có và hãy quên đi những điều bạn không có. Khi chúng ta thờ phượng, chúng ta sẽ không thiếu thốn. Khi chúng ta thờ phượng Chúa, Ngài sẽ đáp ứng mọi nhu cầu của chúng ta.

NGỌI KHEN SẼ CỨU RỒI

Lạy CHÚA, tôi yêu mến Ngài, Ngài là sức mạnh của tôi. CHÚA là vách đá, là thành lũy, là Đấng giải cứu tôi. Đức Chúa Trời của tôi là núi đá, nơi tôi trú ẩn, là thuẫn đỡ, là sừng cứu rỗi, là thành trì của tôi. Tôi cầu khẩn CHÚA, Đấng đáng được ca ngợi, thì tôi được giải cứu khỏi kẻ thù.

THI THIÊN 18:1-3

Tác giả thi thiên nói ông sẽ làm gì để được cứu khỏi kẻ thù nghịch? . . . **cầu khẩn Chúa, Đáng đáng được ca ngợi.**

Nếu bạn và tôi đi qua cửa ngời khen mà vào sự hiện diện của Chúa và bắt đầu thờ phượng Ngài tại đó, kẻ thù sẽ rối loạn, chúng sẽ bắt đầu “đánh lộn” nhau.

Chúng ta đã thấy điều đó xảy ra cho kẻ thù của vua Giê-hô-sa-phát và Ghê-đê-ôn.

Khi ma quỷ cố làm cho chúng ta bực dọc, và chúng ta phản ứng bằng cách hát ngợi khen Chúa, làm thế sẽ khiến ma quỷ cùng quỷ sứ của nó rối loạn đến độ chúng bắt đầu đánh lẫn nhau. Và dần dần chúng ta sẽ tìm thấy niềm vui dâng tràn.

Như ta đã thấy, có quá nhiều sợ hãi giữa vòng dân sự Chúa. Nhưng Chúa phán với chúng ta, **Dừng sợ, vì Ta ở với người.**

Dưới thời Cựu ước, Chúa chỉ ở với dân sự Ngài – ấy vậy mà hãy nhìn xem những chiến thắng vẻ vang Chúa ban cho họ. Nhưng chúng ta còn hơn thế nữa bởi vì cùng một Đấng đã dẫn dân Y-sơ-ra-ên từ chiến thắng này đến chiến thắng khác đối với kẻ thù của họ không chỉ ở với chúng ta, mà Ngài còn ở *trong* chúng ta là những kẻ tin.

Tôi thích nghĩ đến việc là Chúa gần tôi như hơi thở của tôi, và tôi cần Ngài như tôi cần thở để sống. Chúa là sự sống của chúng ta. Như Phaolô nói, **Vì trong Ngài, chúng ta được sống, động và tồn tại . . .** (Công Vụ 17:28). Chúa là tất cả, và Ngài đáng để chúng ta ngợi khen và thờ phượng.

Chương

15

Chúa Ủng Hộ Chúng Ta

Hỡi các con bé nhỏ! Các con thuộc về Đức Chúa Trời và đã chiến thắng chúng nó, vì Đấng ở trong các con vĩ đại hơn kẻ ở trong thế gian.

1GIĂNG 4:4

Con người có rất nhiều nỗi sợ hãi đến nỗi để cả ngày cũng không đếm hết được những nỗi sợ mà người ta sợ. Nhiều tín đồ cũng sợ như người thế gian. Đó là lý do tại sao Chúa ban cho chúng ta 1Giăng 4:4 – để đảm bảo với chúng ta là nhờ sự hiện diện và quyền năng của Chúa Toàn Năng trong chúng ta, chúng ta không có gì phải sợ.

Khi bạn bắt đầu sợ, bạn nên mở Kinh Thánh ra, đọc câu này lớn tiếng và nói, “Hỡi satan, ta không sợ ngươi vì Lời Chúa nói ta đã đánh bại ngươi rồi. Hỡi satan, Chúa là “con ác mộng” của ngươi, và Ngài ủng hộ ta!”

Bạn có biết Kinh Thánh nói ý gì khi nói bạn và tôi là những người thắng hơn bội phần qua Chúa Giê-su không? Tôi tin rằng điều này có nghĩa là chúng ta không cần phải sống trong sợ hãi. Ngay cả trước khi cuộc chiến thuộc

linh bắt đầu, chúng ta đã biết trước là chúng ta sẽ thắng. Chúng ta biết kết quả rồi - chúng ta biết rõt cuộc chúng ta sẽ thắng!

Chúng ta có lẽ không thích trải qua cuộc chiến thuộc linh; chống lại sợ hãi không phải lúc nào cũng dễ. Nhưng chúng ta có thể được khích lệ, biết điều ma quỷ định làm hại chúng ta thì Chúa định điều ích cho chúng ta.

Nếu Chúa ủng hộ chúng ta, và nếu chúng ta ở về phía Ngài thì rốt cuộc mọi sự sẽ được hoá giải nhằm mang ích lợi cho chúng ta, bởi vì ai ở với Chúa chắc chắn sẽ thắng. Đó là sự thật được Kinh Thánh xác nhận. Phe của Chúa là phe thắng.

“NHƯNG CHÚA . . . ”

Nhưng Đức Chúa Trời đã tỏ tình yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.

RÔMA 5:8

Có một nhóm từ ngắn trong Kinh Thánh mà mỗi khi đọc tôi phấn khích vô cùng. Nó có hai từ thôi, nhưng nó được tìm thấy trong cả Kinh Thánh và có lẽ là hai từ có sức mạnh nhất.

Nhóm từ đó chính là : **Nhưng Chúa . . .**

Khi chúng ta đọc qua cả Kinh Thánh, chúng ta luôn thấy ghi lại những điều khủng khiếp ma quỷ định làm cho dân sự Chúa. Sau đó chúng ta đọc thấy nhóm từ ngắn này, **Nhưng Chúa . . .** và đọc những lời tiếp theo là sự

chiến thắng.

Trong câu Kinh Thánh trên, sự kiện được nói đến là tất cả chúng ta đều là tội nhân trong tình trạng đáng bị hình phạt và chết mất. Nhóm từ **Nhưng Chúa** . . . đảo ngược tình thế. Tình yêu của Chúa can thiệp vào tình huống ấy và thay đổi mọi sự. Trong khi chúng ta còn tội nhân, Chúa Giê-su chịu chết cho chúng ta, và nhờ đó Ngài chứng tỏ tình yêu Ngài dành cho chúng ta. Ngài chứng tỏ rằng tình yêu Ngài đã ngăn đi sức tàn phá của tội lỗi.

Đây là một ví dụ hay nữa về cách Chúa ngăn cản kế hoạch độc ác của satan nhắm đến chúng ta.

Các trưởng tộc ganh tị với Giô-sép nên bán người qua Ai-cập. Nhưng Đức Chúa Trời ở cùng người và giải thoát người khỏi tất cả các hoạn nạn, ban cho người được ân huệ và khôn ngoan trước mặt Pha-ra-ôn, vua Ai-cập. Pha-ra-ôn cử người làm tế tướng thống lãnh Ai-cập và cả hoàng gia.

CÔNG VỤ 7:9-10

Satan định tiêu diệt Giô-sép bằng cách làm cho lòng các anh em chàng đầy thù ghét và ganh tị. Họ bán chàng làm nô lệ vì nghĩ rằng họ sẽ trừ khử được Giô-sép một lần đủ cả, **nhưng Chúa** có kế hoạch khác. Chúa ngăn cản kế hoạch của satan và đem phước hạnh lớn lao cho đời sống Giô-sép.

Đó là cách Chúa định làm trong đời sống mỗi ngày của chúng ta. Chẳng hạn, sự việc có thể diễn ra như vậy : Bạn đã làm công việc đó mười năm rồi và nghĩ rằng trong tương lai bạn vẫn làm việc này, sau đó công ty của bạn bị đóng cửa, và dường như tương lai của bạn bị tiêu tan.

Nhưng Chúa . . . ban cho bạn một công việc tốt hơn nhiều so với công việc bạn làm trước đây. Thậm chí Chúa cho bạn được ưu ái và giúp bạn tìm được công việc mà tự thân bạn không đủ tiêu chuẩn và rồi ban ơn để bạn làm công việc đó cách trôi chảy. Chúa có thể ban cho bạn khả năng để làm việc đó mà không ai ở đời này nghĩ là bạn có khả năng làm được, kể cả chính bạn cũng không tin nổi.

Tôi gặp một tình huống tương tự xảy ra trong chính đời sống tôi.

Vào thập niên 1970, tôi có một công việc làm ở khu vực trung tâm ở St.Louis, Missouri, là quê của chúng tôi. Nhà tôi cũng làm việc ở khu trung tâm, điều đó có nghĩa là cả hai chúng tôi đều có thể dùng chung một chiếc hơi để đi làm. Công việc được trả lương hậu cùng với các khoản trợ cấp, và tôi cảm thấy được phước khi có được công việc này. Thế rồi thử thách đến.

Chủ của tôi, không phải là người tin Chúa, muốn tôi ít nhiều thì phải giúp ông lấy trộm một số tiền qua sự gian dối. Một khách hàng có khoản dư tín dụng trong tài khoản bởi vì họ trả cùng một hoá đơn đến hai lần. Việc này có nghĩa là công ty nợ tiền khách hàng. Chủ không muốn khách biết về khoản dư tín dụng vì ông không muốn trả lại tiền cho khách. Nên ông bảo tôi xoá sổ tài khoản của họ đi và gửi cho khách thông báo cho biết là chỉ số dư tháng đó là không đồng, thay vì báo số dư tài khoản khách thật sự có.

Đêm đó tôi về nhà và khốn khổ về chuyện này. Lương tâm tôi cho biết rõ là tôi không thể làm vậy, nhưng đồng thời tôi cũng sợ mất việc. Chúng tôi có nhiều khoản chi cố

định nên buộc tôi phải đi làm.

Tôi quyết định là sẽ nói với chủ rằng tôi không thể làm điều ông yêu cầu. Thật ra, quyết định đó đặt tôi vào vị trí thờ phượng Chúa. Có thể tôi không đưa tay lên hay quỳ gối hay cất tiếng ngợi khen hay thờ phượng, nhưng hành động tôi làm chính là thờ phượng Chúa. Tôi đặt Chúa và nguyên tắc của Ngài lên đầu, dù biết làm thế là tôi sẽ mất việc.

Khi tôi nói với chủ, ông nổi giận ra mặt nhưng bảo tôi quay lại làm việc. Tôi chỉ nói với ông tôi là một cơ đốc nhân, và dù tôi biết ông không cùng đức tin với tôi, nhưng tôi không thể làm trái lương tâm và giúp ông lừa khách hàng. Tôi nói với ông rằng tôi không muốn mất việc, nhưng tôi phải làm điều tôi tin là đúng.

Cả ngày hôm đó tôi phập phồng chờ ông ta gọi tôi lên văn phòng và cho tôi nghỉ việc, nhưng đến cuối ngày, ông bước vào và bảo tôi gửi hoá đơn cho khách hàng đó. Ông không hề nhắc đến chuyện đó nữa, và tôi cũng vậy. **Nhưng Chúa . . .** đảm bảo là tôi được đề bạt liên tục cho đến cuối cùng tôi trở thành ở vị trí thứ hai trong công ty. Tình cảnh của tôi rất giống tình cảnh của Giôsép. Tôi kiểm soát mọi việc khi chủ tôi đi vắng, mà chuyện này rất thường. Tôi thật sự không có đủ trình độ học vấn làm công việc này; tôi cũng không đủ tiêu chuẩn theo tiêu chuẩn của thế gian, nhưng tôi đủ tiêu chuẩn bởi phép lạ bởi vì Chúa mở cửa và ban ơn cho tôi làm công việc đó. Điều trông khủng khiếp hoá ra lại thành phước hạnh lớn lao bởi vì Chúa ngăn cản kế hoạch tiêu diệt của satan.

Chúng ta phải học nhìn sự việc bằng con mắt đức tin

thay vì bằng con mắt tự nhiên. Sự việc diễn tiến bình thường trong tình huống nào đó có thể được thay đổi hoàn toàn khi Chúa can thiệp.

Khi Chúa kêu gọi tôi vào chức vụ, người ta nói với tôi, “Cô Joyce ơi, nhóm chúng tôi mới vừa trao đổi, và chúng tôi cảm thấy không có cách gì mà cô có thể làm những gì cô nói là Chúa kêu gọi cô làm. Chúng tôi cảm thấy cá tính của cô không thích hợp cho công việc như vậy.”

Tôi vẫn nhớ tôi cảm giác buồn như thế nào khi họ với tôi những lời này. Tôi bị tổn thương và thất vọng . . . **Nhưng Chúa** đã kêu gọi tôi và Ngài khiến tôi đủ tiêu chuẩn. Điều người khác cho là không dùng được thì Chúa thấy là có giá trị trong đó. Ngài đã giúp tôi, và Ngài sẽ làm tương tự cho bạn.

HỌ SẤP MẶT XUỐNG

Đêm ấy, tất cả nhân dân đều lớn tiếng khóc than. Tất cả dân Y-sơ-ra-ên làm bầm chông nghịch Mô-i-se và A-rôn. Toàn dân nói với hai ông: Ước gì chúng tôi đã chết tại Ai-cập, hoặc qua đò trong sa mạc cho rồi! Tại sao CHÚA đem chúng tôi ra khỏi đất ấy để bắt chúng tôi phải ngã chết dưới lưỡi gươm? Vợ con chúng tôi sẽ trở thành chiến lợi phẩm. Chúng tôi quay về Ai-cập chẳng hơn sao? Rồi họ bảo nhau: Chúng ta phải chọn một vị lãnh tụ và quay về Ai-cập! Mô-i-se và A-rôn sấp mặt xuống toàn dân Y-sơ-ra-ên đang họp tại đó.

DÂN SỐ KÝ 14:1-5

Để ý phản ứng của Môise và Arôn trước sự làm bầm và than phiền của dân Y-sơ-ra-ên – họ sấp mặt xuống đất.

Hành động sấp mình xuống đất được tìm thấy trong

cả Kinh Thánh. Nếu hết thấy dân Y-sơ-ra-ên đều sắp mặt xuống, họ hẳn đã thấy hết phép lạ này đến phép lạ khác. Nhưng đằng này thì không, họ quá bận rộn để lo tự thương hại mình, bắt lỗi nơi Chúa và Môise, nói những lời tiêu cực, muốn trở về Ai cập.

Nhưng tạ ơn Chúa về Môise và Arôn. Họ đã sắp mình xuống và thờ phượng Chúa. Hành động của họ cho thấy họ kính sợ Chúa. Họ làm điều này trước mặt cả hội chúng như một tấm gương cho những người khác làm theo.

Chúng ta thấy một ví dụ nữa trong Sáng thế ký 17 về Áp-ram. Khi ông **được chín mươi chín tuổi thì Chúa hiện đến cùng ông và phán rằng : Ta là Đức Chúa Trời Toàn Năng; người hãy đi trước mặt Ta làm một người trọn vẹn.** Áp-ram phản ứng bằng cách sắp mặt xuống đất. Tôi thích ví dụ này bởi vì cũng như chúng ta, Áp-ram biết ông không thể bước đi cách trọn vẹn trước mặt Chúa trừ khi Chúa làm việc đó qua ông. Điều bất năng đối với ông khi không có Chúa sẽ trở thành khả năng khi có Chúa, nên ông thờ phượng Ngài. Đó là điều ông có thể làm, nhưng điều đó cũng đủ rồi, bởi vì Chúa làm phần còn lại.

Khi chúng ta đối mặt với những điều bất năng, chúng ta đừng bao giờ bỏ cuộc; chúng ta nên thờ phượng Chúa và quan sát Chúa hành động thay cho chúng ta. Hãy nhớ mọi sự đều khả năng cho những ai tin.

CHÚA Ở VỚI CHÚNG TA

Giô-suê con trai Nun và Ca-lép con trai Giê-phu-nê là hai người trong các thám tử xé áo mình và nói cùng toàn thể

CUỘC CHIẾN CỦA CHÚA

Y-sơ-ra-ên: Đất đai chúng tôi đi trình sát thật quá tốt. Nếu CHÚA đẹp lòng chúng ta, Ngài sẽ hướng dẫn chúng ta vào xứ ấy, là nơi đất đai đầy tràn sữa và mật, Ngài sẽ ban xứ ấy cho chúng ta. Chỉ xin anh chị em đừng nổi loạn chống nghịch CHÚA. Đừng sợ dân xứ ấy vì chúng ta sẽ nuốt chửng họ đi. Sự bảo hộ họ đã bị rút đi rồi, nhưng CHÚA đang ở với chúng ta. Đừng sợ họ!

DÂN SỐ KÝ 14:6-9

Giô-suê và Calép là hai người của Chúa gặp rắc rối với một nhóm người nói toàn lời tiêu cực và đầy vô tín. Giô-suê và Calép không cho nhóm người tiêu cực này ảnh hưởng xấu họ, họ vẫn đầy đức tin và xác quyết là họ sẽ thắng kẻ thù. Chúng ta cũng phải nhất định không để cho những con người như thế cướp đi niềm vui của chúng ta do đánh mất thái độ tích cực. Đừng để họ tiêu diệt sự xác quyết và đức tin rằng Chúa là tốt lành và Ngài có kế hoạch tốt đẹp cho đời sống bạn. Satan dùng những người như thế làm cạn kiệt chúng ta. Không được cho phép sự giày vò và chủ nghĩa tiêu cực ảnh hưởng niềm vui của chúng ta.

Có những lúc trong cuộc sống hoàn cảnh không mấy vui vẻ. Chúng ta nhìn thấy nan đề như những “tên khổng lồ” so với chúng ta, nhưng hãy nhớ là Chúa lớn hơn những “tên khổng lồ.”

Giô-suê và Calép đã rơi vào hoàn cảnh như thế. Môise sai họ và mười người khác đi vào xứ hứa để trình thám xứ và trở về trình lời báo cáo mô tả xứ ấy. Mười người trở về báo cáo, “Xứ đây đầy trái ngon, nhưng cũng đầy đầy những tên khổng lồ và chúng ta không thể thắng chúng được.”

Nhưng Giô-suê và Calép có thái độ khác. Họ cũng

thấy những tên khổng lồ nhưng họ lại nhìn Chúa; Đáng họ tin lớn hơn những tên khổng lồ. Lời báo cáo của họ là, “Ta hãy lên ngay và đánh bại kẻ thù bởi vì chúng ta thừa sức thắng.” Những thám tử tiêu cực đáp ngay, “Chúng ta không thể thắng được.”

Đây là cách thường thấy trong cuộc sống. Luôn luôn có những người tích cực, tìm cách tiến lên. Và cũng có những người tiêu cực, cố “đầu độc” những điều tốt đẹp và tích cực bằng thái độ xấu của họ. Mười thám tử là người tiêu cực, còn hai thám tử là tích cực. Dựa trên con số này, ta biết 80% số người cho rằng họ không thể đánh bại những tên khổng lồ, và chỉ có 20% số người tin Chúa lớn hơn nan đề. Con số này có lẽ cũng tương đối chính xác ngày nay. Nếu tỉ lệ phần trăm người tin vào quyền năng lớn lao của Chúa đông hơn, chúng ta sẽ thấy nhiều người thành công hơn hiện nay.

Thật không vui khi nói rằng chúng ta thường thấy những tên khổng lồ thay vì nhìn Chúa. Chúng ta mất sự tập trung; chúng ta bị vướng bận vào nan đề và không còn thấy những gì Chúa kêu gọi chúng ta làm. Việc để nhiều thì giờ thờ phượng và ngợi khen Chúa sẽ giúp chúng ta giữ được sự tập trung và khiến chúng ta bước ra với thái độ tích cực và mạnh mẽ, tin rằng chúng ta có thể làm bất cứ việc gì Chúa bảo chúng ta làm.

Giô-suê và Calép nhắc những người khác rằng Chúa đã hứa ban xứ này cho họ. Họ khuyến khích dân chúng đừng nổi loạn với Chúa và đừng sợ con người. Hai người nói, “Chúa ở với chúng ta!”

Chúa không ở với kẻ thù; Ngài ở với chúng ta. Và nếu

Chúa ở về phía chúng ta thì ai chống lại chúng ta? Tôi khích lệ bạn hãy tập duy trì thái độ tích cực. Hãy thoải lòng, biết ơn Chúa. Hãy để ý những gì Chúa làm, chứ đừng để ý những gì bạn nghĩ là Ngài không làm cho bạn. Hãy coi chừng sự than phiền. Trái lại, hãy thờ phượng Chúa và tiếp tục thờ phượng Ngài cho đến khi sự đáp lời xảy ra. Có thái độ tích cực sẽ đem đến sự đột phá nhanh hơn là thái độ bực bội. Dù phải chờ bao lâu đi nữa, chúng ta cũng vui vẻ trong khi chờ. Thái độ đó được gọi là “vui ngay hiện tại đang lúc nhắm tới tương lai.”

Phaolô học thoải lòng dù ông dư hay thiếu, và chúng ta cũng làm tương tự.

Tôi nói thế không phải vì thiếu thốn, vì tôi đã tập thoải lòng trong mọi cảnh ngộ.

PHI-LÍP 4:11

Phaolô học từ kinh nghiệm điều gì kết quả và điều gì không kết quả. Tôi cũng đã học và vẫn còn đang học rằng không thấy thoải lòng là không thờ phượng Chúa. Tôi cố gắng ghi nhớ rằng làm thế là không tốt. Trong đời sống tôi, tôi cố gắng vui vẻ dù điều gì xảy ra. Tôi không muốn phí thì giờ cho việc bất mãn. Nếu tất cả chúng ta đều chờ cho đến khi chúng ta không có nan đề nào rồi mới vui vẻ thì có lẽ chúng ta không bao giờ có cơ hội, nên chúng ta hãy vui vẻ ngay bây giờ!

Như Phaolô, dù hoàn cảnh hiện tại của chúng ta như thế nào đi nữa, chúng ta biết Chúa ở với chúng ta. Thật vậy, Ngài luôn đi trước chúng ta. Ngài đã biết trước kết quả rồi, và kế hoạch của Ngài là nhằm ích lợi cho chúng

ta, chứ không phải làm chúng ta thất bại.

ĐỪNG SỢ – CHÚA ĐI TRƯỚC BẠN

Phải mạnh mẽ can đảm lên. Đừng sợ hãi kinh khiếp trước mặt các dân đó vì CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em cùng đi với anh chị em; Ngài không bao giờ xa lìa hay rời bỏ anh chị em đâu. Nói xong, Môi-se cho mời Giô-suê đến và nói với ông trước mặt toàn dân Y-sơ-ra-ên : Ông phải mạnh mẽ và can đảm, vì ông phải đi với toàn dân vào xứ CHÚA đã thề hứa ban cho họ và ông phải chia đất đó cho dân làm cơ nghiệp. Chính CHÚA sẽ đi trước ông và Ngài luôn ở với ông; Ngài không bao giờ xa lìa hay rời bỏ ông đâu. Ông đừng sợ hãi, đừng nản lòng.”

PHỤC TRUYỀN 31:6-8

Trong khúc Kinh Thánh này Môise bảo Y-sơ-ra-ên hãy mạnh mẽ, can đảm và vững vàng. Bạn có biết vững vàng nghĩa là gì không? Nghĩa là bám chặt lấy điều bạn biết là đúng và không để cho bất cứ điều gì hoặc bất cứ ai “bàn ra.”

Môise cũng bảo Giô-suê rằng ông phải mạnh mẽ, can đảm và vững vàng bởi vì ông phải dẫn dân sự vào xứ mà Chúa đã ban cho họ. Ông đốc thúc Giô-suê rằng Chúa sẽ không bao giờ lìa hay bỏ ông nhưng Ngài sẽ đi trước ông để dẫn ông đến chiến thắng. Như đã thấy, cùng lời hứa này cũng được hứa cho bạn và tôi.

Thật yên ủi khi nghĩ đến việc nơi nào chúng ta đi, Chúa cũng đi trước để dọn đường. Trước khi tổ chức buổi nhóm hội nghị toàn cầu, luôn có người đi trước chúng tôi

và chuẩn bị. Họ sắp xếp mọi thứ trước khi nhà tôi và tôi đến giảng. Chẳng hạn, mới đây chúng tôi dự tính tổ chức một hội nghị ở một nước khác. Khi nhân sự chúng tôi đến, anh nhận ra là khán đài chúng tôi định dùng nằm sâu trong thành phố, nên rất khó ra vào. Giao thông dày đặc trước và sau buổi nhóm; chỉ có một đường ra vào; vì thế chúng tôi phải mất bốn giờ để đến nơi.

Chúng tôi đã sai anh này đến trước mấy tháng, và làm thế rất hiệu quả. Anh có thể thay đổi điểm nhóm và giúp chúng tôi tiết kiệm nhiều thời gian. Chúng tôi luôn cử một đội đến thành phố ít nhất hai ngày trước khi chúng tôi đến. Đội này đảm bảo là họ biết hết mọi hướng đi đến chỗ nhóm; họ kiểm tra khách sạn và sắp xếp mọi thứ để cho chúng tôi đến giảng, chúng tôi chỉ tập trung giảng dạy cho hội thánh thay vì vướng mắc vào những chi tiết không cần thiết. Làm thế thật sự giúp cho chức vụ chúng tôi kết quả hơn.

Biết những thủ tục như thế an ủi tôi nhiều và giúp tôi an tâm. Cũng vậy, biết rằng Chúa đã đi trước tôi trong mọi hoàn cảnh của cuộc đời giúp tôi an tâm hơn, và tôi tự do sống mà không sợ hãi.

Chẳng hạn, nếu bạn sắp có một vụ kiện, bạn cần hiểu là Chúa đã đi trước bạn vào toà án trước khi bạn đến nơi. Hoặc giả là nếu bạn cần nói thẳng với chủ về một số vụ việc ở sở làm, hãy tin những gì Lời Chúa nói. Tin rằng Chúa sẽ đi trước bạn và dọn đường cho bạn, rằng Ngài sẽ ban ơn cho bạn và ban cho bạn đúng lời để nói khi đến lúc.

Tôi cũng khuyên bạn hãy cẩn trọng về những suy

nghĩ của bạn khi đối diện với những tình huống như vậy. Thường chúng ta cầu nguyện và xin Chúa giúp chúng ta, chúng ta xin phép lạ, nhưng trong suy nghĩ và tưởng tượng, chúng ta thấy toàn tai họa và thất bại. Hãy đập đổ những trí tưởng tượng sai trật và mọi ý tưởng nào không hợp với Lời Chúa.

Tác giả thi thiên là Đavít nói, **Nguyện lời nói của miệng tôi, sự suy gẫm của lòng tôi được đẹp ý Ngài . . .** (Thi 19:14). Chúa đẹp lòng với tư tưởng và lời nói của chúng ta khi nó phù hợp với Lời Ngài. Khi chúng ta cần quyền năng của Chúa để giúp chúng ta trong tình huống nào đó, chúng ta không thể xin phước mà rồi nói họa. Chúng ta phải xin điều chúng ta cần, và rồi giữ suy nghĩ và lời nói phù hợp với những gì chúng ta xin theo như Lời Chúa.

Hãy tin thì bạn sẽ thấy vinh hiển của Chúa!

Chương

16

Bám Lấy Vị Trí

Các người không phải chiến đấu trận này; hãy dàn quân và đứng yên, xem CHÚA, Đấng ở cùng các người, sẽ giải cứu các người. Hỡi Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, chớ sợ hãi và hốt hoảng. Ngày mai, hãy đi ra, đối diện chúng nó, CHÚA ở cùng các người.”

2 SỬ KÝ 20:17

Trong Êphêso 6, chương nói về cuộc chiến thuộc linh, chúng ta được dạy sau khi đã làm xong mọi yêu cầu cấp bách, chúng ta vẫn còn đứng vững. Rồi trong 2Sử ký 20 chúng ta được dạy là chúng ta không cần phải đánh cuộc chiến của chúng ta vì cuộc chiến là của Chúa, chứ không phải của chúng ta. Điều duy nhất chúng ta cần làm là ở đúng vị trí và bám trụ ở đó cho đến khi chúng ta nhìn thấy sự chiến thắng.

Vị trí của chúng ta là gì? Tôi tin đó là thờ phượng Chúa.

Giống kẻ thù của dân Giuđa và dân Y-sơ-ra-ên, ma quỷ có kế hoạch tấn công và tiêu diệt chúng ta, và nó đang thực hiện kế hoạch đó. **Nhưng Chúa . . .** có điều ngạc nhiên dành cho nó.

Có một người bạn thân của tôi, là một học giả Hy-lạp, mới đây gửi cho tôi bản diễn ý của ông về Giăng 10:10. Tôi muốn chia sẻ với bạn. Câu Kinh Thánh này nói rõ ý niệm thế nào ma quỷ quyết tâm để giết chết, cướp bóc và huỷ diệt, nhưng Chúa Giê-su có một kế hoạch khác.

“Kẻ trộm, kẻ cướp bóc thuộc linh muốn nhúng tay vào mọi điều tốt lành trong đời sống bạn, kẻ trộm cắp này tìm cơ hội thâm nhập vào những công việc riêng tư của bạn để nó cướp đi mọi thứ quý giá và thân yêu của bạn. Nhưng chưa hết! Khi nó đã lột sạch mọi điều tốt đẹp và tài sản của bạn, nó dự định lột trần bạn luôn, tạo ra những tình huống thật khủng khiếp để bạn không có cách nào để giải quyết nan đề. Nó cố gây áp lực nặng nề cho bạn khiến bạn phải “bỏ tay” và từ bỏ mọi thứ mà nó chưa cướp hết của bạn. Mục tiêu của kẻ trộm là làm phí phạm và tàn phá cuộc đời bạn. Nếu không có gì ngăn cản nó, nó sẽ vơ vét sạch hoàn toàn và để bạn trắng tay trong mọi lĩnh vực của đời sống bạn. Cuối cùng bạn sẽ cảm thấy như thể bạn “chấm dứt cuộc đời” và không còn gì để làm nữa! Nên xin dừng lại : mục tiêu tối hậu của ma quỷ là làm cho bạn bị “phá sản” hoàn toàn.

“Nhưng Ta đến để cho chiên có được, giữ được và hưởng được liên tục sức mạnh và lòng nhiệt huyết đối với sự sống phát ra từ bên trong, một sự sống không bị nao núng, không dễ rung động bởi những biến cố bên ngoài - Ta đến để chiên ôm ấp sự sống vô địch, vô song, sự sống bất diệt, bất tử, sự sống sung mãn, tràn đầy đến mức tối đa.”

Tôi rất vui là những lời này : **“Còn Ta đã đến . . .”** do chính Chúa Giê-su phán. Một lần nữa chúng ta thấy

Chúa Giê-su ngăn cản kế hoạch của ma quỷ.

ÊLI TIÊN ĐOÁN MƯA LÚC TRỜI HẠN HÁN

Ê-li nói với A-háp: Xin mời vua đi lên, ăn và uống. Vì tôi nghe có tiếng mưa rào.

1 CÁC VUA 18:41

Như tôi đã bàn đến trước đây trong sách này, có cơn hạn hán xảy ra trong xứ suốt ba năm, và Chúa bảo Êli đi nói cho vua A-háp là trời sẽ mưa. Nhưng không thấy dấu hiệu trời mưa gì cả. Do vâng lời Chúa nên Êli bảo A-háp hãy chuẩn bị vì ông nghe tiếng mưa lớn.

Dầu tôi đã chia sẻ một số bài học về Êli trước đây trong sách này, có một số điểm mà tôi muốn chia sẻ trong chương này về cách Êli bám lấy vị trí của ông. Trước hết, tôi muốn bạn để ý cơn hạn hán đã kéo dài ba năm rồi. Chúng ta đều có những thử thách trong đời sống mà lâu hơn những thử thách khác. Chúng ta muốn mọi thử thách qua nhanh, nhưng thực tế thì không phải lúc nào cũng qua nhanh. Trong những thử thách kéo dài đó, chúng ta thường đâm ra mệt mỏi. Chúng ta cảm thấy chúng ta cần thấy dấu hiệu nào đó từ Chúa, thậm chí một dấu hiệu nhỏ nhỏ chứng tỏ Chúa đang làm việc trong hoàn cảnh chúng ta, và chúng ta sẽ sớm nhìn thấy sự đột phá.

Chúng ta nên làm gì trong suốt thời gian thử thách này? Dĩ nhiên, chúng ta nên nói những gì chúng ta muốn, chứ không nói những gì chúng ta có. Giống như Êli, chúng ta nên nói, “Trời sắp mưa.” Nói cách khác, bất kỳ phước hạnh nào chúng ta cần Chúa mưa xuống trên đời sống

chúng ta, chúng ta hãy nói như thể nó xảy ra rồi. Chúng ta không nói dối khi làm như vậy bởi vì trong lĩnh vực thuộc linh, nó đã xảy ra rồi; chúng ta chỉ chờ cho nó bày tỏ ra, hiển lộ ra đến độ chúng ta có thể thấy được.

Trong những lúc khó khăn, chúng ta nên nói, “Tôi được phước. Mọi nhu cầu của tôi đều được đáp ứng. Tôi được ơn nơi nào tôi đi. Tôi được phước khi đi vào và được phước khi đi ra. Các phước hạnh của Chúa đuổi theo tôi và bắt kịp tôi. Tôi được phước, được phước và được phước.”

Khi chúng ta nói như vậy, tôi thường thắc mắc nói vậy sẽ khiến cho ma quỷ cảm thấy thế nào nhỉ. Có lẽ nó nghĩ chúng ta rối trí, chúng ta không thấy điều nó làm, và tôi đoán chắc là làm thế khiến cho nó nổi khùng hơn là nó làm chúng ta nổi khùng.

Khi chúng ta giữ vững sự công bố của chúng ta theo như Lời Chúa, có những lúc ma quỷ cho đốt lò lửa nóng gấp bảy lần hơn như nó đã làm khi Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-nê-gô không chịu quỳ lạy vua. Họ đã làm theo đòi hỏi cấp bách, và họ đã đứng vững. Sau khi thử thách qua đi, họ ra khỏi lò lửa, và thân thể không bị cháy - thậm chí trên người họ không có mùi khói. Nói cách khác, không có dấu vết gì cho thấy họ đã phải trải qua thử thách. Sự giải cứu của Chúa là trọn vẹn! (Đaniên 3).

Êli đã nghe điều gì đó trong tâm linh. Bạn có lẽ chưa thấy gì cả, nhưng bạn có thể nghe điều gì đó trong tâm linh phải không? Có phải bởi đức tin mà bạn tin phước lành của bạn đang trên đường đến không? Ma quỷ có thể “bế quan toả cảng” ngăn chặn phước hạnh của bạn nhưng Thánh Linh sẽ mở toan cánh cửa cho bạn ngay lúc này.

Như Êli, bạn nên la lên, “Hỡi satan, tốt hơn hết là mày nên chạy xa bởi trời bắt đầu mưa và phước hạnh của ta đang đổ xuống.”

ÊLI GIỮ VỮNG TƯ THẾ

Vậy A-háp đi lên, ăn và uống. Ê-li đi lên đỉnh núi Cạt-mên. Tại đó, ông sấp mặt xuống đất, giữa hai đầu gối. Ông nói với người đầy tớ ông: Hãy đi, nhìn về hướng biển. Người ấy đi, nhìn, rồi trở lại nói: Con chẳng thấy gì cả. Ông bảo: Hãy đi trở lại, và làm bảy lần như thế.

1 CÁC VUA 18:42-43

Êli lên đỉnh núi Cạtmên và chuẩn bị tư thế. Ông sấp mình xuống thờ phượng Chúa, úp mặt giữa hai đầu gối rồi nói với người tôi tớ, “Hãy đi xem về hướng biển, và trở lại báo cho ta biết người thấy gì.” Người tôi tớ đi và xem rồi trở lại nói với Êli, “Không thấy gì cả.” Vậy Êli bảo, “Hãy đi xem lại.” Việc này lặp lại bảy lần, nhưng Êli không hề bỏ tư thế của ông.

Điều Chúa muốn bạn và tôi làm là bám lấy tư thế của chúng ta, và dẫu hoàn cảnh trông như thế nào đi nữa trong một thời gian, hãy duy trì tư thế đó.

Nạn đề của chúng ta là chúng ta đã đứng vào vị trí, nhưng khi tình hình dường như không mấy thay đổi, chúng ta lại thay đổi vị trí. Chúng ta bắt đầu kêu mọi người mà chúng ta quen biết, hỏi họ là họ đã làm gì khi rơi vào tình huống tương tự, hoặc họ nên làm gì nếu họ thấy mình rơi vào tình huống đó. Chúng ta bắt đầu lý luận về việc nên làm gì để thoát ra khỏi tình huống của chúng ta. Chúng ta phải nhớ rằng những ai tin cậy cánh

tay xác thịt sẽ bị thất bại, còn những ai tin cậy Chúa sẽ không bao giờ thất vọng hay hổ thẹn.

Điều chúng ta phải làm là đứng đúng vị trí và đứng vững. Chúa đã hứa trời sẽ mưa thì trời sẽ mưa. Thay vì đổi vị trí, chúng ta nên nhìn lại lần nữa, rồi chúng ta sẽ thấy cánh tay của Chúa hành động.

Bạn không thấy gì ư? Êli đã sắp mình trong khi người đầy tớ đi làm điều Êli bảo. Khi người đầy tớ nhìn xem trời có mưa không, chắc anh ta nghĩ, “Lần này Êli đã thất bại. Trời không có chút dấu hiệu nào mưa cả. Mình còn phải ở đây bao lâu nữa và cứ tin chuyện nhảm nhí này?”

Người đầy tớ trở lại báo cáo cho Êli, và Êli bảo, “Hãy đi xem lại.” Êli quyết định là ông sẽ không bỏ cuộc. Lời Chúa dạy chúng ta hãy hướng tâm trí và cứ hướng tâm trí nơi Chúa. Lời Chúa cũng cảnh báo chúng ta không nên phân tâm, cho biết rằng người như thế sẽ không bao giờ nhận được điều họ xin nơi Chúa.

Có lẽ người đầy tớ nói với Êli, “Ông Êli ơi, trời không có mưa. Không có chút mây gì trên bầu trời, và trời đang oi bức. Ông Êli ơi, tôi ngán ngẩm cứ đi tới đi lui hoài và tôi nghĩ không ích lợi gì cả. Tôi nghĩ có lẽ ông nên xin Chúa cho một lời khác. Lời này dường như không xảy ra.”

Nhưng Êli không ra khỏi vị trí của ông. Ông cứ thờ phượng Chúa. Ông không mản đến chuyện ngồi dậy và xem thử tình hình. Ông chỉ nói, “Hãy đi xem lại.”

Khi người tôi tớ cứ mỗi lần trở lại báo cáo là trời không mưa, Êli vẫn không bỏ cuộc chỉ vì nghe lời báo cáo tiêu cực. Ông tiếp tục tin, tin rằng Chúa có thể đem mưa

đến và lòng ông biết rằng Ngài sẽ làm bởi vì Ngài phán Ngài sẽ làm.

ÊLI BÈN HƠN KỂ THÙ

Lần thứ bảy người ấy nói: Kia, con thấy có một đám mây, cỡ bằng bàn tay, đang nổi lên ngoài biển. Ông bảo: Hãy đến nói với A-háp: Xin vua hãy thắt xe và đi xuống mau, kẻo mưa sẽ giữ vua lại. Chẳng mấy chốc, mây đen kéo đến phủ khắp bầu trời và gió cuốn cuộn thổi. Một trận mưa lớn đổ xuống. A-háp vội vàng lên xe, chạy đến Gít-rê-ên. Tay của CHÚA đặt trên Ê-li. Ông thất lưng và chạy trước xe A-háp, cho đến lúc vào thành Gít-rê-ên.

1 CÁC VUA 18:44-46

Cuối cùng, lần thứ bảy, tôi tớ của Êli đã trở lại cho biết anh thấy có một cụm mây nhỏ như lòng bàn tay ở cuối chân trời.

Nếu bạn và tôi cứ nhìn chăm vào lời hứa của chúng ta, tôi đoán chắc là chúng ta sẽ luôn tìm thấy một cụm mây hy vọng như lòng bàn tay. Dù sự việc lúc này có vẻ như thế nào đi nữa, tôi tin vẫn còn nhiều hy vọng để chúng ta bám víu.

Đám mây mà người tôi tớ của Êli thấy chắc hẳn rất nhỏ so với cả bầu trời bao la, dầu vậy, nó đủ làm cho Ê-li phấn khởi. Có lẽ chúng ta nên phấn khởi về những gì chúng ta hiện đang thấy dù nó có nhỏ đến mấy đi nữa, thay vì chán nản về những gì chúng ta chưa thấy.

Ngay khi nhận được báo cáo từ người đầy tớ, Ê-li nhanh dạn đủ để bảo người tôi tớ đi và tuyên bố cho A-háp rằng ông nên về nhà sớm bởi vì mưa đang đến. Quả thật

vậy, chẳng bao lâu sau trời kéo mây đen và cơn mưa lớn bắt đầu đổ xuống. Sau đó Kinh Thánh nói Ê-li thất lưng và bắt đầu chạy nhanh đến nỗi qua mặt vua A-háp và qua cả xe ngựa của vua, chạy hai mươi dặm đến tận Gít-rê-ên.

Bạn có thể tưởng tượng là vẻ mặt của vua A-háp sẽ ra sao khi đột nhiên Ê-li chạy qua mặt, vẫy tay và có lẽ nói, “Tôi đã nói với vua rồi, hẹn gặp vua ở Gít-rê-ên!”

Ê-li bền bỉ hơn kẻ thù. Ông chịu được những lúc thử thách, và sau khi thử thách qua đi, ông vẫn còn đứng ở vị trí của ông. Ông đã thờ phượng Chúa suốt trong lúc thử thách, và chúng ta cũng phải làm tương tự.

Khi Thánh Linh đến trên Ê-li, ông có sức chạy nhanh hơn và qua mặt kẻ thù là vua A-háp. Cũng vậy, khi Thánh Linh đến trên bạn và tôi, chúng ta có sức qua mặt kẻ thù của chúng ta là satan. Mà Thánh Linh sẽ đến trên chúng ta khi chúng ta thờ phượng; Ngài xúc dầu chúng ta để qua mặt kẻ thù.

Chương

17

Vì Chúa Ở Với Bạn

Bấy giờ, Giô-sép đã bị đưa xuống Ai-cập. Phô-ti-pha một người Ai-cập, làm quan trong triều Pha-ra-ôn, chỉ huy ngũ lâm quân, mua Giô-sép nơi tay bọn người Á-rập đã đem chàng đến.

SÁNG THẾ KÝ 39:1

Bạn có nhớ sao mà Giô-sép xuống xứ Ai-cập không? Đó là do lòng ganh tị mà các anh chàng đã bán chàng cho một số lái buôn người Ích-ma-ên để làm nô lệ, và những lái buôn này đem chàng xuống đó.

Một khi đến Ai-cập, Giô-sép được một vị quan người Ai-cập mua. Nhưng dù Giô-sép làm nô lệ trong nhà Phô-ti-pha, Chúa vẫn ban phước cho chàng và làm cho chàng thành vượng - bởi vì Ngài ở với chàng nơi nào chàng đi.

Dù chúng ta trải qua những lúc khó khăn, Chúa cũng sẽ ban phước cho chúng ta *trong* lúc khó khăn, chứ không chỉ khi không còn khó khăn. Điều quan trọng là phải giữ thái độ đúng đắn, trong đó có thái độ cảm tạ Chúa về những gì chúng ta hiện có và ngợi khen và thờ phượng Chúa vì Ngài là ai.

TRONG NHÀ PHÔ-TI-PHA

CHÚA ở với Giô-sép nên chàng được thịnh lợi trong nhà chủ mình là người Ai-cập. Chủ thấy CHÚA ở với chàng trong mọi việc chàng làm, khiến việc gì chàng chịu trách nhiệm cũng đều được thành công.

SÁNG THỂ KÝ 39:2-3

Bạn cũng nên sống như vậy. Dù ông chủ bạn xử tệ với bạn, không nhìn thấy công lao của bạn và không để bạn làm gì khác hơn ngoài việc quét dọn phòng ốc, nếu Chúa ở với bạn, Ngài có thể làm bạn thịnh vượng và khiến bạn thành công bằng nhiều cách. Chắc chắn Chúa sẽ thăng tiến bạn vào đúng thời điểm của Ngài bởi vì mọi sự thăng tiến đích thực đều đến từ Chúa (Thi 75:6-7). Đừng ngừng trông thú gì ở đời này làm nguồn cung cấp của bạn; chỉ hãy ngừng trông Chúa là nguồn cung cấp của bạn.

Người thế gian sẽ sớm nhận ra Chúa ở với chúng ta. Ai đã từ chối chúng ta trước đây sẽ thấy rằng Chúa ở với chúng ta; họ sẽ thấy vinh hiển của Ngài bày tỏ trong đời sống chúng ta. Nếu chúng ta giữ đúng vị trí của mình và trung tín ở vị trí đó trong khi chờ đợi Chúa, đúng thời điểm Chúa sẽ nhắc chúng ta lên. Lúc đó ai nhìn chúng ta đều biết rõ là tay Chúa ở cùng chúng ta để làm ơn cho chúng ta.

Tôi đã thấy điều này xảy ra trong đời sống tôi, và tôi biết nhiều người khác cũng đã thấy điều tương tự xảy ra trong đời sống họ. Những người mà từ chối chúng ta và cười nhạo chúng ta, những người mà nói những lời tổn thương với chúng ta và về chúng ta và không muốn làm

việc với chúng ta bởi vì chúng ta không để họ kiểm soát chúng ta, cuối cùng họ sẽ nhận xét khác về chúng ta.

Thật tế tôi đã kinh nghiệm là những người trước đây từ chối tôi, sau này rất muốn làm bạn với tôi khi thấy ân huệ của Chúa ở trên tôi. Tôi không muốn những loại bạn như thế, những người mà chỉ muốn chơi với chúng ta khi chúng ta “thăng quan tiến chức.”

Nếu chúng ta cứ giữ vị trí của chúng ta, sau khi đã làm mọi việc theo đòi hỏi cấp bách, hãy đứng vững trong vị trí đức tin, thờ phượng và công bố tích cực, chúng ta sẽ thấy nơi nào ta đi, việc gì ta làm, như Chúa đã ở với Giô-sép thì Ngài cũng ở với chúng ta như vậy.

TRONG TÙ

Ông chủ bắt Giô-sép tống giam vào ngục là nơi giam cầm các tù nhân của vua. Nhưng khi Giô-sép ở trong tù, CHÚA ở với chàng, tỏ lòng nhân từ cùng chàng, làm cho chàng được ơn trước mặt giám ngục. Giám ngục giao thác hết các tù nhân trong tay Giô-sép. Chàng chịu trách nhiệm kiểm soát tất cả các việc xảy ra trong ngục. Giám ngục không cần quan tâm đến những việc đặt dưới quyền của Giô-sép nữa vì CHÚA ở với Giô-sép khiến cho bất luận việc gì chàng làm cũng đều thành công.

SÁNG THỂ KÝ 39:20-23

Thật ra thì không có gì phải lo lắng hay bực bội nếu rốt cuộc bạn trở thành người đứng đầu như Giô-sép, bất kể bạn đi đâu hay làm việc gì.

Tôi tin rằng đó là cách chúng ta nên sống : Dầu đi nơi đâu và làm việc gì, chúng ta nên nhìn thấy sự tốt lành và

vinh hiển của Chúa bày tỏ trong đời sống chúng ta. Chúng ta phải là người có được những vụ làm ăn béo bở, những vị trí cao trọng và những đặc ân lớn lao, không phải vì chúng ta xứng đáng hay do kết quả của sự tốt đẹp của chúng ta, mà bởi vì Chúa là tốt lành và Ngài muốn bày tỏ sự tốt lành và ân huệ của Ngài trong đời sống con cái Ngài. Chúng ta chắc chắn sẽ trải qua những thử thách, nhưng nó không kéo dài mãi mãi và khi nó đi qua rồi, chúng ta phải luôn đứng vững trong đức tin.

Tôi tin lý do việc này không xảy ra thường xuyên trong đời sống chúng ta là vì chúng ta đã không giữ vững vị trí của chúng ta. Chúng ta làm như dân Y-sơ-ra-ên đã làm : xem thường hoàn cảnh hiện tại, than phiền, làm bầm, nói đủ thứ tiêu cực, đổ lỗi cho Chúa, đổ thừa cho người khác, không bày tỏ bông trái Thánh Linh, hay nổi giận, ganh tị, và ganh ghét người khác sống trong hoàn cảnh thuận lợi hơn chúng ta.

Chỉ có lẽ thật mới giải thoát chúng ta. Chúng ta phải đối diện với sự thật về chỗ đứng hiện tại của chúng ta để đến được chỗ chúng ta muốn đến. Đối diện với sự thực như thế về bản thân chúng ta không phải là dễ chút nào, nhưng nếu chúng ta không đối diện nó, chúng ta sẽ tiếp tục lừa dối mình và cứ ở trong tình trạng trói buộc mãi mãi.

Trong cuộc đời tôi, tôi đi đến một chỗ mà tôi phải thú nhận là tôi có thái độ quá xấu. Nan đề của tôi không phải là lỗi của người ta mà là lỗi của tôi vì tôi không làm những gì Chúa bảo tôi làm. Điều Ngài đòi hỏi nơi chúng ta không quá khó. Nhờ quyền năng của Thánh Linh, Ngài sẽ giúp chúng ta có thái độ tốt trong hoàn cảnh khó khăn, nếu

chúng ta vui lòng làm việc theo cách của Ngài, tin cậy thời điểm đúng của Ngài trong đời sống chúng ta.

Chúng ta không nên giữ thái độ xấu rồi sau đó lại thắc mắc tại sao chúng ta không được phước.

Có một cách sống tuyệt vời hơn.

Chương

18

Ma Quỷ Toan Làm Hại Nhưng Chúa Định Làm Ôn

Các anh có ý làm hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại dụng ý làm điều ích lợi để hoàn thành mọi việc đã qua tức là cứu mạng sống của nhiều người.

SÁNG THỂ KÝ 50:20

Sau khi Giô-sép đạt đến vị trí thứ nhì khắp toàn cõi Ai cập dưới quyền vua Pharaôn, các anh chàng, những người đã bán chàng làm nô lệ, đến Ai cập để mua lúa gạo khi bị nạn đói mà Giô-sép đã báo trước. Sau đó, Giô-sép sắp xếp cho cha mình là Giacốp, các anh em và cả gia đình họ dời đến Aicập để sống trong bình an và thịnh vượng trong cơn đói kém.

Khi cha họ là Gia-cốp qua đời, các anh Giô-sép sợ Giô-sép sẽ tìm cách trả thù họ về điều họ đã làm cho chàng khi còn trẻ. Trong câu Kinh Thánh này chúng ta thấy Giô-sép quả quyết với họ là chàng tha thứ hết mọi hành động gian ác của họ đối với chàng. Chúng ta thấy thái độ tốt đẹp của chàng bày tỏ ở đây. Để ý lời chàng nói với họ, *“Các anh có ý làm hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại dụng*

ý làm điều ích lợi để hoàn thành mọi việc đã qua tức là cứu mạng sống của nhiều người.

Thật kinh ngạc là biết bao nhiêu lần satan cài bẫy chúng ta, muốn hãm hại và tiêu diệt chúng ta. Nhưng Chúa đã can thiệp, Ngài lấy điều mà satan định dùng để tiêu diệt chúng ta để biến nó thành ích lợi cho chúng ta.

Không ai khác có thể làm cho sự việc thành ích lợi cho chúng ta được, nhưng Chúa có thể làm được. Bởi quyền năng phép lạ của Ngài, Ngài có thể dùng bất kỳ nghịch cảnh nào để khiến chúng ta trở nên mạnh mẽ hơn và thành mối nguy hơn đối với kẻ thù so với trước lúc chúng ta rơi vào hoàn cảnh đó.

Hoàn cảnh của tôi nói rõ điểm này. Tôi bị lạm dụng về tình dục, tâm trí và tình cảm trong nhiều năm lúc còn thơ ấu. Chắc chắn đây là điều khủng khiếp xảy ra cho một đứa trẻ và đây là công việc của satan, nhưng Chúa đã biến nó thành ích lợi.

Nạn đề của tôi trở thành sứ điệp của tôi; đau khổ của tôi trở thành chức vụ của tôi, và tôi dùng kinh nghiệm đau đớn của tôi để giúp cho vô số người đang bị đớn đau. Tôi khích lệ bạn đừng phí nỗi đau của bạn. Chúa sẽ dùng nó nếu bạn dâng cho Ngài. Ngài đã ban cho tôi vẻ đẹp thay cho tro bụi, như Ngài đã hứa trong Êsai 61:3, nhưng tôi phải để cho cái “tro bụi” đó thành “bụi tro.” Tôi phải học có thái độ tốt đẹp như Giô-sép học. Tôi phải học bỏ đi những cay đắng, thù hận và không tha thứ đối với những người làm tổn thương tôi.

Nếu satan làm hại bạn, đừng để nỗi đau cứ kéo dài do vẫn giữ thái độ cay đắng. Khi ta ghét người khác, ta

chỉ làm ta thương tổn hơn mà thôi. Thường những người mà ta tức giận vẫn vui hưởng cuộc sống của họ và chẳng hề quan tâm về việc ta cảm nhận thế nào về họ. Hãy nhớ Chúa là Đấng biện hộ cho bạn, và khi đúng lúc, Ngài sẽ mang lại công bằng. Cuối cùng người nhu mì sẽ hưởng được đất và kẻ thù của Chúa sẽ hư mất (Thi Thiên 37).

Hãy xem câu chuyện của Ê-xơ-tê và dân sự của bà như một ví dụ khác về cách Chúa biến họa thành phúc.

SATAN TOAN LÀM HẠI

Khi thấy Mạc-đô-chê không chịu quỳ xuống, cũng không cúi sấp trước mặt mình, Ha-man tức giận vô cùng. Nhưng Ha-man khinh thường việc giết hại một mình Mạc-đô-chê, nên ông lập mưu tiêu diệt tất cả những người Do-thái, là dân tộc của Mạc-đô-chê, trên toàn đế quốc vua A-suê-ru.

Ê-XƠ-TÊ 3:5-6

Nếu bạn biết câu chuyện này, bạn sẽ nhớ Ê-xơ-tê, là người em cô cậu và là con gái nuôi của một người Do thái tên là Mạc-đô-chê, được vua A-suê-ru chọn làm hoàng hậu cho vương quốc của vua. Cô được đem vào hoàng cung khi còn thiếu nữ và tôi biết đây không phải là kế hoạch mà cô dự tính cho cuộc đời cô. Tình huống này làm cô lo sợ, và tôi tin đối với cô chuyện này có vẻ là không may lúc đó. Cô ở trong cung một thời gian, chuẩn bị để ra mắt nhà vua. Khi thời điểm đến, Chúa khiến cô được ơn trước mặt vua, và cô được chọn để làm hoàng hậu. Cô chắc không biết rõ là Chúa muốn đặt cô vào vị trí đó để cứu cả dân tộc.

Chúng ta thường lên kế hoạch trong trí cho đời sống chúng ta, nhưng có điều gì đó xảy ra làm gián đoạn kế

hoạch của chúng ta. Chúng ta kháng cự và buồn vì phải thay đổi, nhưng dầu chúng ta làm gì đi nữa, điều mới mẻ này dường như là ý Chúa cho chúng ta. Chúng ta không thể hình dung là điều đó có thể mang lại ích lợi cho chúng ta, nhưng Chúa đã lên kế hoạch tốt hơn là chúng ta lên.

Trong hoàn cảnh này, Kinh Thánh cho biết Ê-xơ-tê lo sợ và không muốn được đặt vào vị trí bà phải ở. Tuy nhiên, Mạc-đô-chê cho bà biết bà được gọi vào hoàng cung vì cơ hội như thế. Nói cách khác, đó là định mệnh của bà. Ông cũng cho bà biết nếu bà không làm điều Chúa kêu gọi, bà sẽ chết cùng với những người khác. Thế là bà đồng ý làm bất kỳ việc gì cần làm.

Mạc-đô-chê, là người phục vụ trong cung vua, có một kẻ thù tên là Ha-man, quan chức cao cấp của vua. Vì Mạc-đô-chê không cúi đầu trước Ha-man, Ha-man nổi giận và lập âm mưu tiêu diệt không chỉ Mạc-đô-chê mà cả thầy dân Do thái cùng với ông - không nhận biết rằng bản thân hoàng hậu Ê-xơ-tê cũng là người Do thái và là em họ của Mạc-đô-chê (Ê-xơ-tê 2:5-23;3:1-9).

Trong Kinh Thánh, có một số nhân vật làm người đại diện hay làm kiểu mẫu và hình bóng về kẻ thù của Chúa. Một trong số đó là tên Ha-man độc ác, kẻ đại diện cho chính ma quỷ. Ha-man có kế hoạch tiêu diệt dân sự của Chúa, là dân Do Thái, cũng như satan có kế hoạch tiêu diệt chúng ta vì chúng ta là dân sự của Chúa.

Khi Mạc-đô-chê hay được âm mưu độc ác của Ha-man, ông báo cho hoàng hậu Ê-xơ-tê, bà đã mời vua và Ha-man đến dự tiệc tối thân mật với hy vọng phơi bày âm mưu của Ha-man cho vua biết.

Trong Ê-xơ-tê 5:10-11 chúng ta đọc thấy chuyện gì xảy ra khi Ha-man về nhà cùng với gia đình và bạn bè sau khi được vua thăng quan tiến chức và cho phép ông tiêu diệt tất cả người Do Thái trong đế quốc.

Ha-man thuật lại cho họ nghe về sự vinh hiển giàu sang của ông, về số con cái đông đúc của ông, và về tất cả những gì vua làm để thăng chức và để cất nhắc ông lên địa vị cao hơn các thượng quan và quần thần của vua. Ha-man nói tiếp: “Hon thể nữa, hoàng hậu Ê-xơ-tê chẳng có mời ai, ngoài tôi ra, đi cùng với vua đến dự tiệc hoàng hậu dọn. Và hoàng hậu cũng mời tôi đi cùng với vua ngày mai nữa. Nhưng tất cả mọi sự này đều chẳng có nghĩa gì đối với tôi mỗi khi tôi nhìn thấy tên Do-thái Mạc-đô-chê ngồi làm việc tại triều.”

Ê-XƠ-TÊ 5:11-13

Mạc-đô-chê là người kính sợ Chúa tuyệt vời, người đã từng cứu vua khỏi âm mưu chống lại vua của hai vị hoạn quan, một hành động đã được sử sách ghi lại, nhưng Mạc-đô-chê lại không được trọng thưởng vì hành động dũng cảm này.

Mạc-đô-chê, người được Chúa kêu gọi và xúc dầu, đã được Chúa dùng để giải cứu dân sự Chúa, cũng vậy, bạn và tôi được Chúa kêu gọi và xúc dầu để giải cứu và giúp đỡ những người trong thời đại chúng ta.

Như đã thấy, Ha-man đại diện cho satan. Như Ha-man lên kế hoạch nhằm tiêu diệt Mạc-đô-chê và dân Do Thái thế nào thì satan cũng lên kế hoạch tiêu diệt chúng ta thế ấy.

Trong Ê-xơ-tê 5:14, chúng ta thấy kế hoạch mà Ha-man đã lên để tiêu diệt Mạc-đô-chê:

CUỘC CHIẾN CỦA CHÚA

Xê-rét vợ ông, và hết thấy các bạn ông đều góp ý: Sao ông không sai dựng một cái giá treo cổ cao độ hai mươi thước, rồi sáng mai xin vua cho treo cổ Mạc-đô-chê lên đó? Vậy ông sẽ vui vẻ đi cùng vua đến dự tiệc. Lời này đẹp ý Ha-man. Ông sai dựng giá treo cổ.

Ê-XƠ-TÊ 5:14

Ngoài lên kế hoạch trừ khử Mạc-đô-chê với sự cho phép của vua, Ha-man còn ra sắc lệnh được công bố khắp đế quốc rằng vào một ngày nhất định tất cả người Do Thái sẽ bị giết chết và tài sản của họ sẽ bị tước đoạt.

Thế là Ha-man lên kế hoạch tiêu diệt hoàn toàn dân sự Chúa, một kế hoạch dường như không thể thay đổi được bởi vì nó được ban hành như danh nhà vua. Nhưng Chúa cũng lên một kế hoạch khác, và Ngài bắt đầu ra tay hành động.

CHÚA ĐỊNH LÀM ƠN

Đêm ấy vua ngủ không được, nên truyền đem sách Sử Biên Niên vào đọc cho vua nghe. Trong sách có nói đến việc Mạc-đô-chê báo cáo về Bích-than và Thê-rét, hai thái giám của vua thuộc đội vệ binh canh gác ngưỡng cửa, âm mưu ám hại vua A-suê-ru. Vua phán hỏi: “Mạc-đô-chê có được vinh dự hay thăng chức gì về thành tích này không?” Các cận thần của vua tâu: “Tâu bệ hạ, chưa có gì cả.”

Ê-XƠ-TÊ 6:1-3

Tôi muốn chia sẻ với bạn chân lý này. Bất kỳ cử chỉ tốt đẹp nào bạn và tôi làm ở nơi bí mật, Chúa đều cho ghi lại. Ngài sẽ không quên đâu. Ngày đến những hành động tốt đẹp của chúng ta sẽ được đem ra ánh sáng.

Mọi lời cầu nguyện mà chúng ta đã cầu nguyện, mỗi lần chúng ta thuận phục thẩm quyền mà chúng ta muốn nổi loạn, mỗi lần chúng ta công bố Lời Chúa khi mà những cảm xúc của chúng ta gào thét xúi chúng ta buông ra lời nói tiêu cực – mỗi một hành động vâng lời đó đã được ghi lại và sẽ được tưởng thưởng. Mỗi lần chúng ta nắm lấy vị trí đức tin, thờ phượng Chúa và duy trì lời công bố tích cực, mỗi lần chúng ta dâng lên Chúa của lễ ngợi khen, Chúa đều nhớ hết. Ngài không quên những việc làm ngay thẳng của chúng ta. Ngài đã cho ghi lại trong sổ ghi nhớ của Ngài, như ta đọc trong Hêbơrơ 6:10 : **Vì Đức Chúa Trời đâu có bất công mà quên công tác của anh chị em và lòng yêu thương anh chị em đã tỏ ra vì danh Ngài khi phục vụ các thánh đồ và hiện nay vẫn còn phục vụ.**

Mạc-đô-chê đã làm những hành động dũng cảm, nhưng ông không được trọng vọng. Ông đã làm việc đó cho Chúa ở nơi bí mật. Lời Chúa dạy chúng ta khi làm lành thì đừng cho tay hữu biết tay tả làm gì. Việc này có nghĩa gì? Nghĩa là chúng ta làm những việc chúng ta biết Chúa dẫn dắt chúng ta làm – làm vì vinh hiển của Ngài, sau đó hãy quên đi và tiếp tục làm công việc của chúng ta. Và nó cũng có nghĩa là đừng tự khen mình hay nói cho người khác biết những gì chúng ta đã làm, mà chỉ cần biết là phần thưởng của chúng ta sẽ đến từ Chúa khi đúng thời điểm.

Vua hỏi: Ai đứng ngoài sân vậy? Vì Ha-man vừa bước vào sân ngoài của hoàng cung, định tâu xin vua cho treo cổ Mạc-đô-chê lên giá mà ông đã dựng sẵn.

Ê-XƠ-TÊ 6:4

Bây giờ chúng ta thấy vở kịch sắp đến hồi kết thúc. Chúng ta thấy ma quỷ, đại diện là Ha-man ở đây, đang thực thi kế hoạch của nó, và chúng ta cũng thấy Chúa cũng đang thực hiện kế hoạch của Ngài.

HAI KẾ HOẠCH ĐỐI KHÁNG

Các cận thần vua tâu: Tâu bệ hạ, tướng Ha-man đứng ngoài sân. Vua truyền: Hãy cho vào. Ha-man vừa bước vào thì vua hỏi: Theo khanh, phải làm gì cho người mà Ta muốn tôn trọng? Ha-man nghĩ thầm trong bụng: Có ai mà vua muốn tôn trọng hơn ta đâu?

Ê-XƠ-TÊ 6:5-6

Do Ha-man đầy kiêu ngạo nên ông nghĩ là vua không muốn tôn trọng ai khác ngoài hẳn. Nên ông nghĩ, “Ta sắp được sủng ái, nên ta cần phải nghĩ ra nghĩa cử tốt đẹp.

Vậy Ha-man tâu với vua: Đối với người mà bệ hạ muốn tôn trọng, xin bệ hạ sai mang đến vương bào mà chính bệ hạ đã mặc, vương mã đầu có đội vương miện, mà chính bệ hạ đã cưỡi. Xin bệ hạ sai giao vương bào và vương mã cho một trong các vị thượng quan cao cấp nhất của bệ hạ để vị thượng quan ấy mặc cho người mà bệ hạ muốn tôn trọng, rồi nâng người lên lưng ngựa, dẫn đi ngang qua quảng trường của kinh thành, vừa đi vừa hô to: Hãy xem vua ban vinh dự cho người thế này đây!

Ê-XƠ-TÊ 6:7-9

Bây giờ hãy quan sát xem điều gì xảy ra khi kế hoạch của satan và kế hoạch của Chúa đối kháng nhau.

Vua phán với Ha-man: Hãy mau mau lấy vương bào và vương mã y như khanh đã nói, và thi hành như vậy đối với Mạc-đô-chê, người Do-thái làm việc tại triều. Chớ bỏ sót điều chi hết trong mọi điều khanh vừa nói.

Ê-XƠ-TÊ 6:10

Điều mà vua, người đại diện cho Chúa trong câu chuyện này, nói với Ha-man là “Mọi hồng ân mà người định cho người bây giờ người hãy trao cho Mạc-đô-chê. Người sẽ xem trong khi ta ban hồng ân cho người.” Khi Chúa quyết định ban phước cho ai thì không một móng nào trên đất này hay không một con quỷ nào dưới địa ngục có thể ngăn cản Ngài.

Nếu Chúa ở về phía chúng ta thì ai chống lại chúng ta? Nếu Chúa ủng hộ chúng ta thì con người làm gì chúng ta được?

Tôi hứa với bạn là satan có ý định lừa gạt mỗi chúng ta. Nó lên kế hoạch tiêu diệt chúng ta, như Ha-man đã làm cho Mạc-đô-chê và dân Do thái. Nhưng Chúa cũng có kế hoạch cho mỗi người trong chúng ta, và kế hoạch của Ngài sẽ không bị cản trở.

KẾ HOẠCH CỦA CHÚA KHÔNG BỊ CẢN TRỞ

Thế là Ha-man đem vương bào và vương mã đến mặc cho Mạc-đô-chê và dẫn ông ngồi trên lưng ngựa đi ngang qua quảng trường cửa kinh thành, vừa đi vừa hô to: Hãy xem vua ban vinh dự cho người thế này đây! Sau đó Mạc-đô-chê trở về triều, còn Ha-man vội vã về nhà, đầu trùm lại như để tang.

Ê-XƠ-TÊ 6:11-12

Nhưng câu chuyện vẫn chưa kết thúc. Chúa không chỉ

đảo ngược tình thế của Ha-man để hắn phải trao vinh dự cho Mạc-đô-chê mà hắn tự mình dự tính; Ngài còn xoay chuyển kế hoạch gian ác mà Ha-man hoạch định hại Mạc-đô-chê.

Khi Ha-man đến dự tiệc tối mà hoàng hậu Ê-xơ-tê mời hắn và vua, bà tiết lộ âm mưu độc ác của hắn nhằm giết bà và dân tộc bà. Hậu quả là vua ra lệnh treo cổ Ha-man trên cây trụ mà chính hắn đã dựng lên cho Mạc-đô-chê. Ê-xơ-tê đã thờ phượng Chúa bằng cách vâng lời và sẵn lòng cứ ở trong một tình thế mà bà rất khó xử. Bà sẵn sàng gác qua kế hoạch của bà và tiếp nhận kế hoạch của Chúa, dù bà lúc đó không hiểu hết. Mỗi hành động vâng phục là một hình thức thờ phượng mà Chúa không bỏ qua đâu.

Giống như kẻ thù của vua Giê-hô-sa-phát và kẻ thù của Ghê-đê-ôn kết thúc bằng việc tự giết hại nhau thì cũng vậy, kế hoạch của Ha-man trở thành “gây ông đập lưng ông.” Hắn nhận điều hắn tìm cách làm cho Mạc-đô-chê và dân Do thái.

Ngay hôm ấy, vua A-suê-ru ban cho hoàng hậu Ê-xơ-tê tài sản của Ha-man, kẻ thù dân Do-thái. Mạc-đô-chê được ra mắt vua, vì Ê-xơ-tê có tỏ cho vua biết ông liên hệ với bà như thế nào. Vua tháo nhẫn có ấn của vua, mà vua đã lấy lại từ Ha-man, trao cho Mạc-đô-chê, và hoàng hậu Ê-xơ-tê lập Mạc-đô-chê quản lý tài sản của Ha-man.

Ê-XƠ-TÊ 8:1-2

Mạc-đô-chê đã kết thúc gia đình của Ha-man mà vua đã cho phép qua Ê-xơ-tê. Vua cũng cho phép và trao quyền cho hoàng hậu Ê-xơ-tê và Mạc-đô-chê ra sắc lệnh và nhân danh vua gửi thư khắp đế quốc để đảo ngược sắc lệnh mà

Ha-man đã đưa ra nhằm cho phép giết hết người Do thái và tước đoạt tài sản của họ.

Khi chúng ta cứ nhìn nơi Chúa, hãy đứng vững trong đức tin, tiếp tục thờ phượng Chúa và duy trì lời công bố tích cực, chúng ta sẽ luôn luôn thấy kế hoạch gian ác của ma quỷ trong đời sống chúng ta được Chúa biến nó thành ích lợi cho chúng ta và gây thiệt hại cho ma quỷ.

Theo công văn, vua cho phép người Do-thái tập hợp lại để tự vệ: họ được quyền huỷ diệt, tàn sát, và tiêu trừ mọi lực lượng vũ trang của bất cứ dân tộc nào hoặc tỉnh nào tấn công họ cùng vợ con họ, và cướp đoạt tài sản kẻ thù, Dân Do-thái được ánh sáng, niềm vui rộn rã, và vinh dự. Trong khắp các tỉnh và khắp các thành, nơi nào chỉ thị và sắc lệnh của vua được ban hành, người Do-thái đều vui mừng rộn rã, thiết tiệc và nghỉ lễ. Nhiều người thuộc các dân tộc bản xứ theo đạo Do-thái, vì họ sợ người Do-thái.

Ê-XƠ-TÊ 8:11,16-17

Khi mọi việc này qua đi, dân Do thái được tôn trọng và được phước, hoàng hậu Ê-xơ-tê càng được vua sủng ái và ngưỡng mộ hơn, Mạc-đô-chê được cất nhắc lên vị trí quyền lực thứ nhì sau vua.

Để ý tôi nói là *khi mọi việc này qua đi*. Bất cứ điều gì xảy ra trong đời sống bạn ngay bây giờ có thể là bạn thấy khó mà qua đi – nhưng cuối cùng nó sẽ qua đi thôi! Tôi khích lệ bạn hãy nhìn xuyên qua đau thương mà hướng đến niềm vui khi nhận được phần thưởng.

Mạc-đô-chê người Do-thái làm tể tướng dưới triều vua A-suê-ru, có uy quyền giữa người Do-thái, được toàn thể đồng bào ông ngưỡng mộ, vì ông luôn luôn tìm cầu lợi ích cho dân tộc

CUỘC CHIẾN CỦA CHÚA

ông, và can thiệp vì hạnh phúc của hết thảy giống nòi ông.

Ê-XƠ-TÊ 10:3

Cũng như tôi tin tất cả những lời tôi đã từng giảng dạy, tôi cũng tin rằng đây là lời đúng lúc cho đời sống chúng ta, một lời mà chúng ta cần ngay bây giờ. Hãy luôn giữ tư thế của bạn. Đừng bỏ cuộc. Hãy đứng yên. Hãy bước vào sự yên nghỉ của Chúa. Hãy nhìn xem sự cứu chuộc của Chúa. Hãy chấm dứt lo lắng và cố gắng nghĩ ra mọi thứ xảy ra trong đời sống bạn. Khi cảm dỗ đến, hãy bám lấy vị trí và nhìn xem sự giải cứu mà Ngài hoạch định cho bạn. Cuộc chiến không phải của bạn; *Cuộc Chiến Của Chúa.*

Kết Luận

Kết Luận

Tôi tin hôm nay là ngày mới cho bạn và bạn sẽ bắt đầu xử lý những thử thách theo một cách hoàn toàn khác hẳn sau khi bạn đọc xong sách này. Bây giờ bạn ở vị trí vui hơn và vui thích bước đi với Chúa hơn trước đây. Ôn gọi cao cả của mỗi tín hữu là vui hưởng Chúa. Chúa tạo dựng chúng ta chỉ niềm vui thoả của Ngài và chúng ta thông công với Ngài.

Nếu chúng ta lo lắng, chúng ta sẽ không thông công với Chúa được. Tôi nhớ một sáng nọ khi đang ngồi trên ghế cầu nguyện như thường ngày, tôi đâm ra lo về hoàn cảnh hiện tại của tôi và nghĩ ngợi nên làm gì về việc này. Thành linh tôi nghe một tiếng phán êm dịu nhỏ nhẹ trong tâm linh nói, “Joyce ơi, con đang nói chuyện với nan đề hay thưa chuyện với Ta?” Chúa muốn giải quyết nan đề của tôi nếu tôi bằng lòng quên đi và để thì giờ với Ngài. Hãy nhớ thờ phượng Chúa chứ đừng lo lắng.

Ngay cả khi đối diện với những cám dỗ trong đời sống bạn, bạn sẽ được thêm sức để chống cự nó qua việc thờ phượng Chúa.

Tôi tiên tri cho bạn là bạn sẽ bắt đầu tiến bộ nhanh chóng, nhanh đến độ chính bạn cũng sẽ kinh ngạc. Tôi tin đời sống bạn sẽ dễ chịu hơn từ nay trở đi. Tôi không có ý nói bạn sẽ không bao giờ gặp hoạn nạn và thử thách nữa, mà nói rằng khi bạn thờ phượng Chúa, bạn sẽ nhìn thấy điều mà tôi gọi là “sự dễ chịu thánh” bày tỏ trong đời sống bạn. Những người thờ phượng Chúa sẽ thấy mọi thứ dễ chịu hơn. Gánh nặng vơi đi khi chúng ta thờ phượng và chúng ta tự do vui hưởng ngay hiện tại đang khi hướng

đến tương lai.

Nào hãy cùng tôi thờ phượng và tôn cao Chúa – bởi vì nếu Chúa ở về phía chúng ta, ai có thể chống lại chúng ta!

**CẦU NGUYỆN ĐỂ CÓ
MỐI QUAN HỆ CÁ NHÂN VỚI CHÚA**

Câu Nguyện Để Có Mối Quan Hệ Cá Nhân Với Chúa

Chúa muốn bạn tiếp nhận món quà cứu rỗi vô điều kiện của Ngài. Chúa Giê-su muốn cứu bạn và đổ đầy Thánh Linh cho bạn hơn bất kỳ thứ gì khác trong đời. Nếu bạn chưa bao giờ mời Chúa Giê-su là Vua bình an làm Chúa và Cứu Chúa của bạn, tôi mời bạn hãy làm ngay bây giờ. Hãy cầu nguyện lời cầu nguyện sau đây, và nếu bạn cầu nguyện cách thành thật, bạn sẽ kinh nghiệm một nếp sống mới trong Chúa.

Lạy Cha!

Ngài đã yêu thương thế gian đến nỗi ban Con độc sanh của Ngài chịu chết thay tội lỗi chúng con, để hễ ai tin Ngài không bị chết mất mà được sự sống đời đời.

Lời Ngài phán chúng con được cứu bởi ân sủng và nhờ đức tin. Đây là món quà từ Ngài. Chúng con không làm điều gì để được ơn cứu rỗi.

Con tin và xưng nhận nơi miệng rằng Chúa Cứu Thế Giê-su là Con của Ngài, là Cứu Chúa của thế gian. Con tin Ngài đã chết trên thập tự giá vì con và đã gánh mọi tội lỗi của con, đã trả giá cho mọi tội lỗi của con rồi. Con tin trong lòng rằng Ngài đã khiến Chúa Giê-su sống lại từ kẻ chết.

Con xin Ngài tha tội cho con. Con xưng Chúa Giê-su

là Chúa của con. Theo như Lời Ngài, con được cứu rỗi và được ở với Ngài đời đời! Lạy Cha, con cảm tạ Ngài. Con vô cùng biết ơn Ngài! Con cầu nguyện nhân Danh Chúa Giê-su, amen!

Xem Kinh Thánh Giăng 3:16; Êphê-sô 2:8-9; Rô-ma 10:9-19; 1 Cô-rinhtô 15:3-4; 1Giăng 1:9;4:14-16; 5:1,12,13.

Hãy để CHÚA thắng cuộc cho bạn

Mặc dù ở đời này có nhiều nguy hiểm đang đe dọa chúng ta, nhưng kẻ thù nguy hiểm nhất của chúng ta không phải ở ngoài thế gian mà là ở trong tâm lòng và tâm trí chúng ta. Mỗi khi nỗi sợ hãi ập đến, dù có tranh chiến nhưng chúng ta cũng không thoát khỏi nó được.

Sống trong sợ hãi và lo lắng là sống trong nỗi khổ triền miên, xa cách đời sống đắc thắng mà Chúa muốn ban cho bạn. Làm sao bạn có thể chấm dứt những lối suy nghĩ tai hại như thế? Làm sao bạn phá đổ những thành lũy sợ hãi? Bạn hãy dâng cuộc chiến của bạn cho Chúa. Hãy để Ngài chiến đấu cho bạn.

Joyce Meyer sẽ chỉ cho bạn cách để chiến thắng và tin cậy Chúa làm cho bạn những điều mà tự thân bạn không thể làm được – chiến thắng cuộc chiến và sống trong sự tự do và đắc thắng lâu dài.

Hãy khám phá cách để...

- Khai thác quyền năng và sự hiện diện của Chúa qua sự thờ phượng
- Trao cho Chúa những tranh chiến của bạn để đổi lấy sự đắc thắng của Ngài
- Đối diện và chiến thắng sợ hãi và lo lắng
- Khai phóng quyền năng của Chúa để thay đổi đời sống bạn.

Với Đức Chúa Trời không có trường hợp nào là vô vọng và cũng không có hoàn cảnh nào là vượt quá khả năng giải cứu của Ngài. Hãy để Ngài ban cho bạn sức mạnh để sống trong niềm vui và bình an trọn vẹn. Dù bạn đang đối diện với bất cứ nan đề nào – CUỘC CHIẾN LÀ CỦA CHÚA.

JOYCE MEYER là một trong những giáo sư Kinh Thánh hàng đầu và là tác giả có sách bán chạy nhất theo tờ báo *New York Times*. Bà đã phát hành hàng ngàn băng đĩa bài giảng. Chương trình phát thanh và phát hình *Enjoying Everyday Life* được phát đi khắp thế giới. Bà Joyce cùng chồng là Dave hiện sống tại St. Louis, Missouri.

Sách Miễn Không Bán. Quà Tặng Của Tác Giả.

JoyceMeyer.org